

உ
கணபதி துணை.

பெருந்தோட்டத்து அத்திச்சுரபுராணம்.

இஃது

ஸ்ரீ வன்றெண்டரங்குண்டியா

மாணக்கருளொருவராகிய

காரைக்குடி

ராம. சொ. சொக்கலிங்கச்செட்டியாரவர்களால்

இயற்றப்பெற்று

ஷெயர் மாணக்கருளொருவராகிய

ஷெயர்

ராம. உ. ராமசாமி செட்டியாரால்

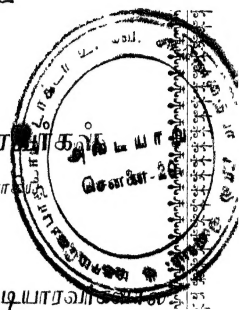
ஷெயர்

“ ஞானம்பிகா ” ப்ரிண்டிங் வொர்க்ஸில்

அச்சிடப்பெற்றது.

பிங்கள-ஒரு ஆடி-மீ

1917.

குறிப்பு.

—o—o—o—

இக்கி நப பெ நருதோட்டகது அகநீசரமென னுஞ் சிவசேஷ
தகிரா, பூநீவாசீததகிருவடிசா திருவாயம நந்தநுரிய பொதுகதி
ருபபதிகவசனிரெணுருகிய அடைவுதிரு நதாண்டசகிருபபதிசுத
தில் எட்டாவது திருவி நசாபாகிய,

நாடகமாடிட நங்குகேசசுர மாகாளேசசுர நாகேசசுர நாகளேச சுரநன்கான
கோடசசுரங் கொண் டசசுரந திணடசசுரங்குகுடேசசுரமக்கி சுரங்கடறுங்கா
லாடகேசசுர மகததீசசுர மயனீசசுர மகதீசசுரஞ் சித்தீசசுர மந்தண்கான
லீடு திரையிராமேசசுர மெனறெனதேதகி யிறைவனுறை சுரமபலவுமியமபு
[மோமே

என்னுதிருபபசுரசகிலே, நசீசசர முக பானிரண்டுதிரு
ததலங்கஞ்ச திரேணி நககாடல், இது, துவாதசாகக் ஸகாமாகியப
துராபுரியோ வெனறுவசெனா விபதது பாராட்டுமபடி வினகுகுகின
றது

இக்கலம், காசி துவலிய பொன்ப பபசாமபாகாமல், மணிகாணி
சைகசீகதமவா வி நகூதாதிகாபுமப னைமெனலே விசசு
கின் மகெகூண சாசிபாதப திருவெனகா டின் ப ாணபு ஸசாநா
சிறநகாதானதி டையி ட் லந நமோச தூரகதிவாப து திருவென
சாட டன் பஞ்சத திரேச ஸக லங்கா பபபமப னுஞ் சிபாதகாபக
கிருவெனசா லச நம இபசெழா கநுவி தரீததே காதசவங்கொண
டருளுநின்ற நிலவிப மகிடைவாப கபு

இகசுச துபுள்ள காராநக லோபாநாமர ினரின, கலவிபரி
வொழசரங்கு நலிங்கசவமபா திரிபகி டந் லபூசராகிய தரைச
சாநிரிப ாயவாகா ன னபுசிபிராரிப ிநீசொசலிங்க தேகிரக
வசனரி சகூ, இகசுபுரானதகை வொபா நிபிணின் றந் தமிழ
மொழிபொாத நச செயபுவவவாககிகதர லேவனரிமெனறு மிகு
கஆசை பபதகராபலிறைவுசாட டனா. அவாவிநைவுக திரிபுரோக
கித் திருவநீள முனரிப சகமபு சிவபூதாநி கியமங்கனினின்று
மிநேசிப ரேமபு திரைலே ரொடங்கில நபாசசது கஞா முபு கதுக
கொடுககாசன. அவாந ராகவும, இபுரானககை துசகிவினிக சுமப
டிகே மிககொண்ட டெபிரினை பவாசஞ்சகுசசமப கங்கொடுததவ
ராந சாநாமசமாகிவருஷமுன் றுகழிபசையால், அவாசாவகாசமி
னாமுமோசகி இகனை லோசொபகாமரபச வெனரிபிடாமல் மேலுங்
தாமசமாகவையபது நனையெனறெனகருதியோ ண்டு இசசிவபுரா
ணகதை அசகிடுவிததேன.

இங்ஙனம், ராம. உ. ராம.

சிறப்புப் பாயிரம்.

தேவிகோட்டை

வெ. ஆதி. மா. சிதம்பரச் செட்டியாரவர்கள்

இயற்றியது.

பொன்பூத்த நிறச்சடிலர் புழைபூத்த கரச்சுமுகர் புராண போதர்
மன்பூத்த விராயகஞர் மலர்பூத்த வழப்பரிசு மகிமை வாய்ந்து
கொன்பூத்த தமிழ்முனிகைக் குளிர்பூத்த குண்டுகையிற் குலாவிச் சையத்
தென்பூத்த வரையுதித்துத் திசைபூத்த விசைப்பொன்னிச் சென்னிநாட்டில்

தொன்மைபெறு சுத்தாதது விதசைவ சித்தாந்தத் துறைப்பு குத்தி
நம்மையெலா முயலிக்க வடமொழியின் மேயசிவஞான போதச் [செய்த
செம்மைபெறுந் நதநூலைத் தமிழ்மொழியின் வெழிபெயர்த்துத் தியாகஞ்
கிண்மைபெறு மெய்கண்ட சிவாசாரி யாருதித்த சிறப்பின் பொம்மல் (உ)

முக்குளரீர் மூவர்தமிழ் முன்னுளவெண் நாட்டினுக்கு மொழியீ சாந்
கிக்கதனிற் நிகழ்ப்புயாய்த் தேவார வைப்புளொன்றாய்ச் செந்நியான
மிக்கருளொப் பிலாமுலையாம் விமலையுட னத்தீசர் மேவி வாழ்சீர் [ன்மை
வதாக்கபெருந் தோட்டமெனத் தொல்லுலகில் வழங்குமத்தீச் சுரத்தின் மே
[யேற்

வடமொழியின் மேயதனைத் தென்மொழியின் மொழிபெயர்த்து வழங்கு வா
நிடமுறககற் றுய்கேமென் றந்நகர்வாழ் சிவனன்பர் சுப்பக்கேட்டுக்
குடமுனியுந் கலைமகளு மதிசயிப்பக் குற்றமறந் குணநகண் மல்கப் [தான்
புடமுயர்செம் பொன்னோபுத் தமுதோவென் றவகுப்பப் புராணஞ் செய்

மற்றவன்யா ரெளிந்பாண்டி வளநாட்டிற் காரைநகர் மன்னி வாழும்
குற்றமல்லா வசியகுலத் திராமந் தக்குரிசில் குய்ற்று மேலை
நற்றவத்தா லுற்றபொருள் வன்னெண்டர் மாணக்கன் ஞான நூல்கண் [ன்
நற்றுணர்ந்தந் நெறிநிற்போன் கவின்செயிலக் கணமைந் துங் கைவந்துள்ளா

பாலருமோர்ந் தெளிதுயுமா பொதுவேத நெறிச்சாரா பால் பாட
மேல்கிவா சுமத்துறையே விளக்குசைவ வினுவடைமுன் வியணா றந்தஞ்
சிவவருட் செயன்மேலுஞ் செயற்கரிய செய்வரென நிகழ்த்துஞ் சீர்த்தி
ஞாலமவி யாறுமுக நாவலர்கோன் நிருவடிக்கு நவிற்துந் தொண்டன். (சு)

விஞ்சையஞ் னம்மிலக்கு நிருவாண திக்கைபெற்று விமலன் றுளைப்
பஞ்சசுத்தி செய்துதினம் பாவிப்போன் பிள்ளையார் பட்டி யென்னுங்
குஞ்சரவ தந்ப்பெருமான் கோயிலினன் மாணவருட் கொள்ள நூலோ
துஞ்சலியாப் புகழ்படைத்தோன் சொக்கலிங்க தேசிகனாந் தூயன் மாதோ.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
க	16	௫	தாய்து	தாய்த்து
கஉ	௪௨	1௩	ரெழுத்தி	தெழுத்தி
க௫	க	௪	பொருகண்	பொருள்கண்
கஅ	ககூ	1௩	வீழ்ரித்	வீழ்விரித்
உஉ	௫க	1௩	விச்சக	விச்சக
உ௩	கஅ	௪	ண்ணு	ண்ணு
உஅ	ககஉ	உ	புந்து	புருது
ஙக	கஉ	க	ஊண்மை	ஊண்மை
ங௫	அ	உ	தவத்தார்	தவத்தார்
ஙகூ	கக	௪	பொறுத்தி	பொறுத்தி
ச௦	ககூ	க	கடவள்	கடவுள்
௫௦	க௦கூ	உ	லதாவா	லதர்வா
”	”	1௩	துணரந்	துணரா
௫௩	க௩ச	௪	தூயனெஞ்	தூயனெஞ்
”	க௩கூ	௪	நிருக்குல	நிருக்குல
௫௫	க௫க	1௩	கொண்ட	கொண்ட
”	”	”	நிருபா	நிருப
௪௪	(௫)௪	௪	படிஇ	படிஇ
எஉ	1௩	௪	திவவிய	திவவிய
எ௩	௪௦	க	மிநமர்	மிநகமர்
”	௪௪	உ	தருனூல்	தருனூல்
அ௦	1௩௪	உ	வலலுன	வலலுந
அக	௪௪	1௩	பொகுத்து	பொருத்து
அஉ	௪கூ	௪	செயிலி	செயலி
அகூ	1௩௦	க	பொறுட்	பொருட்

இப் புராணத்திற் சில இடங்களில் எதுகைநோக்கி நகரம்
னகரமாயிருக்கும் இடம் நோக்கி நகரமாகவேகொள்க.

வ.
கணபதிதுணை,
திருச்சிற்றம்பலம்.

பெருந்தோட்டத்து அத்தீச்சுரபுரணம்.

காப்பு.

மாமேவு பிரணவுத்தின் மாண்பொருடா னேயெனனும் வாயமை யாருந்
தாமேதேர் தூயவருளவ தனத்தகர வுதரமக ரங்கன காட்டித்
தேமேவு மாபுத்த திருவருவான மேலுமது திகழத் தேற்றும்
வாமேவத தீச்சுரத்து வாநாடு கண்பதிதாள வணங்கி வாழ்வாம். (க)

கங்கை மதியிதழி துமபை வனியறுகு கந்த படாசடில் கணநந்தா
புங்க வரைமுனெவ ருஞ்செய வினைமுடிபுமன்ற மறையுமெதிர் புரிபோதா
துங்க பிரணவமன முனபு களிற்றுபிடி துன்ற வருவிமல சுகசாதா
வைங்கையிபமுகந்நமபொனடிபரவுமென்றன் வினைநிறையவருணீதா (உ)

நாற்பயன் (வேறு)

மதிவதன வதுலகுசாம பிகைபான மேவி வழங்கருளத் தீச்சுரன்நன்
மரண்ப தாய, நதிபலசேர பயோததியி னருளவிவாச நவில்சரிதம் பல
விளங்கு நயங்கொள் காதை, விதிவழிசொல பவாகேட்போரா டெ
போர்க்கள வியனுலகி னரேநிரராய மிககு வாழ்ந்து, துதிதருவிண சு
ராய்த் துய்துச் சைவ சுததாதது விதானநந தோயந்து வாழ்வாம்.

வாழ்த்து. (வேறு)

வேதநெறி மதம்வளர்க் மிகுசைவத் துறைவீராவக மேகம பெய்க
சீதவனம் பலபெருக சீவரெலா மின்பநலந தினைதது வாழ்க
பூதயரம பரைபொலிக பூதிசா தனமலிக புரவ லனகோ
மொதநெடுங் கடலுதித வலகமெலா மதுமுறையே யோவங்கி வாழ்க. (ச)

கடவுள் வாழ்த்து. (அத்தீச்சுரர்.)

மதிவளர்பொன் முடியாணை மலந்தெறுவெண்பொடியாணைவல்லா னேற்றுத்
துதிவளர் திணைவகாடியாணைத் தாமரைசொன்னெடியாணை துழாய்மால்காணுக்
கதிவளர்கே வடியாணைக் காமலிசோத துடியாணைக் கடலுஞ் வைப்பி
னினைவளர்ப பெருநகோட்டத் தத்திசன நனைத்தினமு நினைதுவாழ்வாம்
அதுலகுசாம்பினை.

கணபதிலா மரன்முனிவா சுகசுருதி முத்தனாலசொ லொருவற் கமம்
நன்னிருவா தியுதானே நல்கியுமாங கவின்பாக நலகப் பெற்றுவ
கொன்னிரகாழியிடுந்நொணு மிலகெனவனம் வளர்த்தருங்கற் புரிமைகூட்டி
நருநருநெடுநருநெடு தோட்டத் ததுலகுசாம்பினைகபாத நமந்து வாழ்வாம். (சு)

பெருந்தோட்டத்து அத்திச்சர புராணம்.

நடேசர்.

பரவுநடம் பகர்பொது நூற் பரதமுமாபதியேமெய்ப் பதியென்றம்ம, விரவுநட
முத்திரையால் விளம்பிநம சேடியனென் மெய்ந்தூல் வாய்மை, யுரைவினக்க
வதற்கிலக்கா மொருவனுயிர்க் கைந்தொழில்செய் துய்விப்பான்பொன்,வரை
புரைமன்றகத்தசையாதருணடஞ்செய் குஞ்சித்ததான் வழத்திவாழ்வாம். (எ)

சிவகாமீ யம்மைமார். (வேறு.)

துடியினி லமைப்பி லங்கிச் சுடரிலூன் றியவெ டுத்த
வடியினி லெழுத்தைந் தாக வைந்தெழுத் திலங்கச் செய்யுந்
கொடியினி லேறு யர்த்தோன் கூத்துக்கண் டியர்நோய் நீங்க
மடியினிற் சேயிலேம்பு மன்னைதான் சென்னி வைப்பாம் (அ)

சோமாஸ்கந்தர். (வேறு.)

அத்தனருட் சிவனேசத் தவனிடப்பா லுமாம்பிகையே
சித்திவாயோ கத்தின்பே திகழ்கந்த னெனுமுண்மை
சத்துசித்தா னந்தபதந் தனிநோர்த் தோர்வினக்கு
மெய்த்தருசோ மாக்கந்தர் விரைமலர்ச்சே வடிபணிவாம். (க)

நகடினுழர்ந்தி. (வேறு.)

கைவிராஜன் கொருசேரப் பெருவிரல்வே ருயுயிர்தன் கழல்சே ராத
வெவ்வியமும் மலச்சார்பு விளக்கவவை விலக்கிவணங் கென்னு மெய்ந்தூற்
செவ்வெதிரித் திருவிரண்முன் பின்வளைத்து முத்திரிலை தேற்றி யாளுந்
திவ்வியசின் முத்திரைப்பூஞ் செங்கரத்தான் பங்கயத்தான் சென்னிசேர்ப்பாம்

வாதாடு விநாயகர். (வேறு.)

மாதானத் தமார் வேந்து மாதான வெள்ளி பத்தை
நீதாவிய் கடிய நேற்கு நீதாவென் றிரந்து வேண்ட
வாதாடி யருள்பு ரிந்த வாதாடு விநாய கன்பொற்
பாதார விந்த மேதப் பாதார வுளங்கொண் டிய்வாம். (கக)

முருகக்கடவுள். (வேறு.)

அமர நாயக நலனுமி லேனையும் மடிமைத்
தமரூ னாயக னிரங்கியாட் கொண்டந் தலைவன்
சமர னாயகன் மனத்தவன் சூர்முத றடிந்த
குமர நாயகன் சேவடித் துணைமலர் குறிப்பாம். (கஉ)

திருநந்திதேவர். (வேறு.)

முன்னவ னுணை சென்னியிற் கொண்டு முன்புகப் பெறுப்புறத் தவருட்
டுன்னுறக் காப்புஞ் சிவாகமத் தெளிவார் தூச்சிவ ஞானபோ தகநூ
லின்னுப தேச முளங்கொடெம் மவர்கட் கிசைத்துயர் சைவத்துட் புகுத்து
மன்னகக் காப்பும் வகித்தரு ணந்தி மலர்க்கழன் மலக்கழ லாமே. (கங)

தூர்க்காதேவி. (வேறு.)

உமைத னாரருட் சத்தியே வடிவுகொண் டெகத்
தமர ராதியர்க் கிடர்புரி மகிடை யட்டாங்

மீமிர்சி எத்தடி யூன்றிநின் றன்புயிக் கிறைஞ்சு
நமர்க ளுய்யநற் பயன்றரு கண்ணிதா ணமப்பாம்.

(கச)

வயிரவரீ.

அயன கந்தவிர்த் தருளுற வுகிரினு லவன்றன்
வியன கந்தனைக் கிள்ளியக் கபாலத்தின் மிசைவெண்
பய † ன கந்தனிப் பள்ளிமால் சோணிதப் பயிக்கம்
பெயன கந்தணம் வயிரவற் பணிசூதும் பேணி.

(கடு)

இலக்துமீ ராஸ்வதி ஞானசக்தி. (வேறு.)

திருவரு ளருக்கொண் லெகுயிர்யாவந் திருவுயிர்த் தருளுமா தேவி
பொருளுமெய்ப் பொருளு ஞானமும் தருமப் புனிதமும் நயனநோக்கெய்தி
வருபெருஞ் செல்வி வாணிமெய்ஞ் ஞான மாதெனு மூவர்பொன் மலர்த்தா
ளொருமையினிருமைமும்மையினிறைஞ்சியுறத்துகித்துன்னிவாழ்வுறுவாம்

ஆளுடைய பிள்ளையார். (வேறு.)

தன்னைச் சேர்ந்த தரத்தாலோர் தைய லுருவென் படலையதா
முன்னைச் சேர்ந்த மால்வெள்க முதல்வன் கபாலீ சன்கோயி
றன்னைச் சேர்ந்த நாட்குடத்திற் சாரென் படலை பெண்மணி யாய்
முன்னைச் சேர்ந்துய் வுறவளித்தோன் முளரித் துணையெம் முடிக்கணியாம்

ஆளுடையவாசு.

கல்லை வகித்தி யெனவருணன் கழல்பூ சித்து வரங்கிடந்தாங்
கொல்லை யடுக்கி நெறியாக்கி யுததி கடந்த மால்வெள்கக்
கல்லை மிதக்க முயலாது கடந்தேழ் பிறவிக் கூட்கடப்பித்
தொல்லை யடிக்கீ ழெமைப்புதுத்து மொருவன் கமல முளக்கமலம்

ஆளுடையநம்பி.

எந்தை யருளா லாழியிற்கா லீர்த்த கராங்கொன் றிரந்தழைத்த
தந்த வேழ மோம்பியமால் சமழ்ப்ப வாவி நீர்முதலை
வந்து தோன்ற விழுங்கியசேய் வளர்ந்து தோன்ற வமுதொழுகு
ந்த மலர்வாய் மலர்ந்தருணங் கண்ணின் மணியை யுண்ணினவாம். (கக)

ஆளுடைய வடிகள்.

வேத சிரசிற் சுத்தாத்து விதரா சாங்கத் தமர்சைவ
போதம் விலக்கிப் புத்தநெறிப் புழுத்து சிவத்து ரோகங் கொண்
டேத முறுமா லுட்கவஃ திரித்துச் சைவ நெறிபரப்பி
வேத மொழிமூ கந்தரச்செய் விமலன் கமலத் துணைவிழைவாம். (உ௦)

திருந் தொண்டந் தொகையடியார். (வேறு.)

நவந்தரு பேத மாகி நடித்தருணை நென்கள்
சிவன்றனி வருக்கத் தாரித் திருத்தொண்ட ரென்னும் வாய்மை
யிவந்தவே மொன்பா நெண்ணென் பானெனு மெண்ணங் காட்ட
நிவந்தசீர்த் தொண்டர் பாத நெஞ்சினு ளிருத்தி வாழ்வாம். (உ௧)

பெருந்தோட்டத்து அத்திச்சரசு புராணம்.

சேக்கிழார்.

சீரன பாயன் கேள்வி மூன்றிற்குஞ் சிறுபி ராயத் .
தேரளு யாசத் தோதி யிறைமகிழ்ந் தேற்பச் சென்றக்
காரனை யானை யுய்வித் தாட்கொளுங் கருணை ஞான
வீரனைக் குன்றைச் சைவ வேந்தனைச் சேர்ந்து வாழ்வாம். (௨௨)

மெய்கண்டசிவாசாரியர். (வேறு.)

அருளே மறையே புரிந்தாவி யளிக்குங் குகனே யம்மறைநீத்
தருளே புரிவான் காழியில்வந் தருள்கா லமணர் தம்வாயா
லருளே தின்றி யழிந்தமையி னனாவுமில்லதா வெண்ணெயில்வந்
தருளே புரியு மெய்கண்டா னமலக் கமலத் தாளடைவாம். (௨௩)

அருணாந்திசிவாசாரியர்.

சகலா கமபண் டிதரெனுங்கா ரணப்பேர் தாங்கித் தமையடைந்தாங்
ககலா வாமெண் மர்க்கதிப ராயு மடுத்தா ணவம்வினவிப்
புகலா மெய்கண் டான்பதமே பூண்ட தலைமை யருணாந்
நிகமா கமசி வாசிரியர் நிழல்வண் கழல்க ணினைந் துய்வாம். (௨௪)

மறைநானசம்பந்திசிவாசாரியர்.

அத்த னருளா லருணந்தி யடிக ளடைந்தாங் குமாபதிக்குச்
செத்த கட்டை யூந்துபகற் குருடு செல்கின் றதுவெனத்தேற்
றொத்த வுரையே திருமந்தி ரோப தேச மாகவருள்
சத்த னமலன் மறைஞான சம்பந் தாசான் றுடொழுவாம். (௨௫)

உமாபதிசிவாசாரியர்.

நிலவு திருக்கை யொழுசமுத நிகம ஞான சம்பந்தன்
குலவ வருள வுட்கொண்டு கொற்றன் குடிவீற் றிருந்தருளம்
பலவன் பணிவு காட்டியருள் பாக்கொண் டனைய சாம்பாஸூக்
குலவின் முத்தி யளித்தவுமா பதிபொற் றுணம் முளத்தமைப்பாம். (௨௬)

பட்டினத்தடிகள் அரந்தத்தாசாரியர். (வேறு.)

பல்லுயிர் களுக்குந் தந்தையாய் மகவாப் பவித்திடாப் பரன்ம கவாகி
யல்லொழித்தெண்ணீராண்டமார்தருள்வானருந்தவம்புரிந்தவெண்காடர்
கல்லரு நந்தி புல்லுண ளூட்டிக் கவின்கிவ நாமத்தின் பெருமை
தொல்லல கெல்லாம் விளக்கரத்தர் தூயசே வடித்துணை தொழுவாம்.

சேந்தமிழ்ப்பரமாசாரியர். (வேறு.)

தமிழே யாண்டு முயிர்க்கிதமன் றருவதலது கற்கசத்தா
ஸ்திழ்தே வரினும் பின்முனித மன்றால் யாரும் யாவும் விழை
தமிழே யாண்டும் பசவுகெனத் தந்தாங் கனைய வியலெனுமா
ஸ்திழ்தே யருளு மகத்தியப்பே ராசா னடிகண் முடிக்கணிவாம் (௨௭)

குருணைக்கம். (வேறு.)

பலபலமுறையினுணர்த்தினுமுணராப்பான்மையேன்றையுமாட்கொண்டு
வலிநினூ லுணர்ந்த வன்றொண்ட மணியை வரதமெய் யப்பமா மணியை
மலமுழு தொழித்தா ளாறுமா முகநா வலகுரு சிகாமணி யென்றே
புலகெலாம்பரவுமொருகுருமணியையுளத்தினுஞ்சிரத்தும்வைத்துவப்பாம்.

கடவுள் வணக்க முற்றிற்று.

பாயிரம்.

சிவனருள் வாக்கி னூற்றெழுந் தாயர்நந் தித்தடத் திற்சனற் குமாரத்
திவன்பெருங் காலிற் செல்லுபு வியாசத் திண்மத சிற்புகச் சூதத்
தவன்மடை நெறியா லுயிர்ப்பயிர் ஞானத் தண்பலம் பல்சூற வுளமா
மவிர்தரு நிலம்புக் குலகெலாம் புக்கு மணியநீர்ப் புராணமு வாறே. (க)

பரனுலகவர்க்குப்பொதுவெனமுதலிற்பகர்ந்தநானம்மைற்பொருள்பலவாய்
விரிபுகற் கசுசூத் திரவடி வாகி விரவலி னுண்மையோர் வரிதவ், வருமறை
வாய்மை துணிந்துல சூய்வா னதற்குபப் பிருங்கண மாய்நின், றொருவின்
மெய் விளக்க லாற்சிறப் புடைமை யொளிருமிப் புராணங்கட் குரைப்ப(உ)

வேறு.

அனைய வொன்பதிற் றிரட்டியாம் புராணத்து ளரிசீ
ரினிது ரைப்பது நான்கயன் சீர்சொலு மிரண்டே
வனியின் மாக்கதை யொன்றுலின் மணியின் மாண் பொன்றே
புனித நீர்சிவ புராணமீ ரைந்தெனப் புகல்ப. (ங)

இன்ன வைந்திரு புராணத்து ளிலக்கமாங் கிரந்த
மன்னி யாவரு மதிப்பருங் காந்தமா புராணம்
தன்னின் மூவிரு சங்கிதை தமிழ்முதற் றகைத்தாய்ச்
சொன்ன தங்கரன் சங்கர துங்கசங் கிதையே. (ச)

இத்த குஞ்சிவ சங்கர சங்கிதை யிடத்தே
மைத்த கண்டனெம் பசுபதி மறைபுகல் கண்டல்
சித்த கண்டனெம் மானயி ராவதே சன்சீர்
மெய்த்த கண்டன் வாழ் பிரகதுத் தியான மான்மியமே. (ஞ)

இனிதி லங்குமச் சிவபரன் மான்மிய மிம்பர்
மனி விளங்கிட வடமொழிக் கடலினும் வாங்கிக்
கனிசி றந்ததேன் கண்டொற் சுவையினுங் கவிஞர்
நனியு கூந்தசெந் தமிழினிற் றருகென நவின்ருன். (ஊ)

இந்த லக்ஷுலோர் குரிசில்யா ரெனிற்கிள னன்பே
ரித்த மிக்குளா னேர்வளந் தொக்குளா னினையுஞ்
சித்த நெக்குளான் வாசமெண் டிக்குளா னிதழிக்
கொத்த லர்ச்சடை யினிற்றிகழ் கங்கையின் குலத்தான் (௭)

திங்கள் வேணியன் சிவார்ச்சனை நியதியிற் சிறந்தோ
நெங்கி யற்றமிழ் தூல்பல தெளிதர வுணர்ந்தோன்
றங்கள் வங்கிய வழிக்கியை சைவசித் தாந்நி
தூங்க மாந்துரைச் சாமியென் றுரைபெயர்த் தோன்றல். (௮)

அவனு ரைப்படி மறாதுசெய் வழியலி தமலன்
சிவனு தற்கணன் வாய்மைமான் மியஞ்சொலும் திறத்தாற்
றவமி குத்தழக் ககற்றுபு தூய்மையே தந்து
பவமி ரித்தருண் மெனமனம் பற்றினே னெனினும். (௯)

அவையடக்கம்.

அவையடக்க மாமரபென் றதுபுரிந்த வான்றோர்த மாணே பேணி
யவையடக்கம் பின்னுரைத்தர ரதன்மகிமை யறிந்துடன்சா ரறிஞர் பல்லோ
ரவையடற் றீ ரறியேனா லாற்றுதற்கோ ரறிவுமிலே னை லாலே
யவையடக்கம் புகன்றிடுகோவதுவிடுகோ வுளந் துணியா தஞ்சி னேனே (௧௦)

ஆயினுமோர் படிதுணிந்தே னனனிமணிவா சகப்பெருமா னண்ண லென்னைக்
கடயருளா விடினுமொறுத் தாலொன்றும் போதுமெனக் கூறி யாங்குத்
தூயறிஞ ரின்னூலிற் சொற்றொடையா தியிற்பழுது சொற்ற ரேனூந்
தியன நீத்தெனைத்திருத்தித் திருவருட்கே சேர்ப்பரெனூந் திடத்தி னாலே.

அன்றிடையாரிகழ்ந்தாலென்புகழ்ந்தாலென்னடியேற்கொன்றுவதின்று,
மன்றுடையான் றிருவருளேவாய்ப்புடையார் காப்புடையார் மலர்ப்பாதங்கள்,
சென்றுடையீரருள்கவெனத்தெளிந்திரத்தலென்னியல்பாற்சிவஞானச்சீர்த்
தொன்றுடையார்யாவருக்குந் தூயணக்கஞ்செய்தனன்மேற்றொடங்கினே
[னே.

தொடங்கியவிந் தூற்பெயர துலகுசாம் பிகைபாக சுந்த ரேச
னிடங்கொடுவீற் றிருந்தருளும் பெருந்தோட்டத் தத்தீச புராணமென்க
தடங்கொளிதன் றொகை கடவு டம்வாழ்த்துப் பாயிரமே சாற்றுநாடு
திடங்கொடிரு நகர்ச்சீர்னை மிசச்சிறப்புத் திருத்தலமே தீர்த்தழர்த்தி. (௧௩)

இந்திரசுந் தரசருக்க மிலங்கயிரா வதசருக்க மியோகநாதன்
வந்தனைசெய் மாண்புகலா வதிசருக்கந் திருநீற்று மாணச ருக்கந்
தந்திரமோர் மூககவி சருக்கம்வா ரணேசசரு க்கந்தா னென்க
விந்திதழி முடியருளி னிருநான்கேழ் வகையாகி யிலங்குமன்னே. (௧௪)

இன்னவகை பதினைந்து மின்மழிழின் விருத்தப்பா வெழுநூற் நின்மேற்
 ஹன்னியதொண்ணூற்றொன்றாய்த் துலங்கியசொற்றேன்ஞானசுருண்சீலர்
 மன்னருளொப் பிலாமுலைபான்மருவிலீற் றிருந்தருளும் வள்ளன் மாண்பே
 நன்னருளத் துறநோக்கி நகைச்சுவைமிக் குறுவரெனு நயப்பான் மாதோ.

தந்திரப்பப் பாயிரம். (வேறு.)

ஆய முதல்வன் பெருந்தோட்டத் தத்தீச் சுரமான் மியமுலகம்
 பாய வன்பிற் கொண்டுவப்பான் பரிவிற் புரிந்தான் தேவைநகர்
 மேய புனித வன்றொண்ட விமல சூரவன் மாணுக்கன்
 றூய காரை நகர்வாழுஞ் சொக்க லிங்க தேசிகனே. (கசு)

பாயிரம் முற்றிற்று.
 ஆ திருவிருத்தம் (சடு)

திருநாட்டுச் சருக்கம்.

பொது வளம்.

மணிகொண்ட திருமார்பன் முதலாய வமரரெலாம் வந்து வந்தெம்
 பணிகொண்டிங் கருளுகெனப் பரவுதிருக் கோயின் முதற் பதிக ளோங்குந்
 திணிகொண்ட பூவுலகிற் றிருவளங்க ளெவற்றானுஞ் சிறந்த தென்றே
 துணிகொண்டு புலவரெலாந் துதிவாய்மை நேர்காட்டுஞ் சோழநாடு. (க)

உம்பரார்ச் சும்மருஞ்சொ ளுலகெலாஅம் பெற்றுலகெ ளாமுப் காலத,
 யன்பினு லருள்சேக்கி ழாரமைச்சாய்ப் போற்றுறுமாண் பார்த்த தொன்றோ
 நம்பிரா நயந்தாண்ட நம்பிபெரு நம்பியென நமக்கு நன்மை [சோனாடு].
 பெயம்பிரான் குலச்சிறைமுன் னியற்றமைச்சின் மாண்புமுடைத் தெழிற்

வேறு. 4

தாருக வனத்தின் முன்னாட் டனிப்பெருங் கூத்தி யற்றம்
 போருக குஞ்சி தத்தாட் புனிதனுந் தன்பால் வந்து
 பேருகங் களினு மாறப் பெற்றியி னின்றெஞ் ஞானதுஞ்
 சீருகந் தின்புற் றுடச் செய்வதித் தெய்வ நாடு. (க)

வேறு.

பூமியிற் புனித பூமிமே லதன்மேற் புண்ணியந் தைவிக மதன்மேற்
 மேமலி யதன்மேல் விண்டுகெத் திரந் திருப்பதி சைவகேத் திரமே
 லாமவந் றதிகந் தமிழ்மறைத் தலமென் றறையாந் திராவிட சுருதிப்
 பாமரு தலங்கண் மற்றவந் றதிகப் பண்பதிச் செம்பியர் நாடு. (ச)

வேறு.

சேர சோழ பாண்டிநடு தொண்டை துளுவங் கொங்குதீசி
 யீழநா டொன் பானிடத்து மிருநூற் றெழுபா னுண்காசும்
 வாழி மூவர் தமிழ்ச்சுருதி மன்னு தலங்கண் மற்றவற்றுட்
 னாம விளங்கு மொரு நூற்றுத் தொண்டை றுணு தெநர் கோணடு. (சு)

அ பெருந்தோட்டத்து அத்தீச்சுர புராணம்.

முன்னம் பலவர் திருவருளின் முறையான் மறைசீர்ப் பதிகமெலாம்
பன்னுந் தலம்பல் லாயிரமேற் பல்ரு மளவோ கோவையுறத்
துன்னும் பதிகத் தலமத்தீச் சுரஞ்சார் பெருந்தோட் டம்முதலா
மன்னுந் தலமு மளப்பின்றி வயங்குஞ் சீர்த்திவ் வளநாடு. (சு)

வேறு.

திருமுறை கண்ட சோழர் திருமகற் றேர்க்கா லூர்ந்த
வருமுறை நீதிச் சோழ ரனபாய ராதிச் சோழர்
பெருமுறைத் தெய்வச் செங்கோல் பிஞ்ஞக னருள்வி ளக்கந்
தருமுறைச் சைவ மோங்கத் தழைப்பதிச் சென்னி நாடு. (எ)

தமிழ்மறை தந்த செல்வர் தாம்பல நாடுஞ் சார்ந்தத்
தமிழ்மறை தந்தா ரோணுந் தன்னிடை முழுநூம் வைத்தே
தமிழ்மகி ழிறைகை யொப்பஞ் சார்தர வெளியிட் டெல்லாத்
தமிழ்மறைத் தலமுஞ் சீர்ப்பத் தந்ததிவ் வந்தண் ணாடு. (அ)

பொன்னிமா நதியின் சார்பாற் பொன்னிநா டென்ப தொன்றோ
பொன்னெலாம் புவன மெல்லாம் பொருவறப் பொலித லானும்
பொன்னிநா டரிநி றத்தும் பூவினும் விழைந்தெஞ் ஞான்றும்
பொன்னிவா சத்தி னானும் பொன்னிநா டுன்ன நாடு. (க)

இப்புலி நாட்டிற் கெல்லா மிடையமாந் தாயிரீ தென்னு
மப்பரி ாறலோர்ந் தந்நா டனைத்துந்தன் சென்னி மேற்கொ
டிப்பிய மகிமை வாய்ந்த திண்மையாற் சென்னி நாடென்
றெப்புல னங்க ளும்போற் திருஞ்சிறப் புடைத்திந் நாடு (ஈ)

எத்திசை நோக்கி னுங்கட் கிதமுஞ்செய் பைங்கூழீட்ட
நித்திய நதிக ளோட்ட நிறைமலர்ப் பொழில்லக் ளீட்டஞ்
சத்தியப் பொருட்டே வாரஞ் சாற்றுநந் தேவ கோட்ட
மெத்திய பொலிவு காட்ட விளங்குமில் வளங்கொணாடு. (சு)

தேட்டமன் சீவா தாரஞ் சீவன மதனா லேனை
நாட்டக நாணச் சீவ நதிகள்பற் பலவெஞ் ஞான்று
மோட்டமன் னுயிரி லைப்பண் புற்றிடு குறிகொ லென்ன
வீட்டமன் னீர்நா டென்பே ரெங்கணுந் திகழ்மிந் நாடு. (ஈ)

எங்கணுந் சுழனி மல்கு மெங்கணுந் துழனி பல்ரு
மெங்கணு நெற்போர் மல்கு மெங்கணும் பொற்பே புல்கு
மெங்கணும் பாவ னங்க ளெங்கணும் பாவ னங்க
மெங்கணும் பாவ னங்க ளெங்கணும் பாவ னங்கள். (ஈ)

சுருதாட்சிச் சருக்கம்.

எங்கணு மருவி மோடு மெங்கணு மருவி நீடு
மெங்கணும் பன்ன சால யெங்கணு மன்ன சால
யெங்கணு முழுவ ரங்க மெங்கணு முழுவ ரங்க
மெங்கணு மான்கோட் டங்க னெங்கணு மான்கோட் டங்கள். (கச)

மலைவளம் பாவு முல்லை மலிவளம் விரவும் பண்ணைத்
கலைவனம் பொலியு செய்தத் தருவள மலியு மோதங்
கலைவள முழங்குஞ் சைவக் கவின்வளம் தழங்கு ஞான
கலைவளம் பேரின் பூட்டு நிறைவள நீர்நா டெங்கும். (கரு)

பெற்றாமிப பெற்று நீர் நாட்டுப் பொதுவளம் விரித்துக் கூறு
பாற்றலின் பிறன்கிங் கென்பா ரறைகமற் ததற்கு நாணே
னெற்றுமுற் நிசைக்கப் பெற்று வெத்தகை யோர்க்கு முற்ற
மேற்றுணை மழைச்சீ ராதி தெரிந்தவா விளம்ப லுற்றேன். (கச)

மழைவளம்.

வானிறச் சத்து வான்மா மாணுற வானி லேகி
நீனிற வுவரி யுண்டக் நிலையுயிர் தமசு டத்தாற்
போனிற மாகி தத்தாய்ப் போந்திரா சதஞ்சார்ந் தாங்குத்
தானிறஞ் சேந்த சம்பை சார்ந்துவிண் படர்ந்த கொண்டல். (கௌ)

படர்முகி னிலையில் மெல்லவப் பற்றின ரகத்தை கூறு
மடமிகு குணத்தி னூற்றி மாண்பினர் முன்போற் சையத்
தடவரை சார்ந்தன் றேயு தகவுசமுன் றமைத்து பண்டைத்
தொடர்மலக கழுந்து தாய்மை னுன்னுயி ரென்ன மன்னும். (கஅ)

மலைச்சிரஞ் சார்ச்சீ மூத மலினமற் றெளிந்த லன்பர் .
மலைத்துணக் குருவான் முன்னை மாகதீர்த் தோனிர்தன் மாணு
மலைக்கொணர் முற்றுந் பெற்பிற் களித்ததோர்ந் தருட்சிப் போர்க்
ளலைக்கொடற் போத முற்று மரற்கினி தளித்தன் மாணும். (கக)

சென்னிமிர் சைய வெற்பிற் செல்லுங்கா விறுமாந் தெய்தி
யன்னதை யடுத்திப் பெய்தாங் கமைந்து வீழ்ந் திலங்கு தோற்ற
மின்னருண் மெய்குண் டான்பா வெய்தரு ணந்தி யாண
வந்நிலை வினாய டிக்கீழ் யணங்கிய நிலைமை காட்டும். (கௌ)

மேகத்தின் றாநீர் சைய மேவிப்பல் லருவி யாறென்
றாகித்தொல் லுலகம் போற்ற வாங்குற லரும றைக்கு
ளேகத்தன் றன்பாற் சத்தி யியைபிற்பல் லருவா யாவி
சோகத்தை நீங்கி யுய்வான் றேன் றுதல் போலு மன்றே. (கச)

வேறு.

சைய கிரிநின் றெழுக்கருவி தளவத் தொடைய னினாபுரையு
முய்ய வியலா னுடனொழுகே னங்க னொலிவண் டினமுறமும்
பைய மயில்க ளாமர்வேங்கை பரவிந் திரபு, சகன்றுணையுஞ்
செய்ய வத்தீச் சுரலிங்கஞ் சிவணு மனைய திருமலையே. (கௌ)

வேறு.

கொங்கைநின் நிழிபால் கண்டு தெவிட்டுறக் குடிப்பா னாவ
மங்கண்மிக் கோடிச் செல்சே யாமென வாங்காங் குள்ளார்
தங்களுண் மகிழ்ந்து சென்று சையவெற் புச்சி நின்னு
மிங்குல சூய்யப் போது நீத்தங்கண் டின்பு கூர்வார். (உ௬)

இராவணன் கயிலை மாண்போர்ந் திற்கொணர்க் தாய்மான் சென்றான்
பராவமிந் நாட்டார் சையம் பல்வடஞ் சேர்த்தொண் ணாக
விராவியீர்க் கின்றா ரென்ன மேற்பல வருவி யொண்டி
தராதலத் தேகு பொன்னித் தண்கரைச் செறிவர் பல்வோர். (உ௭)

சிவனிடத் தகில மீன்ற சிவையுறு மியலா லாவி
யெவைகளு முய்வான் போது மின்னருள் வெள்ள மென்னச்
சிவனுறு சைய வெற்பிற் செல்லுறு செயலா லாவி
யெவைகளு முய்வான் போது மினியகா விரியி னீத்தம். (உ௮)

வாலநத் தூர்சி றப்பால் மரைமல ரயனை மாணும்
பாலனத் தபிவி ருத்தி பயிற்றலான் முருந்த னேருங்
காலனத் துறச் சென் மாண்பாற் கண்ணுதல் விழையுந் தென்சொற்
சீலநற் றவன்க மண்ட லோதகந் தேக்கு பொன்னி. (உ௯)

வேறு.

அயனகரமரந்தோரசுவேண்டுற்சென்றவீர்சடைத்துஞ்சியோர்முனிவாய்த்
தயருறப் புகுந்து மிச்சியாய்க் காதிற் றேன்றியென் படலிசேர் கங்கை
மயலுறச் சிவன்பால் வைகியோர் முனிக் மண்டலத் துற்றொரு கோட்டுக்
கயமுவுந் தொழுக்க நந்தனம் புகுந்த கவினமிகு சிறப்பிப் பொன்னி. (உ௧)

இயல்பினிற்பளிங்கொத்துறுமலைத்தேனையெழின்முலைப்பாறயிர்நெய்யை
வயலினிற் கருப்பஞ் சாற்றினை யீர்த்தவ வண்ணமா யேழுனக் கடல்சார்ந்
தயர்வகன் றதுவா யகமகிழ் பொன்னி யைம்மலஞ் சார்ந்தவை யாய்ப்பின்
ணயவருள் சிவன்ற ன்றீ இச்சிய மயமா யுடங்குவாழ் புற்கல.ரொக்கும் (உ௨)

குறிஞ்சி.

குன்றுறழ் புயமேல் வள்ளிமென் கொடிமுன் குலவிய தருநலங் குறித்தோ
குன்றுறழ்நாற்கோட்டிபந்தன திடப்புகுகொடியினவளர்த்தமைகுறித்தோ
குன்றுவர் தன்னை வந்ததூந் தந்தை குன்றவிற் கொண்டதுங் குறித்தோ
குன்றுதோ ருடுங் குமரனக் குறவர் குலந்தொழ வுமர்வது குறிஞ்சி. (உ௩)

உயர்பொரு ளெனமே வாதிற் வுளரொள் ளொளிமணி யாதிக ளொதுக்கி
யுயர்வெனத்தினைமுன்விதைத்துறுபயன்கொண்டு துபெரிதென நுகர்நுவ
ருயர்மறைமுடிமேலரசவீற்றிருந்தாங்கொளிரசைவமேற்கொழுழின்றிப்பா
யுயர்வெனக் கொடுத்த தம்மதமேற்சென் றுண்மைநோக் குரானிலார் போல

காளத்தி யணுக விருண்மல வலியைக் கடிந்தெனத் தடிந்தெறு ழியைமுன்
வாளிற்கண் ணப்பர் வதக்கித்தற் போதம் வழங்குதல் விளங்குற வல்லு
ளைத்தற் களித்தாங் கிறவுளர் வேட்டத் தாறியிற் பட்டவே னத்தூ
ளைத்தண்மலர்ச்சேவடிக்குகன் றிருமுனலம்பெறப்படைத்தனர்மப்பார்.

குன்றவர் மகளி ருடுப்பன குழைகள் குலவுதா தடுப்பன குழைகள்
வென்றிகொள் விழிகண் டிரிவவு முழைகள் வியாக்ஈர மடுப்பவு முழைக
ண்ணெராளிர் தரா முகுப்பன கழைக ணங்கையர் மொழிகளுங் கழைக
னொன்றுப் லருவி தருவன மழைக ணம்பர்நின் றிழிவன மழைகள். (௩௨)

இறவுள ருழையி னுழையுரி நாக மேழைய ரல்குல்பைந் நாகம்
பொறைதரு மொண்டிண் முழையினை நாகம் புயலெதி ரொலிப்பது நாகஞ்
சிறுமிய ருதைப்ப மலர்வது மசோகஞ் செயல்வகை யெவைகளு மசோகம்
விறன்மயி லூர்தி விழாக்கொணர் விசாக மிசையதை வனத்தவி சாகம் †

அழகிய திருச்சிற் தம்பல முடையா ரொன்றருட் கையெழுத்த மைத்தாங்
கெழுதிய சுருதிய ருளிய மணிவா ழீசர்வா ளீசர்கு ளாரங்க
கழுமல மணிமுற் பெரியர்தஞ் சுருதிக்குணபுண்பு டித்தகண் ணப்ப
முழுமணிதருமுவனசரகுலசீராமொழியின்முற்று லுங்கொல்பல்லுகங்கள்.

தங்குலமுதலென்றெங்குபெரார்வந்தழைத்தெழக்கண்ணப்பரினைத்தாட்
பங்கயம் பரம்ப ரைப்பணி புளிந்தர் பரவுமக் குறிஞ்சியிங் சோயுத், துங்க
வெற் பெறுமபீச் சுரஞ்சிரா மலையே தூயவாட் போக்கிரத்தினமுன், னொங்
கனா யகன்வாழ்மலைதலம்பலகொண்டிலங்குமலிசைப்பதெங்கிதன்சீர்.

முல்லை.

அண்டர்தம்பொருட்டேபாற்கடல்கடைந்தாங்காலத்தாலோலமிட்டலைத்தவ
வண்டிரோ டமல னருளின லமுத மளித்தன மவர்க்கவவா நன்றிய
வண்டர்தம் பெண்டிர் பாற்கடங் கடைந்தா ரமுதமக் களிப்பரா தலினிய
வண்டர்வாழ்நிலைமுற்புதல்கடனெமகவென்றழிமாலளிப்பதுமுல்லை. (௩௩)

பன்னெறிகொடியுந்தழுதம்பொதுச்சைவபீசுபதியண்டன்பொற்பொதுவன்
றுன்னுயி ருடைய யிககுடி கருமந் துயப்பித்தாங்கிதம்புரி தொழில் போ
லின்னிலத்தண்டர்பொதுவார்பலலாண்மேய்த்தியக்கவாற்பசுபதிப்பையர்பெற
நந்நிரையேகு மிடந் தொறு முடன்வசன்றவைய புகிப்பித்திதம்புரிவார். (௩௪)

குடத்தியர் கொங்கைக் குடத்தியர் துத்தக் குடத்தியர்நடத்தியற் குடத்தன்
குடத்திய லபாண் முன்னிடி த்தியலகர்துகுடித்தனனடித்தனர்முன்னொ
குடத்திய லபாண்முற் குடத்தினர்நாமேகொடுத்தருன்பெறுதுமென்றாகுக்
குடத்தியல்பாண்முற்கொண்டியர்பூவைகுலவுறுநெறியினேகுவரால். (௩௫)

திடத்துறு விறகிற் றீயெனப் பாலிற் றிகழ்தரா நெய்யென மறைந்தெவ
விடத்தினு நிறைந்த சிவனைநாங் காணே திதுவென வரசுகொல் சுருதித்
தடப்பொரு ணைர்காட் கெரெனப் பொதுவர் தாமர னினையெக்கடைத் தும்பால்
குடத்தியர் கடைந்து மாயராய்ச் சியரென் குறிப்பொரு ணைவிளக்குவரால்.

பூவைதன் னடிமே லரவினஞ் சூழப் புடைழிநூல் லெண்மதி பொருந்த
வாவினம் பொழிபா னிலெனலாம் பரவ வாயிடை நிற்பவ வாயி
தூவிரோ பரித்த கான்பயோ தகிமேற் றுலங்கா வனைபுற றுணையு
மோவற வங்கண் மேவுபல் லண்ட ருவனபரி சணங்கோ யுறழ்வார். (௩௬)

† கிவனத்து அவி—மலைநெற் சோறு. சாகம்—காய்வகை.

பூவையர்மலர்ப்பூங்குழல்கள்பைம்பூவைபுகன்றிடுமொழிகண்மென்பூவை
தாவற நாளும் வளர்ப்பர் நம்பாவைச் சாற்றரும் வடிவு செம் பாவை
கோவ்மென் றயிர்க்கு மதரவாய் கோவை கூடியின் புதுவந்தங் கோவை
மூவார் னிடைய னாயதந் தேவை முன்னிவாழ் வுறவவர் தேவை (ச.௩)

சைவமந்திரமென்றுலகெலாமுணர்ந்துதலையிசைக்கொண்டுவந்திறைஞ்சுந்
தெய்வமந் திரமூ வாயிர முலகர் திருந்திய மொழிந்தருண் மூல
ரெய்வமந் திரங்கட் ஞாந்ரூபி ராமைந் ரெழுத்திசை பரப்பிவென் னொளியே
செய்வமந் திரனை ியழைத்தவா னாயர் திருக்குலத் தவரிவ ரம்ம. (ச.௨)

உலகெலா முயத்தென் மறையமு தூட்டி யோம்புவா கீச மாதாவுக்
கலகிலாப் பொதிசோ றளித்தபைஞ் ஞீலி யாங்கிடர் கலாகென வுமைபொன்
முலைநிலா வமுதுண் டருண் மணி பதிக முழுதரு ணெடுங்கள முதலா
நலனுலாந் தலம்பந் பலதனில் வாய்ப்ப நற்றவம் புரிந்தது முல்லை. (ச.௩)

மருதம்.

இந்நிலத் துதித்த தெங்குபூ காதி யாவுமொண் சாலிவண் பயிரு
மெந்நிலத் தணியாய் விழிக்கெலா மின்பா யியன்மகா நிகட்குத வியுமா
நந்நிலத் தருக்க ளாலுமிந் நலங்க ணமக்கிலை யெனச்சரா திபணிச்
செந்நிலம் வளர்க்குந் கடனெமக் கென்றே சிறப்புறப் புரப்பது மருதம் (ச.௪)

வேறு.

உயிரென வெழுத்தோ ரைந்தை யுடை மையா னெசுர்வே தம்மே
யுயிரென நான்கு வேதத் துட்சிறந் தொளிரு மாபோ
லுயிருடந் சூயிந்நிலைத்தா மோதன முதவு நீரா
லுயிரென நானிலத்து னொளிர்வது மருத மொன்றே. (ச.௫)

பூவனமணம்போல் யாண்டும் புணர்சிவ சத்தி யின்பாற்
பாவன் வருளின் வெள்ளம் படர்ந்து பாண்மை போல
மாவன முகில்குழ் வெற்பின் வந்தொழு கருவிப் பொன்னிச்
சேவன வெள்ளம் பல்பாற் தேக்குபு செல்லு மெங்கும். (ச.௬)

தாயர்தம் முலைக்கு டத்துத் தந்நசைஇ யுண்ண வோடுஞ்
சேயர்க ளென்னப் பொன்னித் திருநதி நீத்தங் காலிற்
பாயவந் தூர்க் டோறும் பங்குபல் லுழுவ ரன்ன
தூயவா ரமுத மாங்குச் சூழ்வயல் வாய்மடுப்பார். (ச.௭)

சைவரைக் கண்டு முட்டுச் சாற்றயான் கேட்டு முட்டென்
றில்வுரை புகல்வேந் துள்ள மெனக்குழை யாவ யற்கட்
செவ்விரீர் புகலுங் காழிச் சேயருந் வெள்ளம் புக்க
வவ்வர சூரநெ கிழ்ந்தாங் கணிநிலங் குழைந்த தன்றே. (ச.௮)

எத்துணை மாறு பாட்டி னிளகுறக் கொடிய வன்மைச்
சித்தரே யென்னி னும்போ தித்திடு சிவாசான் சர்வ
சத்திமா னென்னில் யாரே தப்புற ரொப்புறம
லித்திறங் காழிவாழ்வா லிளகிய வரசான் கண்டாம். (ச.௯)

§ வென்னொளியே செய்வதாகிய மந்திரம்—கயிலாசம்

காழிவாழ் வருட்கை தீண்டக் காவலன் குழைந்த நெஞ்சி
லாமுமவ வினைமுன் போழுற் றறிவொளி யெழுந்தீர்ந் தாங்கு
மேழிகொண் டெவர்ப் பங்கால் வியனில முழுத சாலில
வீழ்மணி யெழுப்ப ரம்பு மீதுகைத் தொப்புச் செய்வார். (௫௦)

கவுணியர் குலதீ பம்பால் கமழ்திரு வாய்ம லர்த்து
சிவமணி மங்கி ரச்சொற் றெளிப்பவத் தென்னர் கோமா
னவிருளத் துறீஇமு னோத்தாங் கநிலத் துழுவர் சொற்க
ளுவகைமிக் குறத்தெ ளிப்ப வுடன்முனோத் தெழுந்து பங்கும். (௫௧)

வழுதியர் கோனு ளஞ்சார் மங்கிரச் சொன்மு னோத்தாங்
கெழுசிவத் துமையின் பைங்கே ழிலங்குத ஸென்ன வித்து
முழுவர் சொன் முளேப சப்புற் றோங்கியின் றுலகெ லாமுந்
தொழுசிவம் பணியா தியார்க்கு மெனுமறைத் துணிபு ணர்த்தும். (௫௨)

அகத்தொளிர் சிவம்ப ரார்த்த மாப்புறத் தினுந்தா பித்துச்
செகத்துயப் பேணுஞ் சைவா சிரியர்போ னுற்றங் காலி
னகத்துறு நாறு கைக்கொண் டப்புற நிலந்தா பித்துச்
செகத்துய வழுவர் தத்தஞ் சீவனிற் பேணல் செய்வார். (௫௩)

தெளிபரி பாகர் நெஞ்சிற் சிவமுதல் விளக்கம் வாய்ப்ப
வினையுமின் பமுதுண் டன்ன வசத்தராய் விளங்கல் போல
வளநிறை சொல்வி ளம்பி மள்ளர்மங் கையர்கண் மாந்தி
யளவறு சொல்வி ளம்பி யவசர யிலையு ரைப்பார். (௫௪)

நெருநல்யான் வருவீர் நானோ நீவந்தோ மவனீறான் சென்ற
னொருவன்வந் தார்கண் மற்றோ ருற்றன நெருது நின்றான்
வருகீனா வளர்த்தார் சாலி மள்ளர்கள் பிடுங்கிற் றென்பார்
மருவிடந் திணைபால் கால வழக்கற்பார்க் குணர்த்து வார்போல். (௫௫)

வருகவென் பாரை யெம்மைப் போடுவன வழங்கிற் றென்னென்
றருகுறீஇச் சினப்பர் மேல்பா லழைத்தலகேட் டெட்டிப் பிராசி
விரைபொரு சூத நேர்நீர் விளித்ததென் பழந்தா வென்பார்
பரியமாங் கனியெனா த்தென் பழமுநிற் தனச வைப்பார். (௫௬)

கோதறு வெண்க டற்கட் குடியன்காப் புறுமா லன்னுன்
காதலன் பிரமன் போதின் டக் குடி யன்மற் றெங்கள்
சாதியே தால மேலாத் தலைக்கொளு வீர தாகுந்
திதினஞ் சாதிபோனஞ் சாடியார் நிறத்தின் றென்பார். (௫௭)

சிவமுத லொளிநு ளத்து வாசனா மலஞ்சேர்ந் தாலீந்
தவிரொழுத் தறைந்து சேட மறக்கனாந் தப்ப யன்கொள்
பவரென விடையி டைச்சார் பல்களை கட்டுச் சாலி
யுவகையி னுயிரின் மேலு முழுவரின் புறவ ளர்ப்பார். (௫௮)

தன்னருண் மந்தி ரச்சொல் சார்நெடு மாற ருள்ளத்
தின்னருட் சைவப் பைங்கூ டெழிலுறச் சண்பை வள்ளல்
பின்னரும் பதிசுத் தெண்ணீர் பெய்தலி னுழுவர் சாலி
நன்னிலை யுறநீர் செவவி நாடினின் றுய்ப்பர் பின்னும். (௫௬)

மேனிமீர் தெழுபைஞ் சாலி வெண்கதி ரீன்று முற்றி
வானிறம் பசந்து பொனமை மரீஇப்பழுத் தவவி யத்த
மானின்முகத் குணவி யத்த மற்றயற் றாலீசன்பா
லானம ருருத்தி ஈண்மா லயன்வருந் தோற்றங் காட்டும். (௬௦)

பணியுமா பணியே யென்று பகர்தரு சுருநி வாப்மைத்
துணிபுநேர் காட்டி யாங்குச் சொல்குநிற் பரம்பொ ருது
மணிநெடுந் தீலன் ணங்கி வயங்கல்கண் டெய்வ ரன்ன
வணிநிலம் புரக்கும் வேந்தி னருணினைத் திறைஞ்சிச் சூழ்வார். (௬௧)

கதிர்விசும் பிறைவ னேகண் காணமா கம்மே லோங்கக்
கதிரநித் திரிசி டத்திககனவரை யெனவு யர்த்தி
மதியணி புனிதன் சொன்ன மலையுளைத் தாங்கந் நெற்போர்
மதியணி மலையுள் சாய்த்து மாடெலாம் விரிப்பார் மள்ளர். (௬௨)

வேறு.

எனதுபுன்மொழியென்றிகழ்ந்திடா துள்ளமியைத்தயிராவதநாதன், புனித
மான்மியங்கொண்டின்புறம்பெரியாபோவரிப்பரப்பிலற்றினங்க, னினிது
கைத்தொடக்கிப்பலாலம்பொங்குநிகாற்றினினனி தூற்றிநென்மண்கொண்
டனையமான்மியம்பக்குவர்க்குஞ்சொல்லயுட்போலறுவகைபாத்தனித்துவப்
[பார்
கனிகளின் மூன்றே சிறந்தன வவைமுற் கருதுபல் சிறப்புடைப்பொருள்க
ணனிமிது வளனும பொலியுமிப் பணையே நால்வாசொற் பதிகங்க ணனிசா
ரணகவண் புகலி கமலை வீழையா நிறுதுபொற் கோயி
லினையன தலம்பற் பலவுள வம்மா விரிநிலப் பெருமையா ரிசைப்பார். (௬௪)

நெய்தல் வேறு.

எனை நிலந்தட்கு சுதிபருநித் தியல்பன் றேனு மினிசு விரிப்பார்
யானை நிலமின் னதற்குரிமை யியலபி னுடையே விதலதூஉ
மேனை தனையை யீண்டு நித்தான் விழைந்து மருகா யிவண்ம ணந்தா
றானை யுடையா னெனவருண னாவ மிகப்போற் றுவநெய்தல். (௬௫)

புறவ முகந்து போற்றினன்கான் முனைபோற் றியமுந் நீர்த்தேவை
நறவ முகந்துண் னுறுமலர்ப்புன் னாக மூல நுறுநீழலிற்
சுறவ முகந்து லங்குமருப் புன்றித் தொழுது முன்படைத்த
நறவ முகந்துண் பரதர்பரத் தியர்க ணாநு நனிகளிப்பார். (௬௬)

கலநீர்க் கடலு ளாழ்பொருளுட் கண்ணு லோக்கி யெடுக்குநர்போ
லுலநீர்க் கடலு ளாழ்துவர்சுவ கார மாநி குளித்தெடுப்பார்
கலநீர்க் கடலு ளாழ்பொருளுட் கரைசீ டர்க்கு விரிக்குநர்போ
லுலநீர்க் கடலுட் பொருள்வாரிக் கரையின் விரிப்பா ரப்பரதர். (௬௭)

இனைய நிலத்தோ ரிறைமகன்சோங் கிருநீ ரியக்கிச் சிறுருடன்போய்க்
கனையின் படுத்திப் பொருள்கொணாதல் கலனூர்ந் தருள்வெண் காட்டடிசு
டனைய ராய மகாலிங்கர் சாரு மகாரோ டற்றொருநீன்
முனைய வடிவைத் ததிற்பொருகண் முதிர்க் கொணர்ந்த செயல்காட்டும்.

பிரிவி னிரங்கு நரைநோக்கிப் பெரிது மிரங்கு முதநிமகன்
முரசு மாயு மவன் றுவச முழுமீன் குழால்சண் மிகக்களித்துத்
திரித லெவனு மெனவிலங்கு செஞாப * வாரி னிலையொன்போழ்ந்
தரிவை மாறெங் கண்ணிணைநீ ரகமெங் கேகிற் றெனச்சிரிப்பார. (௬௯)

வெள்ளி மலையொன் றேவடபான் மேவுந் சென்பாற் காளத்தி
யுள்ளிட் டோங்குஞ் சிலநூல்கொண் டீணர்வ லீண்டோ வாயிரமா
வெள்ளி மலையேர் காண்டிமென வியந்து நிறைந்திவ வுலகுய்வா
ணுள்ளி யோபல் லுப்போங்க லுமண ரமெககு மிடம்பலவால். (௭0)

எனைய சுவைய பொருள்களையீ நின்றி யமையா தெனச் சிறந்து
மனைய வுப்போங் கலத்தலையாய்த் தறலிற் கரைப்பார்க் களிப்பாரே
தனைய பொருளோங் கினுஞ்சாழா திறுமாப் புறுவார்க் கறிகுறியே
லனைய நிறைவொன் றிலாதி றுமாப் படைவார்க் கந்தோ வறையாரா. (௭௧)

அமல னமலைக் கந்தரங்கத் தருள வதன்பி னவனருளா
னிமல னாஞ்சுந் தரணுபமன் னியன்கும போற்ப யன்னுரை
யுமைசேய் நம்பி சேக்கிழா ருமாப தியைமுன் னோடுபுகழ்ந்த
விமல வகிபத் தரின்குலத்தோ ரிவரே லினிராம் விளம்புவதென் (௭௨)

அனக ணுடனா யகஞ்செவிகண் ணவன்பா லாக்கிச் செல்பொழுதுந்
தனகன் றனைத்தன் வசத்தீர்த்த தண்பு காரச்சாய்க் காடுபலவ
வளமா முல்லை வாயினெய்தல் வாயில் கல்கை யத்தீச
மனவாழ் பெருந்தோட் டம்முதற்றே வார தலங்கள் வயங்குமிவண். (௭௩)
பாலை.

குறிஞ்சி முல்லை திரிந்திடைநற் குணமாண் டிச்சிப் பொழுதுதளா
யிறந்து படினுஞ் சுரலிலப்பி ரியைந்தம் பணத்தி கோட்டமரீஞ்சு
செறிந்து வாகை மீந்துபொருத் திரிகு ராநிம் பாநிகளால்
விறந்த பயன்பற் பலவொக்கு மேவ வளிகுடும் லிற்பாலை. (௭௪)

தினையமாக்கம் வேறு.

வரைவெழுமுத் தினமுறவா மலகபல மான்களின் வந்துதாக்க
நிரையினிரிக் கோடுறமா னிறமேதி வயல்புகமே னிமிர்பாய் வானே
திரையுழக்க வளை கழைமோ திடத்தாளம் விளமோதத் தீம்பழங்கள் காட்டிற்
விரையுகபோதகமுதைப்பவரீ இத்தினமேய்நதைத்தினைகள் விரவல். (௭௫)

வேறு.

பத்திரல னறிவுகுண விசேட சேடப் பள்ளியின்மேற் பாற்கடலிற் பள்ளி
கொண்டோன், பத்தினியாய்ப் பாணமா யுந்தி முன்னாப் பண்புறமாலுரத்தா
சற்பயில்வும் வேண்டா, தத்தருவா னி மிமணிமுன் றாய வெல்லா மலிரு
வணை யாசம்வெறுத் தருட்டியா கேச, னித்தகாபுக் காநர்வீற் றிருத்த லிந்
நாட் டின்னசையே லிதன்பெருமையிசைப்பார் யாரே. (௭௬)

ஆட்கிருவிருத்தம் (௭௭)

திருநாட்டுச்சந்நகம் முற்றிற்று.

ஆரினிலை—ஆத்தியிலை

திருநகரச் சநககம்.

உலகமெல்லாம் பற்பலவுண் டியான மெவையும்தற் கொங் வா தென்பான்
பலவனீர் வகலெ ளும் பாரமுத ளு நனிபார்த்துப் பார்த்திய ளுரை
யுலகெ ளும் பாரமுத ளு நனிமெனமுன் னுரைத்தா னம்ம
பலவநீர் வகலெ ளும் பாரமுத ளு நனிமெனமுன் னுரைத்தா னம்ம

பொதுநகர் வேறு.

பொன்மை சான்றது மாட்டாகத் திசையெலாம் பொற்ப
விண்மை சான்றது நிரவணிப் பித்தொளிர் வித்தான்
முன்மை சான்றது னுதலரு நுருவென மொழியு
நண்மை சான்றது திருப்பெருந் தோட்டமா நகரம். (2)

துங்க நீன்மணி மாடங்கல் ஸ்ரீமதரத் சடர்ப்பொற்
பைங்கண் மாடஞ்சொற் பவிர்க்கெஞ்ஞ ஞான்றும்வாழ் பழன
மெங்க ணும்பசக தொளிந்த லா னிமாசு ல மீன்ற
நங்கை போல்வதத் தீச்சுரப் பெருந்திரு நகரம். (நட)

கயழு கத்தன வாடலை வனோத்தவக் கவிஞர்
கயழு கத்தன வாடலை வனோத்தவக் கவிஞர்
னயமி சூத்தவா தாடிய கணேசன்போ னாடு
நயமி சூத்தவா இருப்பெருந் தோட்டமா நகரம். (சு)

இச்செய்யுளின் முதலடியை, “கயமுத்தன் அவ ஸூலை வீரத்த” என்றும், “கயம் முகத்து அன ஆம் ஸூலை வீரத்த” என்றும் பிரித்து, முறையே கயமுகாகரணது அந்த வெற்றியை மடக்கிய எனவர், வானிகளிடத்துள்ள அந்த ஆயுதத்தின் அலகின் வீரகரண யுடையனவாகிய எனவர் இரண்டாமடியை, கயமுத்தன் ஆர் தலை வீரத்த என்றும் கயம உகதுன் வான் தலை வீரத்த என்றும் பிரித்து, யானை முகவிறையகனுடைய ஆளுதலைத் தன்னிடத்திலுக் கொண்ட எனவர், இறியெடுத்த பொன்றொளியை இடத்தோலுஞ் சூழ்வித்த எனவர் பொருள்கொள்க.

மலைவி லார்துதல் பார்ப்பதி கண்மணி யெனலாற்
கூலிவி லங்குமா காவரன் காதுல மாண்பா
லுலகெ லாந் தீ தனி மொழியினோர் குமரனை யொக்கு
நலனி னைத்தபல் வுளத்தத் தீச்சுர நகரம். (இ)

இச்செய்யுளின் முதலடியில், மலைவில்லார், துதற்கண்மணி பார்ப்பதிகண்மணி யெனத் தனித்தனி கூட்டி முருகனுக்கும், மலைவு இல்லாதவர்கள் துதலாகின்ற பாரிலுள்ள படுகளுக்கும் எனலாம் என்று நகருக்கும், இரண்டா மடியில், மாள் விளங்கும் மாசூரார் புத்திர மாண்பாலென முருகனுக்கும் சிலைகள் விளங்கும் பொருடெனமையை யாவருங்காதலிக்கின்ற மாண்பாலென நகருக்கும் பெருந் கொடைகள்.

வீதி யெங்கணும் விழாவணி நாடொறும் விளங்கும்
வேதி யெங்கணும் வீதிகோத் திரகலன் விரவும்
பூதி யெங்கணும் புறத்தகத் திருஹப் பொலியுஞ்
சோதி யெங்கணுந் துதைதரு திருப்பெருந் தோட்டம். (சு)

§ தனிமொழி—நிருபபதம்

வேக னுவினும் பாரதி மீற்றிருத் தருளும்
மாத வன்னித யத்தினும் திருமகள் வாழும்
போதை யார்கணின் ஞானபண் மகண்மிடப் பொலியு
நாதன் வீற்றிருத் தருளுமத் தீச்சுர நகரம். (௭)

இத்தி ரன்னப னிந்திரை தெர்வன்முன் னிமைமையோர்
யந்து வந்தயி ராவந் நாகுலோ யணந்தித்
தந்த மிட்டகா மியமபெய்து வாழ்ப்பெருத் தரைத்தா
னத்தி நாபக ன்மர்பெருத் தோட்டமா நகரம். (௮)

உம்ப ராதியா வருந்நினை புதுதலா லுமைமேச
ரும்ப ராதிப னருள் கொடு போதலா லுலக
நம்பு தூ* லந்த மாதியென் சொற்பொரு ணவிலு
நம்பி ரானமர்ந் தருளுமத் தீச்சுர நகரம். (௯)

நெறியி னீங்குவ கதிர்களே மாடநீ ணிரையா†
லறிவி னீங்குவ முலைகளே யறுப்பினைத் திடலாற்
செறிவி னீங்குவ கழறநு காய்களே ரெவத்துங்
குறியி னீங்குவ யாங்கணம் புதுக்கணக் குலமே. (௧0)

மெலித்தி ரங்குவ மணிக்கில மெல்லியர் துசுப்பே
வலங்கு நீரது காவிரிப் புதுப்புனைற் கதிப்பே
வல்லங்கி யோடுவ வண்டந்தவர் மிடைந்ததி வினையே
வலங்கு லாவிய திருப்பெருந் தோட்டமா நகரம். (௧௧)

வேறு.

பொறிக்கள் ிழிப்பெப் புதுற லாறுபோய்க்
கழனிசென்று கதிர்விண் ளொழுப்புறா
லிழிவு செய்தார்க் செவிர்பய வலியிரா
ரொழுகி யேனைய ராலந் குருற்றம்போல் (௧௨)

சுவள மாட்டேற் சார்மதி வானதித்
திவன் வீரோப்பொருந் பெண்டிர ரோச்சிகைப்
பவள மாட்டந்நசெவ கஞ்சநப் பாகன்வெண்
கவளம் வான்கரிக் கீதிறம் காட்டுமே. (௧௩)

இந்து காந்தமா டத்திழி வெள்ளங்கண்
டென்றை சுந்தர நாத னருவின்பர்
சிந்தை தேர்ந்தெப் பொருந்நந் சியமெனு
மந்த வாய்மைநேர் கண்டென வாண்டையோர். (௧௪)

சன்னல் சூழக் கழுநுபின் சூழ்தாச்
சென்னெ லோங்குவ பாண்டிமா தேவியா
மன்னை காப்போ டமைக்கர் புறக்காப்பு
மன்ன வோங்கி வளர்சைவ மாண்பென. (௧௫)

* நம்புதூலீண்டுச் சிவஞானபோதம்.

† நிரையால்கீங்குவ என இளையும்.

பளிக்கு மாடங்கள் பாங்கிற் பொருள்களைக்
களிக்கு மாறெதிர் யாவார்களுங் காட்டித்தன்
ஹெளிக்கு எத்து விதப்பொரு ளுண்மைநேர்
தெளிக்கும் பேரருட் டேசிகர் போலவே.

(கௌ)

நந்த னங்களு நால்வகைப் பொதுகண்
முந்த னங்களைக் காய்முதல் வர்க்கென்றும்
வந்த னங்கள்செய் வர்க்கொள மல்குமாற்
றந்த னங்கள் வரையார் தருதல்போல்.

(கௌ)

தேனி லங்களி யாரச் செறிந்துபொற்
தேனி லங்கனி யாரச்செல் காவினில
வானி லாங்கலி மாக வளமுதி
வானி லாங்கலிமாக வளம்பொருத்

(கடி)

தேனில் அங்குஅளி ஆரச்செறிந்து பொன்மயமான தேனிலம் (தெய்வ
நிலம்)களி நிறையுட்படி மேற்செல்லின் காவிலுள்ள மேலான நிலாங்கலி
யிற்றங்கிய வளப்பமுள்ள மாகமுடியானது, வாறுவகில் நிலாவுவின் ற ஒலி
யையுடைய அயிராவதமாவினது கவளத்தை ஒக்குமென்று பொருள்கொள்க

திங்க ளோடுழி மூதந் திலைப்பவான்
கங்கை சென்னி கலப்ப வலங்க ளான
றெங்கும் வீழ்நித் தேகபா தேசன்போன்
றங்கண் யார்க்கு மடிநிழல் செய்யுந் தீ மால்.

(கக)

பணைவி நிந்து பரந்துகீழ் வட்டமா
யினர்செ நிந்து முறைவிரிந் தேகிவா
னணவு கொன்றை செருந்திக ளாதவன்
புணரொர் காலபொற் தேறிந் பொலியுமால்.

(உ௦)

அறிவொ டோர்ப்புக் கடைப்பிடி வாய்மையாஞ்
செறிநி றைக்குண மில்லார் சிலர்வெளி
யுறவி ளக்கலி னுவன்முன் னோங்கிவிண்
ணிறை பழத்தின் விளக்கு நெறியெலாம்.

(உ௧)

போத மன்பு வணக்கம் பொறைநிறை
யாதி யுள்ளத் தமையப் புறங்காட்டா
மேதை யோரின் விளபல மாதுறோ
மீது யாந்து பழுத்து விளங்குமால்.

(உ௨)

உடைசெய் நன்மைமுற் றுள்ளுறக் கொண்டவை
தெரிய யாவார்களுங் காட்டித் திருத்துசெய்
பெரியர் போலப் பிறநாடுவித் தொன்றிலா
விரி திராட்சைகண் மேயுதிடமெலாம்.

(உ௩)

வாவி வாளை மகிடமு முக்கலிற்
றாவி வண்புந் தருங்கிடா தாக்வவப்
பூவில் வண்டு தடத்தவர் புகழலா
யோவி லாப்பரி வர்த்தனை யோர்க்குமால்.

(உச)

வாவியோடை தடங்கனின் மாடெலாம்
தேவிபாக சிவார்ச்சுலோ யாழிய
வோவி லாச்சிவ தன்மஞ்செ யுத்தமர்
மேவு சைவ மடங்கன் விளவதுமால்.

(உரு)

பன்ன சாலை பதிநர்சேர் சாலைக
ளன்ன சாலை யளகயலா சாலைமன்
சொன்ன சாலைமுற் றெல்பசு தன்மமா
ரென்ன சாலையும் யாண்டுமிக் கிணடுவ.

(உச)

மக்க ளொங்கல் மருவு யிதிரர்முற்
றெருக்க பாசத்தி னேர்க்குத் தென் னுன்முறை
தக்க வாறுசெய் பாச தருமமு
மிக்க வில்லறத் தோரில் விளங்குமால்.

(உ௭)

வேத சாலை விளக்கு சிவாகம
போத சாலை புராணப் பிரசங்க
மோத சாலை முறைமகச் சாலைசங்
கீத சாலைமுன் றுவ கிளர்வன.

(உ௮)

வேறு.

அரியயன் முகுந்த னாதி யமரர்நா டோலும் போந்து
பொருவருந் சுந்த ரேசன் பொன்னடி பரவ லால்வெண்
கரியயன் வயின் தேய னூயக் கடவுருந்
பொருவற விரவல் கண்டா ரும்பர்வா முலக மென்பார்.

(உ௯)

மழவொலி மணச்சீ ரீகை வழங்கொலி தழங்கி யச்சீர்
முழவொலி நடச்சீர் வேத முழங்கொலி சிவாக மச்சீர்
விழவொலி துடிச்சீர் வேர்வ் வியவொலி கலைச்சீர் கார்ச்சீ
ருழவொலி யிடைய ருதே முத்தியி னிரட்டி யோங்கும்.

(௩௦)

மகத்தவி சுணுவேட் டென்றும் வாணுவ செல்லாஞ் சாரும்
வகுத்தனா னிலவ ஈடகண் மங்கலாற் புவிமுற் றரு
மிகுத்தபன் னிதப்பெ ருக்கம வேட்டுறு தலாதன் வெள்கும்
அகத்தொளிர் கல்வி வர்ஞ்சித் தருங்கலை வல்லோர் சார்வர்.

(௩௧)

மலர்பெருங் தோட்ட வாப்பை வளப்பெருந் தோட்ட மென்றெவ்
வுகழும் பரவு சீர்த்தி யோங்குமிந் நகர்ப் பொதுச்சீ
ரலகில வுரைக்க டங்கா வதன்புறத் தகத்தி டைக்கண்
ணிலவுசீ ரனைத்தே யாயி னுஞ்சிறி துரையா நிற்பாம்.

(௩௨)

புறநகர்.

போற்றயி ராவ தேசன் புவனங்க ண்பவா னென்றும்
வீற்றிருந் தருளுந் வாய்மை வினக்கடாந் பெருந்தோட் டந்தா
னேற்றுறு பகையின் நேறு மெழிந் தாந் கங்க மாகச்
சாற்றுநால் வகைப்ப லங்க டன்புந் துழ வையும். (௩௩)

குரங்குகள்.

இந்திரன் சுந்த ரேச னினோடிய யருநித் தீண்டு
வந்தினி நிருந்தா னென்கங் வனசூந் களி. ௧ தோதி
யெந்தையா ரருப்பிபற் றுய்து மெனாத்தமக் கி தோத வெல்லாம்
மந்திலயந் தமாந்த வென்ன வணிமணித் தீதர்கண் மல்கும். (௩௪)

எவ்வெழிந் தோநிவ்வுந் திரத்க ஸான்றுக் கொவ்வாச்
செவ்வியிம் கறிஞந் பகாந் தீதர்தாந் கிடருய் முற்ற
வவ்விய ஸுந் தாந் தீதர்தாந் தலைக்காய் முன்னி லப்பே
ரிவவணி நகந்தீதர் பெற்ற லினமபற்றி மற்றும் பெற்ற (௩௫)

இந்திர ஞாலத் தீர்துன் னெறுவ்விச் சூர்தீர்த்தோ
னிந்திர னரசாய்ப் புதித் தித்தலத் திருத்த லாலவ
விந்திரப் பேர்ப்பொ ருத்தத் தாலிவந் தீந்தான் பற்ப
லிந்திர ஞால மென்ன விலவஞவ விரத மெல்லாம். (௩௬)

கொங்குகள்.

தங்களின் முதலா மேன்மை ஸாபி ராவதப்பே
ரங்களி மமலந் புதித் தமந்தா மொ* மந் தோடி
கங்களி களிந் மேனோக் களிகளந் பிடிச னோடு
மிங்குகளி ஞாப்புக் கென்ன வெண்ணில விபங்கண் மல்கும். (௩௭)

ஒளித்தமை நாகம் பற்ப லம்பலா யுகதி நீங்கி
வெளிப்பட வச்சந் தீர்த்து வேழத்துக் களித்த தோர்த்து
களிப்புழி யருள்பெற் றுய்வான் கருநிலை டுத்த தென்ன
வளிப்பொரு மதாச லங்க ளளப்பில சூழ மாந்தே. (௩௮)

வனசரத் தகைய தந்தா வளங்கோர் பாங்கர் மல்கு
மனசுந் திரங்க ளாம்ப லாம்பல்க ளோர்பாந் பங்குந்
கனகிரி சரங்க ளாய கரியின மோர்பாந் புல்குந்
சொனவிவை பிடிக்கோடு னுதபெருந் கூடம் பல்ல (௩௯)

தூங்குகள்.

சூரங்கமா தவ்வி டுப்பக் குதிச் சூல ருயக்கக் கொண்ட
வரங்கமாண் சுந்த ரேச னருட்பெருந் கூடம் ரப்பிற்
தாங்கமாண் பந்தி பென்றே சார் னுல கவர்வி யப்பத்
தூரங்கமா நிரைசண் மிஞ்ஞத் தொக்கமந் துரைகண் மல்கும் (௪0)

அரியசீர்ப் பரிசுளெல்லா மட்டமந் கலமே யன்றேற்
பாவிலக் கணங்கந் சான்ற பஞ்சகல் யாண மாகும்
விரவுமா யோக வாய்மை வினக்கழிக ளொளிர்வ வேமற்
துரைவழித் தூரங்கம் யாண்டு மொன்றே னுமின்றும் குண்மை (௪௧)

* மந்து-ஏடி-அகம்-களி எனப் பிரிக்க.

அச்சுவ விலக்க ணாக ளறைநதநூற் புலவ ரிந்த
விசுவசகரப் பெருந்தோட்டத்தின் மேலியறாய வோரு றுப்பு
நச்சிவெர் கண்டி உண்டி நவிலாது பாங்கு லின்ன
முச்சுவம் புத்தி நவந் முழுந்நன் வழுத் பலவகல் (சஉ)

கரிமதங் கடந்த மிப்பம் கண்டி னொளி லாழி
வருதுரை உரிப்பம் கூட மலதரை பெருந்த வகன்
பெருவையே ழயவையாணி புலவரெனத் தான் றுத் சூழ்வா
லொருவெருந் தோட்ட மூழி யுதி மேற் காழி யொத்தும் (சஉ)

புறநாற்.

இப்பெருந் தோட்டம் தென்று மிப்ப னருட் பெருந்தத்
துப்பினற் புறத்துத் தெவகாய்த துன்னுந் மென்று மன்ற
லப்பரி சதனூல் வீர ராவருளார் கண்டு யத்தாற்
றப்பறத் தம்மிற் றுமே சாரம் திணைத் துறுபோர் செய்வார் (சச)

மன்றினி லெடுத்து நிற்கு மலரடிக் கச்ச முன்னுண்
டன்றியும் வினோக வீர ராற்றப்போர் கேட்டாய கஞ்சிச்
சென்றில ணயிர ஜனத்தும் தெவவயி லெய்ய கூற்று
மென்றிடிற் பெருந்தோட்டத்து யேறெவ ரெறித்தனச் செல்வோர் (சரு)

தேருகைத் தூழிக் காரிற் செனெறிப் செல்வர் தானக்
காருகைத் துலக் மெட்டோரா சன் னவின் மீளவா பாய்மாச்
சேருகைத் தைங்க திப்பலே திதல்வன் தெரிப்ப ராற்றற்
பேருகைத் துலக் மேழும் போர்வை விளகரும் வீரர் (சச)

அச்சுரு ளாற்பு ணுழி யுப்பாப் பதன்மேன் மேற்றிட்
சென்கு விரவா லு போழி யுருக்க ணமுன் னுருக்க ணச் செய்வார்
கச்சரமேற் றவிசு தோட்டக் கண் டையிரன் தெருடை யாதி
ஞ்ச்சம்வண் கலினை போர்வை குகை கரை தன்னை யாதி (சஎ)

பற்பல வொவ்வோர் பாங்கப் பார்த்தகண் கவரச் செய்வார்
பொழிற் வெறிய செய்வ போர்வமுப் படைகள் செய்வார்
விற்குதை குணமெய்க் காப்பு விரவுகைச் செறிமுற் செய்வார்
நற்கொழு துகள்கோன் மேழி நவிறுதவார் பல்லோ ராககே (சஅ)

இடைநகர்.

புறநகர்ச் சிறப்பி னென்முகக் களவுகான் புகன்றி லேனைத்
திறந் முற்றும் யார்க்குஞ் செப்பரி தனமக வாய்மை
விதனப் பெருந்தோட்ட னின் வியனிடை நகரினை மாண்பு
முறனவி லுதன்முற் றுவிவ கொங்கி நி துரைக்க உத்தேன் (சக)

ஆகநகர் லின்னுல் ளாச மாசப்பன் மகளிர் மைமர்
தகுசுவி காழ் புத்தி நகர் நகர் நகர் நகர் வாழ்வா
னகை மலர் வாலி சோலை நன் மணிச் செய்துந் றாதி
வகைவகை மருவி யோங்கு மன்னிடை நகரின் மாடு (இ)

வச்சிர மணிச்செய் சூன்றின் மான்மதி வானிற் செல்கா
வச்சிகை யுற்றென் றாயின் டாங்குற லரனி டத்தி
விச்சக மொடுகுற கால யெய்திய ஸ்மிம் லத்தா
லச்சுறீஇ வினையுன் டான்மின் டவனியுட் சேறல் காட்டும் (௫௧)

செம்மணிச் செய்ஞன் றெரிட் றேணிடைத் திகழ வாளை
ரிம்மலை யருண் டெய்திபன் றெ னாசுவான் கங்கை யாட்டிக்
கைம்மலர் தூய்ப்பு சூழ்பக் கனம் பாய்மா தருவி பாய்தல்
விம்மித மென்று கண்டோர் கிணையுற விரியு மன்றீர் (௫௨)

பொருவிலீன் மணிச் செய்ஞன் றின் புடைப்புப் பொழிந்துந் தேன்சார்
தருவியா யொழுதல் கண்டாப கருந்தின மென்னே யுந்த
வரையினேப் பொந்த கொண் டல் மதுக்கடல் பருகிப் பெய்த
பரிசுகொல் செவ்வே றுடுப பரவுமிய வருவி யெனபார் (௫௩)

இத்துகாந் தச்செய் சூன்ற மிரவினின் மதிநேர் கண்டாங்
குத்துநீர் நந்தயாடல் ஞநீறுமலர் முதலிற் பாய
வந்தில்லை கறைநீர் பாய்ச்ச வுடுத்தவர் மடுத்திற் கீர்முன்
வந்துபாய்த் தவரா ரென்பார் வாய்மையோ ராத யிர்ப்பார் (௫௪)

செய்ஞன்ற நிரையினின்று தெய்வகற் பகப்புக் கொய்து
நெகின் ற விடையா ரீண்டை நலமலர் மணமின் றென்னுப்
பெய்கின்றார் பாங்க ரன்ன பிறகுபொன் மலலா யாண்டு
*மெய்கின்ற ரீண்டு பொற்பு வெய்துகா ரணமென் னென்பார் (௫௫)

மாதர்கண் மைந்தர் பற்பன் மணிக்ஞன்றி னமர்கா லாங்குப்
போதுமோர் கலையைப் பற்பிப் புருவொட வாமையிற் கழிப்பார்
பாகிபின் பற்பி னெற்றிப் பண்புற லையின் விடுப்பார்
சீதாமாதிமுகத்தைச் சிவனுறையின் வெறுப்பார் (௫௬)

வேறு.

மகளிர்மலர் வாலிஞடை வாய்புருக வாரிசுமான்
முகைவென்கி முறுக்குடைய முலைபோங்கி முகநோக்கி
யகன்மலர்க ளுலர்வனவீ தந்நாம லாதவ ளு
னிகழ்மென லெவ்வாழிபையு நீலாதிக்க கையின்னரல் (௫௭)

சூழிபடிந் தெழும்பாளோர் னுடியிடையை யோர்வீர
ஞழியிலாழ்ந் தனையோவா ளனவிகைபன் றுடன்ஞளித்துப்
பாழியந்தோன் விடையெனப் பரித்துவ லம் புரியாந்
வாழியரும் பொருளுெத்து மகிழ்வானிற் கரைவருவான் (௫௮)

ஓவியபந் திகனீரி லுற்றனகாண் கெனவொருவ
ஹவியின் லாருறுப்பி னணிசுட்டி யாண்டொருவன்
வாவியின்மூ வகைமலரு மலர்க்தனலோர் கரும்பிதென்றோர்
பூவைபயோ தரம்பிடிப்பப் பூசலவ னும்வினப்பாள் (௫௯)

உடுத்தனமென் றுகினனோந்தங் குறுப்பெவையும் வெளிப்படலு
மடுத்தவா வென்றாயின் னுக்குத்தீர்ப்போர்ந் தேவர
மெடுத்ததுதவக் காரியர்வெந் திட்டெனிகண் டெடுத்தது கில்
கொடுத்திடான் கண்ணனிகன் குணம்பொத்தென் பங்குண்டோர் (௬௦)

கற்பகமுற் கொழுகடநீழிற் கவின்வல்லி சாதமுடம்
கற்பகம்பற் பலவிண்ணிற் கருவகையென் னெனயாராற்
பொற்பகர்சண் பகஞ்செருவி முத்தற்றருக்கன் பொலிகாவிற்
பொற்பகமின் னுர் செறிநது புதுமலர்கொய் வான்புகுயார் (௬௧)

நன்னுதலார் தன்னுதலா னடை மொழிசா யந்தடைந்த
மன்னுமரா ளாகாந கண்டமலர்ந் கமருமரு
முன்னுறவச் சுற்றிரித் து மொழிநடையா நிகணிகழ்வாற்
பின்னுமவை யுளவென்றே பேசவிளந் குறுகானம் (௬௨)

மட்டார்பூங் குழலார்கை மலர்நீட்ட மேற்கொம்பி
னெட்டாத மலர்க்குறித்தங் கிரையர்புயத் தேவினரக்
கட்டாரநொய் கொடுத்தார் காணு மத்தத் தாய்வேறு
பட்டோரப் படாதுபூம் பனைத்தருவி னிரைபோல (௬௩)

பூக்களின்மே லாம்பொறிவாழ் பூக்கருவ வீக்கமறச்
சேக்குறுகைக் கெட்டாந் திறல்காண்டு மெனமகரின்
மேக்குறுபன் மலர்பறிப்ப வெருளன்பின் மென்புலின்
போக்கொழிபப் பயன்கொண்மி னெனமைந்தர் புலனகிற்பார் (௬௪)

மாதர்புகு மப்பொழுதே மலருதவா தமர்செயலை
பாநிரிகே ருதைத்திழித்துப் பகரலிரு பாதகமும்
போதுறனி தருவினனா புரிந்தாரை யொறுத்தவன்
மீதுறன னயஞ்செய்து விடலெனா லுணர்ந்தவர்போல் (௬௫)

மதிதுதற்செவ் வாய்க்கருங்கண் மணிமுல்லை முகைமுறுவற்
கதிரமணிப்பூண் முலையின் னுர் கவின்மணிமாடு கையமர்ந்து
விதுமுககேர் முத்தரும்ப விரைதொடைவெய் திரையர்மனத்
துதையனிகள் வனப்புமதுத் துய்த்தமுந்தக் குழல் சூழ்வார் (௬௬)

நிறைமதியின் சிலைமாட நினைமுன்றிற் பரியங்கத்
துறைதருகா னையிரவி லொண்டொடியார் , லமமார்பிற்
பொறைதரக்கொண் டுந்தெந்நீர் பொழிந்தே முறுவமார்தாங்
கறைகடலி லரண்ணையி னலர்மகண்மார் பனையமர்வார் (௬௭)

வின்ணியிர்மா ளிகைமடவார் வியன்கற்ப கக்கனிகொண்
டுண்ணமுதி னுகர்ந்துவப்பா ருறுகவைத்தே மாக்கனியுண்
டெண்ணரமங் கயருவர்ப்பா நின்னமுதும் பயிற் றவற்றி
ண்ணு வர்ப்பு மற்றவற்றி னயப்புமுயிற் குணமன்றே (௬௮)

அந்நகர்

பெருந்துடவையிடைநகரின் பிறந்தவகை வளங்களுலாந்
 தெரிந்துசெய்வாங்கே மீதமுறைத்தென் பொதியிலைப்
 பொரு துயர்ப்பு மயலிசைப் புறத்தகவலையுடேரு
 விரிந்தவாயாம் வந்தகொருந் திவையெய்வா சித்திரைப்பென் (௬௯)

மாடநகரை செய்குன்றின் வகைகோக்தி மலையெய்லாம்
 பீடுசுந் தரளதன் பேரருஞ்செய்த் தணைமையுற
 நீடிகத்தத் தியாமுறலெல் பெய்யென்று வானகிரி
 மாடுதெக்குழிந் துயர்ந்தாங்கு வயங்குறமஞ் சமரிஞ்சி (௭0)

ஒருசணம்பல் லாயிரமோ சனைசெல்லு மொண்கதிரு
 மொருதினமுந் தினம் விரைந்தாக கோடியின் டோங்கசலந்
 திருவருள்பெந் துயவந்து சேகரின்ற தெனத்திசமுந்
 திருமதிவிந் திதன்பெருமை செப்புலெதன் வேறுபுனியாம் (௭௧)

கோகநகம் பெருந்தோட்டக் குலநகர்சார் தருன்பெற்று
 மாகநக வினிராமேன் வையுதல்கார் பின்ந் பெயனக்
 கோகனக னண்டத்திற் குலலெபரும் புறங்கடலிம்
 மாகனக மதிர்குழ வந்தமர்ந்தாற் போனமசுழி (௭௨)

சுந்தரநா யசர்க்கணிதாய்த் துன்னுறப்பெந் தமையாலோ
 விந்தமென வேழலகின் மேற்செண்டாம் வழிவிடச்சா
 திந்துகிந் முதல்கமலியார் செழுநிலைப துறவாரென்றி
 துந்துபெருந் குணமவிவக்குந் தனிமந்நெம்ந் கோபுரங்கள் (௭௩)

அந்தரநா டரையழைக்கு மத்தவாரா துதியமுதோ
 தந்திரமா மறையாதி சநகித யாரமுலிதா
 சுந்தரநா யகனருளந் துயர்ச் சூய்மயின் வராகவென்றாந்
 குந்துமதிந் கோபுரமே மலாநகுவினோ தன்னுடன்தம் (௭௪)

அருணிறையொப் பிலாமூலபா லண்ணலைக் கும்பிடற்காங்கு
 வரு தகரல் லாவென்று மாறுறுவா ரின்றெனினு
 மொருவினமதி லுறுப்பென்னு முரைதிற்பா முறைகிறைந்த
 திருமதினமேந் பொறிவகைசெய் திறலுரைப்ப தரிதெவர்க்கும் (௭௫)

பொதுமாத்நீதி

அரவுகரா மாதிமறைத் தணியல்காரன் வெளிக்காட்டி
 மருவினார் மீளாதாவி வாங்குநிலைந் திடுமக
 சரவுமறைத் தணியாதி கவின்காட்டித் காண்பாரிசர்
 பொருளுயிரா தியகவரும் பொதுமாதர் மறம்பெரிதால் (௭௬)

சிலைகுனித்துக் கணையுய்த்துத் தெவவலிடுவன் நெவ்விடையுந்
 தலைகுனியாத் திறல்வேந் தர் தம்மையுந் விரிபுருந்
 சிலைகிமிர்த்துக் கட்சோயின் நெரிசனத்தாற் சாலில்விழ்த்
 தலைகுனிப்பர் சலிப்புமறத் தலைக்கடையின் விலக்கொடியார் (௭௭)

சுலனமறக் கட்டகடையாற் சகமுழுது மயல்புரிந்துந்
கலவிவரை துகில்புனைவார் கண்ணெல்லா மதுவரைவா
ரலகில்பொரு டினங்குலிப்பா ரறத்தாரேரர் சிறிதுணரார்
விலைகளிற் முயற்சிதிரு வினையாக்கு மெனப்புகல்வார் (௭௮)

என்புகறித் திடுநாய்பின் பிதழ்கிழிதன் குருதிகவைத்
தென்பளித்த தெனக்களித்தாந் கிந்தியங்கா னையர்கலப்பின்
முன்பளித்தா முந்தாவம் *முன்பினரின் பெனக்களித்தா
முன்பிழந்தும் பொருளிழந்தும் முன்கடைசூழ் வார்தெருவில் (௭௯)

அழிவறு பேரின்பரிப மளித்துடன்முன் பாவனைபால்
வாழுவறத்தொள் வார்திறலின் மைம்தருடன் முன்கவர்ந்து
மழிவுறுசிறி நிற்புமரு ளாதகர்பாற் றொண்டிருத்தும்
பழுதினரென் றவரொதுக்காப் பாத்தையர்வல் லபம்பெரிதால் (௮௦)

விழியாலு மொழியாலும் விரையாலும் புரையார்பாழ்ந்
குழியாலும் சுழியாத கொடியார்பல் பொருள்கவர்ந்து
மொழியாதவ வுறுப்பினி லோ ரிம்மியுமாறு குதவாரிப்
பழியாரை விலைமாது ரென்றுலகம் பகர்மென்னே (௮௧)

உதவணவீதி

காணி லத்திற் நாட்டுவினா நவிலரும்பல் பொருள்பாற்
பாணி லத்திற் பஹீவீற் பொலவத்தின் மரக்கலத்தின்
வாணி லத்தி னுத்திசூழ வருபொருளு நிறைந்தொவிரு
மேனி லத்த மாடநிறை விரியிருபாற் பீழகைகள் (௮௨)

சென்னென்முதற் பல்வகைய சேனையர்ஹுற் பினமொருபாற்
கன்னன நுந் கனிபுதிய காய்கிழங்கு வகையொருபாற்
சொன்னவ மணியகைய நூய்ச்சுடர்க்கு வாலொருபாற்
பன்னரிய பல்வகைய பயிலுமணிப் பகுப்பொருபால் (௮௩)

மலர்தளிரின் மென்பட்டு வகையொருபா லணுவினுநுண்
பொலனிகழயம் பரவகையின் பொற்பொருபாற் காற்பாச
நலனிறை துண் ணிழைதெரியா நாகவகை யொருபாற்கம்
பலதுவச சத்திரகுப் பாயவிநா னம்மொருபால் (௮௪)

பருதுவநக் குவசவைப்ப பளகறவுண் பனகறிப்ப
விரைமிகுமை வகையவுணு மெய்க்களப விதமொருபான்
மருமலர்வா சிகைப்பிணையன் மாலைகரோ டிகைக்கண்ணி
தெரியலில் பகஞ்சரம்பூஞ் சிகழிகைமுன் வகையொருபால் (௮௫)

அடுத்தவர்கட் கினா யறா தனித்துமேன் மேற்பொருள்கண்
மடுத்தலவாக் கிழியெனவே வயங்குகிமந் நியமத்தி
னுடுத்தணியின் வகைநியமத் துவணையும்வென் குறப்புனைவார்
கொடுத்தல்கொள லணுத்துணையுந் குறைதன்மிக லறப்புரிவார். (௮௬)

தன்னுண்கணக் கைந்தொகையெட் டெனையிறழா வகைதொகுப்பா
ரினன்பொரு டருகவென வியம்புரையல் லானுண்டோ
வென்னவிஞ் வரையுமதற் கெதிர்மறையு மென்றுமிலாப்
பொன்னகரும் பொருவறமேற் பொலிநியமம் புகல்வரிதே

(௮௭)

வேளாளர்வீதி

பிரமன்முகம் புயந்தொடைகாற் பிறந்தனநாற் சாதிகுறிற்
பிரமபதச் சூத்திரரே பேணிமுச்சா நியும்புரக்கும்
பெருமையர்மே ழித்தொழிலாற் பிறவுறுப்பெ லாந்தாங்கும்
பெருமையது பதமேயப் பின்னவர்கீர் முன்னவரே

(௮௮)

காலிலையே னடையொழியுங் காத்திரம்போல் வளரன்னப்
பாலிலையே லுடலொழியும் பல்லுயிரு மென்றிரங்கிச்
சாலிமுதல் விளைத்துதவிச் சகமுழுதும் புரந்தாரிய
தூலின்முறை யொழுக்குதிற் றென்மையர்குந் தீரமம்

(௮௯)

வேளாள ரெனும்பெயரே விளக்குமிவர் கொடைப்பெருக்கற்
தாளாண்மை யுழவினுமேற் சாம்பசிவ மலரடிக்கே
யாளாகிச் சிவார்ச்சனமா தேகசுரபு சாதியெலா
மீளாத பேரணபின் விளைத்தின்பே திளைத்தமர்வார்

(௯௦)

சாராள ரெனப்புலவர் கவிநிறையப் புகழியற்கைப்
பேராளர் கருணையினுற் பிறங்குலகெ லாம்வளர்க்கு
மேராளர் கொடையாதி யியலறமே யணியாக்கொன்
சீராளர் வேளாளர் நிறம்புகல்வா ரெவரம்

(௯௧)

அரசினைசை மாறர்முனை யடுவார்வா யிலார்மூர்க்கர்
பொருவிட்கலிக் காமர்கோட் புலிதாயர் கஞ்சாறர்
துரிசிவ்விநன் மிண்டர்செருத் துணைசத்தி சாக்கியாதார்
கருதுறுசேக் கிழாரொடுமெய் கண்டார்முன் னிவர்குலத்தோர்

(௯௨)

வேளாளர்வீதி

தனவணிகர் பூவணிகர் தகைசாலங் கோவணிக
ரெனவணிகர் முத்திறத்தா ரிம்மறன் றுந் சிறப்பெனினு
மனவணிய வியாபார வகைபொதுவா மேற்கொள்ளு
மினவணிகர் திருவீதி யிந்திரைவா முத்தானி

(௯௩)

உலகுபல பெருஞ்செல்வார் குவாறுணுரை தனதனிதி
மலரிவ்வுந் வணிகரினார் மகப்பணிந்து ம்மாவவா தால்
விலகுவவன் றன்னையுல மேயவள வின்னுமவர்
நலனுணர்வார் புகலாரே னவிற்றுவதெங் கிவர்பெருமை

(௯௪)

வருபொருளோர் முந்திரியின் வரையெனினும் பராமுகமா
யொருவவிடார் கோடியினீட் டெவ்மறையா யொருகோடி
பொருளெனினு முந்திரியிற் புன்மையதென் றேநாளந்
திருவருட்சந் தரநாதன் றிருப்பணியா திகட்களிப்பார்

(௯௫)

பெர்துச்சிறப்புத் தொழிற்குயிரிற் புகல்வேத சிவாகமநூற்
பொதுச்சிறப்பு முறைமையோதிப் பொருள்செய்வே யென அணிந்து
பொதுச்சந்தி தனிச்சைவ புசனைமுற் புரிந்திறைவன்
பொதுக்கருணை சிறப்பருளாய்ப் போந்துதவப் பெற்றுவப்பார் (க௯)

அம்மையே யென்றழைப்ப வடித்தரம்போற் றிசைப்பாட்டி.
மும்மையா லுலகாண்ட மூர்த்தியிலே யென்றோத
மெய்மையியற் பகைநீதி கலிக்கம்பர் வெண்காட
மேமமையா னுறப்போந்த விருந்தவச்சீர்த் திவர்குலமே (௯௭)

இராமரீதி

முன்னவர்பின் னவராய் முன்னவரமு னென்னவரு
மன்னுறுதத தம்மரபின் வழுவுறநன் கொழுநகியர
னின்னருள்சாரந் துயச்செலுத்தி யிடநீக்கு திடன்மேற்கொ
ணன்னாபுரி மன்னவர்த நலததஞ்சீர் சொலத்தகுமே (௯௮)

மன்னர்வலி யாவையுந்தெய் வத்திறன்மு னில்லாவம்
முன்னுவலி மாடீதவன் முன்னருற வென்றான்ரு
முன்னுலசப ரியையேதந் முயிர்க்குறுதி யெனப்பரிவா
ரின்னர்முணர் தெவவலிமற் றெவவலிதான் றலையெடுக்கும் (௯௯)

திருஞான சம்பந்தர் திருவருள்கூர் நெடுமாறா
திருமானி யார்நம்பி திருதேதோழா புகழ்ச்சோழர்
திருவார்செங் கட்சோடி ரிடங்குழியார் செய்யமடவ
திருமுறைகண் டாரனபா யரைமுணரித் திருந்ருததீதார் (௧௦௦)

மறைமுறைநாற் சாதியரன் மாலயனின் திரானெ ஷ்டமம்
முறைபுதுதத் திரியமாஅன் முழுதுலகோம் புதன்முக்க
ணைநையருளாற றுந்தருதப்பற் றியவரசு நருவாயிசு
தறைபுசகு மெனினியாஞ் சாற்றுவர்கங் கிவாயிருமை (௧௦௧)

சேஷநாநீரீதி

சீரமன்முகத் தெனிறீரூன் றிப் பின்னவர்புற வரைபுந்த
முரிமைபுற சகோதரவரன் றுறுகணிட்ட முறைமேயன்
விரிமறைமையோ துறச்சுறுது வித்தன்முத லாறுஞ்ஞிவ்
மருவியுயிர்க் கிதகேமசெய் மறைபவரவீ திகண்மலிய (௧௦௨)

மகம்வளர்ப்பார் மறைவளர்ப்பார் மகிவளர்ப்பைங் கடழ்வளர்ப்பார்
சகம்வளர்ப்பார் புரவளர்கோ றவைவளர்ப்பார் மனைவளர்ப்பார்
நகம்வளர்ப்பாப் பதிபாது னைகவளர்ச்ச வடிக்கனப
யகம்வளர்ப்பா ருண்வளர்ப்பா ருவிவரிநிங் கவர்பெருமை (௧௦௩)

காழிமணி சண்டேசர் கலையர்ப்பு பதிபுசல்
வாழிநமி நன்னோ மாங்குறிப் புலிககர்
குழிசையப் புதிருறுத் தொண்டர்கண் றாதொறு
பாழிமறைப் பத்தருமா பதியாதத் தருமரபோரா (௧௦௪)

ஆதி சைவர் வீதி

பிரமணிலு நாற்படிமேற் பிறங்கியரு மறைக்குயிராய்ப்
பரவுசதா சிவமுகோஹ் பணசில ராயுலகின்
மரபினினுற் சாநியர்க்கும் வயங்குசிவ தீக்காதி
தருமதிகா ரப்பெருமைச் சிவத்துவிசர் குலந்தழைக்கும் (க௦௮)

எனாதிதியான் மனையாதி யினேத்தேக் கரணத்தை
யெனாதிதயா வையுநீத்த விருந்தவத்தோர்க் கருள்கிவனே
யனாதிசைவ னவற்கணுக்க ராயென்று மொருவாநீந்
லனாதிசைவ ரிவர்பாற்றே னையரிவர்பாங் கருள்பெறுவோர் (க௦௯)

மறையவர்மா சைவர்புர வலர்வணிக ரணுசைவர்
தறைவளர்குத் திராவார் தாசைவ றென்றோது
நிறைசிவசம் பந்தநல நிகழ்சைவத் திருப்பெயர்கள்
பெறுதலிவர் சிவதீக்கை பேணியரு டலினன்றோ (க௧௦)

தம்பொருட்டுஞ் சகமனைத்தூந் தரும்பொருட்டுஞ் சபரியைசெய்
தும்பருநாம் புவனியிற்போ யுதியாமை வறியேதநான்
வம்புறவென் னெனப்பரிந்து வந்திவட்டி சித்துய்வா
னிம்பருள சிவாலயமெல் லாம்விளக்கி யின்புறுவார் (க௧௧)

சிற்றறிவோ ருரையொதுக்கி மறைப்பொருண்மெய் சிவாகமமா
முற்றறிவோ ணுரையாலம் முதல்வனுமா பதியெயென்
றுற்றுணர்ந்தே னையபசுவா மும்பர்மத வம்பொழியத்
தெற்றெனச்சுத் தாத்துவித சித்தாந்த முறைநிறுப்பார் (க௧௨)

உலகுபுமா சிவனாடி யொளிரிழில யழைத்திடப்போற்
திலகியசுந் தரர்சடைய ரிசைஞானி புகழ்த்துணையா
ருலகுயமுப் போதுமா னுருத்திண்டு திருத்தொகையோ
ரிலகுமரு ணந்திமுனோ ரிவர்குலத்தி னவதரித்தீதார் (க௧௩)

மறைமுறையா யினும்பசுவின் வபைகொண்மகம் விழையாதம்
மறைமுதல்வ னதன்பொருளே வடித்தருள்செய் சிவாகமத்தின்
முறைசெய்சிவாக் கினிவளர்த்து முப்போதுந் திருமேனி
முறைதீண்டி மகிவளர்ப்பார் முதுசிறப்போ துறவெவரே (க௧௪)

திருமடாலயங்கள்.

ஒன்றுணர்வா னிரண்டறமூன் ரோந்தகன்று நானெறியி
னின்மெழுத்தைந் தெணியாறு நீத்தெழுபெண் குணத்தொன்பா
ன்றுருவா யழைவுடந்த நாதனையே பத்தரா
யென்றும்கிழைந் திருந்தவஞ்செ யிருந்தவர்பாழ் மடங்கள்பல (க௧௫)

திருவருள்சேர் குருவருளாற் சிவசமயப் பிரவேசத்
திருவருளந் தீக்கைபெறீஇச் சிவாலயா தியிற்புந்து
திருவலகு திருமெழுக்குத் திருவினக்குத் திருமாலை
திருவருட்பாச் சிவவணமுற் செய்தவத்தோர் மடங்கள்பல (க௧௬)

சமயவிசே டங்கொடுபு சனைத்திரவி யம்முறைசேர்த்
தமைதருமைஞ் சுத்திபுரிந் தகம்புறமு மருவுருவ
ந்மலசதா சிவார்ச்சுனையி னினைப்புமனுத் தொழில்வழுவார்
தமமறச்செய் புத்திரரார் தனித்தொண்டர் மடங்கன்பல (ககச)

ஆதார மோர்ந்திடைபிங் கலைசமுனை யாய்ந்திரண்டிற்
போதாமற் பிராணனடுப் பூரித்து மூலவனன்
பீதார வந்தமுதார்த் தகத்தினரு மேனிநினைஇ
மாதேவ னுருப்பெறுஞ்சா தகயோகர் மடங்கன்பல (ககடு)

புறமிதுமற் தகம்புறமீ தகமிதென்றோர் போதமற
வுறுசரியை கிரியையோ குவைகடந்து சிவமயராய்
ந்நைசிவமே ந்கிலமுமா நிதரிசன நிரந்தரராய்ப்
பெறலரிய சிவஞானப் பெரியவர்வாழ் மடங்கன்பல (ககசு)

அருமறையின் கிடைகன்பல வதன்றெளிவாஞ் சிவாகமச்சீர்
பரவுறுஞா ளுலையங்கள் பலமகேவ சுரத்தொடர்பே
வீரவியமா கேசுரபூ சனைச்சாலை விப்பிரநுண்
மருவுறுசா லையுமேனை வளரறச்சா லையும் பலவால் (ககஎ)

அரனமலன் தளிதிரும் டாலயங்க டொறுநாளு
முரியசிவ புராணதி யோதுநர்கேட் குநராங்குப்
புரியகத்தொண் டரைமேலும் புருவாரைச் சிவனெனவே
திரிவறக்கண் டமுதளிக்குந் திருக்குலத்தோர் பெருக்கங்கம் (ககஅ)

திருக்கோயில்.

இன்னனபல் லணிவீதி யாவையுஞ்சு ழிதழ்ச்செறிவின்
மன்னலினிந் நகரவனி மகளிதய கமலமதே
யன்னதஞப் பட்டொருட்டே யடைந்தவர்கண் டவரதிச்
சென்னெறியோர்க் கஞ்திமலத் திருக்கோயித் திருக்கோயில் (ககக)

சிவார்ச்சுனையில் வீதிகோத் திரமதின்மூன் றியற்றுக்கெனச்
சிவாகமஞ்சொன் மனுமுறையே திகழ்தரவிந் கமைந்ததெனத்
தவாதொளிநுஞ் செம்பொன்னுற் சமைந்தரம்வா னுலகெல்லார்
தவாதனந்து சென்மதில்சன் சார்தருமத் திருக்கோயில் (கஉ௦)

இறைபுரிநிக் கிரகத்துக் கேற்புறவில் லங்கமாய்க்
குறுகினமுன் னீண்டியர் துங் கோபுரமே லனுக்கிரகத்
துறையிலிங்க தூலமாய்த் தொழப்பெறுது மெனமேருப்
பொறைபலவாய்ப் புக்கெனக்கோ புரங்கண்மருஉந் திருக்கோயில் (கஉக)

அடுக்கடுக்காய் மேன்மேல்வா னமருலகத் தமரர்களவ்
வடுக்குலையா துலகொடும்போந் தயிராவ தேச்சாரனா
ளடுத்திறைஞ்ச வமயமுறா தவற்கூழ்ந்து நின்றலென
வடுக்குதிரு மாளிகைச்சோ வடுத்தமருந் திருக்கோயில் (கஉஉ)

கோபுரமாயிருப்போமானால் உயர்தும் எனப்பொருள் கொள்க.

வேதவொலி சிவாகமச்சீர் வினக்குமொலி தமிழ்வேத
சீதவொலி மெய்கண்ட சித்தாந்த சிவஞான
போதவொலி சிவநாமப் புனிதவொலி பல்லியச்சீர்
கீதவொலி முதலென்றுங் கிளர்தருமத் திருக்கோயில் (கஉ௩)

அனவரத மகத்தொண்ட ராதியளப் பிலர்மேனிப்
புனிதவள நீற்றொளியாற் போற்றுறுபல் பேற்றொலியா
லினியசிவா னந்தவெள்ள மிடையற தெய்துநர்க்குத்
தினமுதவு திறங்காட்டித் திகழ்தருமத் திருக்கோயில் (கஉ௪)

வேறு

இன்னதிருப் பெருந்தோட்டத் தெழிற்கோயி வத்தீச மென்று வாக்கின்
மன்னவரீற் தீச்சரப்பேர் வரிசைநக ரிராறின்மேல் வைத்தோ தற்றூற்
றன்னனைய விதுதுவா தசார்ததல மேயாஞ்சுந் தரநா தப்பேர் [யாரே
துன்னுறக்கொண் டிறையுமிது துலக்குமெனி ல்தன்பெருமை சொல்வார்

ஐ திருவிருத்தம் ௨-10-௩

திருநகரீசருக்கம் ழிற்றிற்று.

தையரிசாரணியச் சருக்கம்.

யாமரு கமல மேய வானவன் சவுன காதி
யாமரு முனிவர் நோற்றற் காமிட மருன்கென் றேத்தத்
தேமரு தருப்பை நெமி செலுத்திடச் சென்று தருகு
காமரு காரணத்தா னேமிச காண மென்ப (க)

இத்தகு கானத் தென்று மிருந்துநோற் றிடுவொர் ஞான
வித்தகர் சவுன காதி மேதகு முனிவ ரென்ப
வத்திரு முனிவர் வேத வாகம புராண மாதி
மெய்த்தகு தூன்முற் றோர்ந்து மெய்ப்பொருட் டுணிவு கண்டோர் (உ)

சரியைநற் கிரியை யோகஞ் சார்தரு ஞான நான்கே
கருதரும் பலராய்க் காயாய்க் கனியதாய்க் கவினுற் றற்போற்
றருபரம் பரையின் மோக்கந் தருமெனக் கொண்டோர் தாசர்
சுருதுபுத் திரசே சாத கப்பெயர் சகப்பேர் வாய்ந்தோர். (௩)

முற்றுணர் ஞான வாய்மை முதிர்ச்சியின் நெளிவா லீசன்
பொற்றுண ரிதழி வேணிப் புராரிகா மாரி நீல
விற்றுணர்க் களத்த னேமெய்ப் பதியெனு மெய்ம்மை தேர்ந்து
ஈற்றுணர் நெறிப்பு காது வழிபடு நியம சீலர். (௪)

மற்றவர் நியதி யாக வைகறை யெழுந்து நான
முற்றிவெண் ணீறு கண்டி முழுதணிந் தைந்தெழுத்தே
பற்றின் முறைசெ பித்துப் பரவுமுக் கரண மொன்றாய்க்
கற்றைவே ணியற்பு சித்துக் கவினசிவ மகங்கல் சொவார் (௫)

அனையவர் சைவ வாய்மை யருணெறி நிற்குஞ் சீலன்
தனையுணர்ந் தாங்குச் சூத தபோதனன் சார்ந்தா னன்னுன்
வினையறு புதி கண்டி விளங்குமெய் வேடங் கண்டார்
நினையினு முந்திச் சென்றார் நிலனுறப் பணிந்தெ முந்தார் (சு)

அருந்தவர் புராண மாதி யருங்கலை யமுதே யெனறு
மருந்தவன் வதனனோக்கி யடிகளீங் கணுக முன்ற
ளிருந்தவம் யாது செய்தோ மென்றழைத்தெய்தி யாங்க
ணிருந்தவண் டவிசி னேற்றி யிறைஞ்சின ரெழுந்து நின்றார் (எ)

நின்றிடு சவுன் காதி நிமலமா தவரைச் சூத
னன்றுவந் திறைஞ்சி யோது நான்குலே தாக மாதி
தொன்றுன தூன்முற் றோந்தீர் சொல்லுமா பதியே வாய்மை
யொன்றுது பதியென் றோந்தீ ருதுகடைப் பிடியாக் கொண்டார் (அ)

உம்பெரு மகிமை யிந்த வுலகெலாம் பரந்த வும்மை
யிம்பர்நேர் காணு மார்வ மீர்ப்பவிங் குற்றே மென்ற
னம்புய னனையார் கேட்டாங் கன்புநீ று முகமன் கூறிக்
கம்பமின் மனத்துத் தூயோர் வினுவொன்று கடாவ லுற்றார் (ஈ)

நான்மறை வகுத்தந் தூலி னவிலுரை தெருள்பு ராணன்
தான்மலி யீரோன் பாணச் சாற்றிய முனிமா னுக்க
மேன்மைகொன் சூத நாத வினம்புமப் புராணம் பல்பே
ரான்மலீஇச் சிவன்மா லாதி யவாசிற் பழையு மென்ப (க0)

வேறு

[னையர்க

இவ்வகை புராணம் பதினெட்டுஞ் சிவனுக் கிசைத்தல்போன் மாற்குமே மற்
ளொவ்வொரு வருக்குந் தலைமைத் துரைத்தா லுமாபதி யொருவனே பதி
றெவ்வகையோரும்பசுக்களென்றேற்றியம்புநாற்பொருட்டுணிபென் னாந்
திவ்விய சுருதி யாகம புராணச் செம்பொரு ணம்புறத் தெளிந்தோய் (க1)

சங்கைமுற் றகல வங்கையா மலகத் தன்மையி ணுண்மையோர்ந் துய்வா
னெங்களுந் கருங்கென் றிரந்தனர் சூத னியம்புமப் புராணங்கண் மறைக
டிங்கனங் கண்ணி யோன்புகன் றனவந் திருமறைப் பொருள் விளக் குப்பி
ருங்கண்மேயப் புராணமே விரண்டு முரைபொருள் வேற்றுமை யுறுமோ (1)

அம்மறை களும்பந் பலர்க்குமத சலைமை யறையுமாந் காங்குப சாரத் [ழில்
தெம்முறை யெனின்மா லயன்முத வியர்பா ிதலோம் புதன்முதற் றெ
ளும்மிறை மையுந்த் தவர்க்குல கடங்கி யுய்வகை யானுரைத் ததுவே ன்ம்
யிம்முறை யரச னமச்சுனை யானே யிவனெனப் பிறர்க்கிசைத் திடல் போ

மறைகளாங் காங்குத் தியேயவா சகமு மாபதி யொருவற்கே வழங்கு
மிறைமையா னார யண்பரோ தியாதா வென்றலா லிச்சொலே பிறர்க்கு
மறைதலாந் தியேய சத்தம்வே றெவர்க்கு மாண்டுரு மையினுபக் கிரம
முறையுப சங்கா ரங்களி னியைப முதல்வன்சீ ரேமுழங் குதலால். (க2)

திருமறைத் திரயச் சென்னியா மதர்வ சிரசின்மேற் கிணையினிற் சிவனே
யொருவனே தியேயன் சிவங்கர னிதன்மு னுரைத்திடப் பட்டமா லாதி
வருசரர் தியேய ரல்லரா தவினால் வர்ச்சிக்கப் படுவர்முற் றிற்றென்
றுரிமையி னுங்கு முடிந்தது முடிக்கு முத்தித் துரைத்திடு சிறப்பால் (௧௫)

மும்மறை நடுவா மெசர்மறை நடுவின் முழங்குமக் காண்டத்தி னடுவி
லிம்மறைப் பொருடேற் றுருத்திரத்திடையே யிவைக்கெலாஞ்சுவரத்தினமா
யம்மையோர் பாகன் நிருப்பெய ராய வைந்தெழுத் தேயிலங் குதலாற்
செம்மறை யெவைக்குஞ் சம்மதஞ்சிவனே திகழ்பச பதியென நேற்றம்.௧௬

ஆதலின்மறைகள் பற்புலர்க்கிறைமையறையினு மெய்ப்பொருள் சிவனென்
றேதலினதுபோ லுப்பிபுருங் கணமா யுள்ளலிப் புராணமூ வாறுங்
காதலி னுங்காங் கரியயற் கிறைமை கழறினுந் துணிபொருள் சிவனே
சாதலின் னுயர்கட் கொழித்தரு ணைக்கந் தருபச பதியெனச் சாற்றும்(௧௭)

அன்னதிங் கெவ்வா நெனிற்பசு பதிக் கே யையிரு புராணமிக் கிலங்கி
மன்னுநீ ரிதனூ லிவற்றின்மான் முதலோர் மாண்சிவ லிங்கபூ சனைசெய்
துன்னுபே நடைந்த நலந்தலந் தோறு மொளிந்தலான் மால்புரா னாதி
யின்னரன்சிறப்பு மிலங்கலாலனாயர்க்கிவன்பணிவிசைத்திடாவிதனூல்(௧௮)

கூறுமீ ரொன்பா னுஞ்சிவ முதலே கொண்டனவென்றனன் சூதன்
நேறினர் சவுன காதி யரின்பந் தேக்கின ளுக்கமேற் றிகழ்ந்தார்
வீறுசீகாழி மணியுந்தென் மறையின் விதந்துது தன்னுலி மாலைக்
கேறுடை முதல்வ னேமுத லென்றே சொல்லென விசைத்தஃதிலக்கும் ( )

உலக்கமேற் கிளர்ந்த சவுனகராதி யுறுவரவ வுறுவரு னனத்தை
நோக்கின் றடிக்கே ணீக்கருஞ் சங்கை நூக்கிநன் றருளினை சென்னி
மீக்கொரு மனைய சிவபுரா ணத்துள் விளங்குசீர்க் காந்தத்து விமலன்
பேர்க்கொள்சங் கிதைபிற்சுவேதகானனத்தெம் பிரானருண் மானமியம்பேசி

வேறு.

அன்ன தன்பினர் யோகநா தன்சிறப் பறைந்தாய்
பன்ன ரும்முக மிடையரு துரைப்பினும் பரம
னன்னர் மான்மியம் வினாய்மகிழ் நசைமிரு மெந்தா
யென்ன வேண்டினர் செவிக்கொடு சூதன்மே லியம்பும் (௨௧)

அன்பு மாரருட் பெருக்கமு முருக்கமு மளவா
விற்பு மிக்குள நீர்விழைந் தெனைத்தொடக் கிதுதான்
நன்பு விக்கொரு வைப்புமாய் நயக்குமெவ் வெவார்க்குந்
துன்பு நீக்கியின் பளிப்பதாய்ச் சொலச்சொலச் சுகமே (௨௨)

எனக்கு நல்கிடு மாதலா லியம்புவன் கேண்மின்
முனர்ப்பு கன்றவெண் காட்டுமான் மியத்தினு முதுசீர்
தனக்கு ரைத்திடு சான்றதோர் தலமுள ததுதான்
மனக்கு றும்பொழித் திட்டகா மியமெலாம் வழங்கும் (௨௩)

என்று சாற்றியப் பிரகடாய் யானத்தி னிலங்குங்
கொன்றை குடிய வாதுசெய் குஞ்சரத் துணைத்தாண்
மன்றன் மாமல ரொப்பிலா முலையுமை மலர்த்தா
ளென்றும் வாழியி ராவதே சன்கழ லிறைஞ்சி. (உச)

அனைய மாதவ ரானை நோக்கியந் தணர்கா
ளிணிது ரைக்குவன் றிருப்பெருந் தோட்டத்தத் தீச
மெனமி குத்தந் ருலகெலாம் பாவெழி னுமந்
தனைவ கித்தத்த் தலம்தன் மான்மியந் தனனை. (உரு)

வேறு.

தன்னடியே குறித்தெவருங் குருத்துவங் கொண்டுவப்பவருடந்து கல்லா
வின்னடிவாழ் குரவனுக்குங்குருவாகிச் சிவகுருவென் றிலங்குஞ் செவவேன்
பொன்னடிநாழ்ந்தெந் நா லும்புரைதபத்தேநர் துளமலயப்பொருப்பன் முன்பு
மன்னடிதாழ் மாதவர்க்குவழங்கினனவவாறுமக்குவகுத்துமென்றான்.

நைமிசாரணியச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

சூ. நிருவித்தும் உளஉ

தலமகிமைச் சுருக்கம்.

சந்தனந் திகழ்ந்துசெந் தமிழ்மணந்தளி
ருந்தன மலயமென் றேது வெற்பின்வாழ்
கந்தன தருன்பெறு கருணை மாமுனி
தந்தன மெனக்கொண்மா தவாக்து னாரப்பனல. (௧)

பூமியிற் பொன்மலைப் புகல் வாசியி
லெமிகு நாவலந் தீவி லெண்டகு
காமிகு காலிரி வடக்கின் கண்ணது
மாமரு சீர்ப்பெருந் தோட்ட மாங்கா. (உ)

சாசியிற் றிறந்தவெண் காட்டிற் சீசன
தாசையி னன்னதற் றைகவுது ரோசந்த
பேசுது சுவங்களுண் முதன்மை பெற்றது
வாசவன் பணிபெருந் தோட்ட மாங்கா. (௩)

வரமிகு முதிசியின் முல்லை வாயிலு
முரமிகு கீழ்த்திசை யுதின தென்றிசைப்
பானமர் பல்லவ னேசம் பச்சிந்த
தரனமர் தருளுநாந் கூரு மாங்குற. (௪)

நாப்பணி னுயக மணியி னன்ன னுமால
சேப்பர னுயிர்க்கெலாந் செல்ல நலகிய
மீப்பபாலி காதுவின் வீற்றிருந் தருண்
மாப்பெருந் தோட்டத்தத் தீச மாண்புகி. (௫)

இயல்பினிற் பொன்னிதெற் கிலங்கி யுத்தரத்
துயர்மணி கன்னிகை யுற்றுஞ் சேறலா
னயமிகு முபயகா வேரி காப்பணை
யுயவருள் பிரகதுத் தியான மோங்குமால்

(௬)

இத்தலந் திருவெண்காட் டெல்லையாவீனு
முத்தம மாகுமீ சானத் தோங்கிடு
மத்தகு சிறப்பின லவ்வெண் காடுசெய்
மெய்த்தகு பயனினு மிக்கு நல்குமே.

(௭)

தன்பெருஞ் சீர்த்தியை யிசைப்ப தெங்நன
மிதன்பெயா நினைத்திடி ஸுரைப்பி னெய்திக்கா
ணிதம்பெறின வசித்திடி னியம்பு நாற்பதத்
சித்தம்பெற றிண்ணமே யிருந்த வத்தினீர்.

(௮)

வேறு.

தலனி லுயர் திருவெண்காட் டிறையீ சானத் தலனிதன்சீ ருள்ளபடிதான்
முற்றோந்த, நலனிதனு லித்தலங்கா ணைசமீக் கூர்ந்து நவல் பஞ்சக் குரோ
சுத்து ணண்ணப் பெற்ற, பலதலஞ்சென் றுறுவமெனும் வியாசங் காட்டிப்
படர்ந்துமையோ டாண்டுதொறும் பரிந்து வந்தே, யலகிலுயிர்க் கருடர்த்த
விழாவுங் கொண்டாங் கமர்ந்தருள்வா னெனினிதன் சீரளப்பார் யாரே. (௯)

வேறு.

இயலாச் செயலை விரிக்காம லிம்மட்டமைதல் பழுதன்றே
யயலோ ரெவர்க்கு மித்தலச்சீ ரகலம் புகல வரிதேயென்
றுயவே யுலகந் தமிழ்விசித்த வுறுவ னுறுவர்க் குரைத்தானப்
பபனற் பகர்ந்தேன் சிந்திற்றிந்த படியென் றுரைத்தான் பகர்குதன். (௧0)

தலமகிமைச் சரங்கம், முற்றிற்று. (ஐத திருவிருத்தம் ௨௮௨)

தீர்த்தமகிமைச் சரங்கம்.

தலத்தின் மகிமை யொருசிறிது சாற்றி னேமத் தலத்தீர்த்தக்
குலத்தின் மகிமை யினுஞ்சிலவே கூறக் கேண்மி னென்றுலக
நலத்தின் மகிமை யோர்ந்துப்ப நன்னூல் பன்னூ றந்துபுலப்
பலத்தின் மகிமை வென்றகடோற் பவமா முனிவன் பரிந்தருளும். (௧)

தீர்த்த மிக்க வித்தலத்திற் நிகழ்ந்து மருவப் பெறுஞ்சிறப்பே
கூர்த்த மேன்மை தரமேலுங் குலவு மகிமை பலவாய்ந்த
தீர்த்த மோரைந் துளமேலுந் திரைவா ரிதியுஞ் சேர்ந்தருளே
கூர்த்த தீர்த்த மோராறு குலவ விளங்கும் பெருந்தோட்டம். (௨)

இந்து முகத்தோ டதோமுகமொன் றாக வாறு முகமேயென்
றிந்த வுலக மவைக்குவமை யியம்பு மிதுவோ பிரணவத்தோ
டைந்தக் கரமே போன்மென்ன வருட்சீர் நோக்கி யறைகுலவோ
லிந்த வளங்கொள் சிவதீர்த்தத் திசையாங் கூறற் கிசையுமே. (௩)

இவையோ ராறுக்குறுபெயர்தாம் யாவென் நியம்பி னையிசைக்கென்
சுவைகடர் போதா யனதீர்த்தஞ் சமுக தீர்த்த மிந்நெரப்பேர்த்
திலிய தீர்த்த மணிகண்ணி தீர்த்த மயிரா வததீர்த்த
நவைதீர வருண தீர்த்தமா நாமஞ் சொலினு நல்கருமே. (ச)

முன்சொல் போதா யனதீர்த்த முனைவ னயிரா வதநாதன்
றன்சந் நிதியி லுறுமதுமுன் சார்ந்த போதா யனமுனிவ
னின்சொ லருளி யாதரிக்கு மிறைவன் புசைக் குரித்தாகத்
தன்செய் கையிற்கண் டட்புனலாற் றுனீ ராட்டி யின்புறன். (ரு)

புனித ஸைவ சிகாமணியாம் போதா யனமா முனிகண்ட
தெனிலித் தீர்த்த மாண்பினிரா மிசைப்ப தெவன் சுந் கிரவாரத்
தினான் னிடதி யுடன்முழுகிச் சிவையைச் சிவனைத் தெரிசிப்போ
ரினிய மகப்பே ருதியெலா மெய்தி வாழ்வ ரிதுவாய்மை. (சு)

காண்பார்க் கருளும் வாதாடு கணேசா லயத்தென் கிழக்கணித்தாய்
மாண்பார்க் கணேசப் பெயர்த்தீர்த்தம் வையும் யோக நாதமுனி
சேண்பார்க் பரவு மக்களிற்றின் செய்ய பாதம் பூசிப்பான்
பூண்பார்க் சுமக்கு மகிசமுகப் புனித னருளான் முன்கண்டான். (ஏ)

தூன்னு மன்றீர் தனிஞாந் தோயக் கிடைப்ப தரிதுமுனாண்
மன்னு தவததார்க் கவந்தனின் மதியம் தோறுஞ் சதூர்த்திகளி
லுன்னி மூழ்கி னப்பலனா முயரா வணிமா சதூர்த்தியிற்றேயம்
தன்ன கணேசன் றனைப்பணிவோர்க் கருளும் பலலோ வனப்பரிதே. (அ)

இதனின் மேற்கிந் திரனீர்வெண் காட்டினிறையு மாசமகத்
திதனீற் பரவுந் தீர்த்தவிழாக் கொண்டாங் கருளு மிந்நாளி
லிதனீற் றேயந்தெம் பிராற்பணியோ ரிகவுழ் வனைத்து நிறைதரப்பெற்
றிதனீற் பொலியுந் சுவர்க்காதி யின்பு முவர்க்கு மின்புறுவார். (ஈ)

வேறு.

இப்பெருந் தீர்த்த மேற்கி வெல்வல கத்தி னுக்கும
வைப்பெனப் பொலிந்து வைகு மணிகண்ணி வையப்பெர்த் தீர்த்தஞ்
சிற்பான் கல்லா னீழற் றிகுத்தரு யோக நாத
னப்பெரு முனிவர்க் கந்நா ளருளிநாற் கண்டா னம்மா. (க0)

சீவர்தஞ் செயல்கட் கெல்லாஞ் சிவச்செய லனந்த கோடி
பாவன மநிக மென்ப பகரவும் வேண்டு மேயோ
வாவன யோக நாத னுந் தவர்க் காகக் கண்ட.
சீவன மேன்மை யாரே தெரிந்தினி திசைக்க வல்லார். (க1)

மாமணி கண்ணி கைக்குண் மன்னவா சியினில் வைத்த
தேமலி சிறப்பி னோங்க யிராவத தீர்த்த முன்னுட்
காமரு வலாரி வேழங் கண்டு தோயந் தன்ன ரானத்
தூமணி கண்டன் பூசை தூன்பறப் புரிந்த தன்றே

காவிரி கல்லா லீழற் கண்ணுத றன்னை நோக்கி
யாவலி றேற்ப வன்னு னழைஇமணி கன்னி கைக்குண்
மேவென விடுத்து வேலை வேந்தனை யேவ வன் னுன்
புவுயப் பெருந்தோட்டத்துப் புகுஉமணி கன்னி போந்து. (௧௩)

அப்பெரும் தடத்துட் பூர்வத் தடுத்துநின் றனைய பொன்னி
யைப்புணர்ந் தின்ப மேவி யதுமுதற் றடாக ளுநபத்
திப்பெருந் தோட்டத் தென்று மிலங்கிடு முவரொ ழித்தித்
திப்பிய வருண தீர்த்தச் சிறப்பினி யுரைப்ப தென்னே. (௧௪)

இனைவுநீ இச் சகரர் தொட்ட விடத்துவர் மயமாய் நிற்குந்
கனைகடல் பற்ப லாளுங் கன்னிய ரோடு சேரும்
வினை யொரீ இப் புனிதையாங்கா விரியையே தழீஇயு வர்ப்புத்
தனையொரீஇ யனக மேயாய்த் தங்குமேற் சாற்ற வற்றே. (௧௫)

இத்தலத் தினிலு தீசி யவாசியென் றிருபாற் பொன்னி
நத்துறப் புகலாற் றீர்த்த நாலிரண் டாகி யென்று
மத்த னெண்கு ணங்கள் போல வனைத்துயிர்ச் சுருளு மேன்மை
யெத்தகை யோரு லோகன் டெய்துவ ரின்பே யென்றும். (௧௬)

இத்தகு சிவகீர்த் தங்க ளினிதுவர் சடுத்த மூழ்கி
யுத்தமி யொப்பி லாத முலையு மாப் பிகையை யெங்கள்
சத்தயி ராவ தேசன் றின்பப்பணிந் திட்ட சித்தி
முத்திபெற் றுய்து னோர்தம் தொகையுந் தொழியொ ளுகிதே. (௧௭)

வேறு.

என்றருட் குறுமுனி யிசைத்த தோர்த்தனர்
துன்றிய வுலகையங் கடலிற் றோய்த்தனா
தொன்றுறு முனிவா ரென்று குதனே
வொன்றிய மாதவர்க் குவந்து ரைத்தனன். (௧௮)

தீர்த்தமகிமைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௩௦௦.

மூர்த்திமகிமைச் சருக்கம்.

உலகெலா முய்வான் சச்சி தானந்த வொளிப் பிழம்பே
யிலகுசே யுருவாய்ப் போந்த வெந்தைகா முறுமா ணுக்கன்
றலைமைசார்ந் திலங்கு கும்ப சன்னெனுந் தவத்தோன் மேலும்
வலமுனி வரர்க்கு மூர்த்தி மகிமையும் வழங்க லுற்றான்.

இந்தனத் தங்கி பாலி னிழுதென மறைதந் தெங்கு
மந்தணப் டொருளாய் நான்கு மறைகளுந் தொடரொ ணுதா
யந்தரத் தயன்மா லாதி யமரர்க்கு மறித நேற்றாச்
சந்தரச் சோதி யாகிச் சுத்தமாய் நித்த மாகி.

அருவமே ஸுபா ஸுப மவைகடந் தகண்ட மாகி
நிருமல மாகி யொன்றாய் நிகிலமு நிறைந்து நிற்கும்
பொருள்சிவ னன்றே யன்ன புராண னுயிர்கட் கின்பே
தருதிரு வுளக்கொண்டாவி சந்திர னாதி சார்ந்த. (5.)

தன்மையால் யாமு மாங்குத் தங்குகொடு சார்ந்தா லன்றி
நம்மையோர்ந் தூய்வும் பான்மை நண்ணிடா வெனநயந்த
செம்மையாற் சிவலிங் காதி திருவருண் மேனி தாங்கி
லின்மலி கோயில் கொண்டு வீற்றிருந் தருளு மன்றே. (6.)

அவ்வகை தலங்க டோறு மலிர்சிவ லிங்கந் தன்னு
ளிவாவருட் சந்த ரேச விஸிங்கமிக் குயர்ந்த தாரு
மெவ்வகை யெனின்முத் தேவா ருபமென் றியம்பும் போதித்
திவவிய மூலந் தன்னிற் திகழ்தலுஞ் சான்றா மென்க. (7.)

ஆகியி லாடுவி லந்தத் தயனரி யாளு மென்றே
யோதுநூல் சிவலிங்கத்தி னுருவினே யுதுதா னேனை
மேதகு மூர்த்திக் கெல்லாம் விளம்புநா லளவே யீண்டுப்
போதியுந் தேற்று மந்தப் புண்ணிய மூர்த்திக் கம்ம. (8.)

மூவரு மாகி மூவர் முதல்வனு மாளேனெ றேவ
தேவனே யெனுநூல் வாய்மை தெளிதர வித்த லத்துச்
சேவமர் தருநத் தீச சிவலிங்க மூர்த்தி தேற்று
மூவரால் தாரு மூல முதல்வனும் முனைத்தெ முந்தே. (9.)

அருண்மிகு மச்ச வத்தத் துணியயி ராவ தேச
வொருசுவ லிங்கந் கண்டோ ரன்மைய ருதரங் காணா
வருபெரு நாமஞ் சொன்னோர் மலந்தெறு கென்று சொல்லார்
திருவுரு நினைவார் மீண்டு செனித்திட நினையா ரம்ம. (10.)

இத்திகழ் சுயம்பு லிங்கத் தின்பெயர் சந்த ரேசன்
சித்திசெய் யத்தி சன்றான் நிகழயி ராவ தேச
னத்தருண் மூகோத் தார நாயகன் மென்க்தி கேசு
னத்தகு பிரக னுத்தி யானேசன் முதல னென்கம். (11.)

மேலு.

சதுர னயிரா வதநாதன் றன்பே ரொருகா லேனையகம்
பதியி லபுத்தி புருவமாய்ப் பகர்ந்தா ரேனு மவர்ச்சகலகி
னிதிசந் ததிக னேயின்மை நிறைபல் போக முதலான
வதிக நலங்க ளிம்மையிற்றந் தம்மை யின்பு மருளுவனூல். (12.)

அருள்கூட ரத்திச் சரனெம்மா னனவ ரதசா நித்தியனாய்ப்
பொருள்கூர் தாவீற் றிருந்தருளும் பணிதத் திருக்கோ யிற்புகுந்து
தெருள்கூர் திருச்சோ தனிப்பணி ய திகழ்கோ மயநீர்த் திருமெழுக்கே
யிருமர் தவனத் திருக்கோல மேமுன் னாய் திருப்பணிகள். (13.)

கடர்மிக் கொளிரும் திருவிளந்தத் தொண்டு திருநற் தனப்பணிதன்
கடர்புக் கமரு முடிக்கேறத் தெய்வம்க்கும் விரைப்பின் தொடைப்பணிகள்
கடர்மிக் கொளிரும் திருக்கோயி லுலங்கப் புதுக்குந் திருப்பணிகள்
கடர்முத் கண்ணீர்த் தளியெங்கும் துறையு நிறந்தூ பப்பணிகள். (கஉ)

அனக நயிரா வதநாத நருள்கூ ரதுல குசாம் பிதைதா
மினிய விழாக்கொண் டெழுந்தருள் வெழில்கூர் தரும மால்விடைவா
கணமுன் ஞாய சலட்சணமாக் கவினமிக் கோங்க வளரன்பால்
புனித சுவண மணிகளினுற் புனைந்து புரியும் பொருட்பணிகள். (கஉ)

பாவு செம்பொ னவமணிகள் பாங்கா யமைத்துப் பண்புறச்செய்
நிரவு பகலா யொளிபெருந் விலங்குந் திருவா பாணங்க
ளரவின் மணிமுன் விளிம்பார்த்தி யவிர்பீ தாம்ப ராதியவை
மரபிற் புரிந்து களிந்துள்ள மகிழ்கூர் தளிக்குந் திருப்பணிகள். (கச)

ஆதி யாய பற்பலமெய் பன்வி னயிரா வதநாதன்
சீத வனசத் தாள்பரவிச் செய்தற் துவக்குந் திறத்தினர்க்கந்
நாத நருளும் பெரும்பேறு நாமோ வளக்குந் தாமுடைபொ
மோத லரிதாங் கைம்முதிகத் தொருவா றுணர்வா ருரமிக்கோர். (கரு)

இன்ன புரிசான் மேற்சொல்பணி யிவற்றுள் யாதொன் றியற்றினரும்
மன்னு தீர்க்கா புன்போகம் வருகோ யின்மை வளர்செல்வ
நன்னர் மகப்பே ருதிபெறீஇ நலங்கூர் நரோள் திரராய்வாழ்ம்
துன்னற் கரிய பேரின்பு முறுவர் கையா மலகமிதே. (கசு)

என்று புகன்றா னிமாசலை தோற் கிணையென் பதுமுன் னிறைகண்டு
மொன்று களிப்பி னுலகுரைப்ப வொளிரு மலய முனியதுகேட்
டன்று முனிவர் மகிழ்கூர்தார் மேலு மவாவி னொன்று
துன்று சவுன காதியர்க்குச் சூத முனிவன் சொற்றனஞல். (கௌ)

மூர்த்தமகிமைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் (௩௧௭)

இத்திர சுந்தரச் சருக்கம்

பொன்னுல களிப்போன் வேண்டப் புணரியை யுழுந்த மிழ்ந்து
மன்னிலை நீர தாக்கி யாசமித் தனைய வேந்துக்
கின்னருள் புரிந்தோன் மேலு மிந்திர சுந்தரப்பேர்,
நன்னிலைச் சரிதந் தற்குந் நற்றவர்க் குரைப்ப தானான். (க)

மகிபுதி யிதழி வேணி மாதொரு பாந னன்பே
நிதியெனத் கொண்டு வாழும் நிறைதவ முனிவீர் காண்முன்
மதிமிசு ரைவதப்பேர் மனுவமர் காலந் தன்னி
ஒரிதியொளி மிகுஞ்ச வர்க்க நிலத்தர சாய வேந்தன். (உ)

தானவர்க் கரசனா சபாகனா மவுணன் தன்னை
வானவர் சூழ் சென்று வதைத்தயி ராவ தப்பேர்த்
தானமிக் கொழுதும் வேழம் தனிலிவர்ந் துவனை வீதி
வானவர் சூழ்ந்து யாண்டும் வாழ்த்துநப் பவனி வந்தான். (௩)

அவ்விலைத் துருவா சப்பை ரூந்தவ முனிவன் போந்து
கவலிய களிப்பி னாழ்ந்து களிறுகைப் பாளை மோக்கித்
திவ்விய வேந்த வீது சிவப்பிர சாத மென்றோர்
செவ்விய கமல மீந்தான் நேவர்கோ னதனை யேற்றான். (௪)

தேவரே யெனினுஞ் செல்வச் செருக்கொன்றே கண்ம றைக்கு
மாவதோ டசரர்க் கொன்ற வகந்தையு முறிவென் செய்வான்
தேவதே வீசன் சூடுந் திருமலர் களிற்றி ழிந்தே
யாவையின் வணங்கா தேற்றம் வாளைமத் தகத்திவ் வைத்தான். (௫)

அனைவரும் புயச்செம் புனை யறிவுகூர் தெய்வ வேழ
வினைவொரீஇப் புழைக்கை கொண்டு நிலத்திலிட டடியிற் றேய்த்த
தெனையரே யெனினும் போகா பிடைப்பி நாளுந் றாலவ்
வினையினீந் குவரே சென்னி விதியையார் விலக்க வல்லார். (௬)

கண்டனன் முனிவர் லோமான் கன்னுளங் கொதித்து நீல
கண்டனன் முடிப்பு னைந்த கமலப்போ திதனா லாக்க
முண்டென வுனக்களித்தா முடன்பணிந் தேற்றி டாய்மா
லுண்டதோன் மத்த கத்தி லுபத்தனை யுணர் விலா தோய். (௭)

சிவப்பிர சாத வாய்மைச் சிறப்பொரு சிறிதுந் தேற்றாய்
நிவப்புறுஞ் சுவர்க்க வாழ்க்கை நினக்குற்ற தெவனா லென்றாய்
பவப்பெரும் புணரி யாமும் பாலுகைத் திடிலென் செய்வாய்
தவப்பெருஞ் சிவந்து ரோகந் தானுகர்ந் தன்றித் தீரா. (௮)

ஆதலி னமரர் வேந்த வாற்றுகின் னரசிழுந்து
புதலத் திடையோர் வேந்தன் புதல்வனா யினங்கா வத்தே
பேதுரீஇ யன்னை தந்தை பிரிவுந் தன்னுட் டென்ப
மீதுறு கென்று ரைத்தவ் வேழத்தை மோக்கிக் கூடும். (௯)

மிருகயோ னியிற் பி றந்தும் வேந்தனைச் சார்தாய் ஞானத்
நிருவநப் பெற்றாய் பெற்றுஞ் சிறுவருஞ் செய்கலாத
கருமமிச் சிவத்து ரோகந் கண்டனை யதனாற் புமி
மருவிநல் லுணர்வி ழுந்து வனக்கரி யாநி யென்றான். (௧0)

இன்னண மிசைத்த சாப மேய்ந்துள நடுங்கி வாடுநர்
மன்னவன் கயத்திழிந்து வறுமையுந் நிழிந்தா ஞயம்
முன்னவன் கழலின் வீழ்ந்து முனிவரே லைய வென்றாய்
பன்னருந் துதியு றுத்திப் பாவியேன் மிழை பொறுத்தி. (௧௧)

ஆறிவிலாச் சிறியே நென்றென் றடிக்கடி யிறைஞ்சி னுன்பின்
குறைதலிற் தாங்கென் றுங்குக் குறுகிய பிருகு முன்னே
மெறித்தி ரங்கி முன்னே ரிரந்துபன் முறையும் வேண்ட
மறிமழுக் கரனைப் பேணி வருதுரு வாசன் கடலும். (௧௨)

முனிவர்கா ளமர் காணீர். மொழிந்ததிங் திவன்பா னுள்ளக்
கனிவினு லன்றி நீநிக் கருத்தினு னுரைத்தீ ரல்லீர்
புனிதனெம் பிரான்சே டத்தைப் போற்றுறச் சிவத்து ரோகந்
துனியினு பவித்தா லன்றித் தொலைவுரு தாத லாலே. (௧௩)

உன்னிநா முரைத்த வண்ண முநதிசூழ் புலியி லோர்வேந்
தினனெழிற் சுதனா யாண்டொன் றெய்திய வனவே தந்தை
யன்னையைப் பிரிந்து பன்னு ளலக்கணுற் றருளா லீசன்
மன்னடி பூசித் தேத்திச் சார்தரு மெண்ணீ ராண்டில். (௧௪)

திருவருள் கைதந் துய்ப்பத் தெவ்வலி முருக்கிச் சாய்த்துப்
பிரிவுற நின்ற மாதா பிதாக்களைத் கலந்தின புற்றாங்
குரிமையின் முடிசூட்பெற் றலகெலாஞ் செங்கோ லோச்சிக்
கருதுபல் போக மாந்திக் கயிலை சென் றின்பந் துய்ப்பான். (௧௫)

கடவன்வென் ளிபமவ் வாறே காட்டிப் மாகிப் பன்னு
எரிடருற்றே ரிருடிக் காங்க ணிடர்புரிந் தீசன் குலத்
தொடர்பினுற் றெல்லு ஞானந் தோன்றப்பெற் றீசந் பூசித்
துடனருட் கயிலை சார்கென் றுரைத்தன னுறையுள் சென்றான். (௧௬)

வேறு.

என்றுதமிழ் முனியுரைப்ப விருந்தவத்தோர் நனியுவகை
துன்னமுளத் தினராகித் தொன்மலயத் துலகுய்ய
வென்றுமமர் தருளடிகே ளிந்திரன்பிற் செயல்யாதோ
நன்றருள்கென் றிறைஞ்சலினுய் நயந்தவர்கட் குரைசெய்வான். (௧௭)

இனியதபோ தனமுனிவீ ரிருங்கடல்கூழ் புடவியிடை
நனிமிசூர்ச் சோனூட்டி னுனிவஞ்செய் தவப்பயனென்
றெனைவருமோர்ந் துவந்துரைக்கு மிய னெனா யவனியெலாந்
தனிபுரந்து கோலோச்சந் தகைமையெ ளுந் திறல்வேந்தன். (௧௮)

சொற்றவிவ னேமாங்க சோழனெனப் புகழ்பெயரோ
னற்றவத்தோர் துணையாவா னுனிலத்தோர்க் சூயிராவா
னற்றவர்க்கோர் நிதியாவா னருளினுக்கோர் கலனாவான்
பற்றலர்க்கோ ருருமாவான் பரனடிக்கோ ரன்பாவான். (௧௯)

இன்னனகீர் முடிவேந்த நெழிற்காஞ்சித் திருநகரே
தன்னினிய தனிராச தானியா வமர்ந்துநா
ளென்னருஞ்சொல் சோனூட்டுக் கின்னுயிரா மெழிற்றில்லைப்
பொன்னகரிற் சிற்றரசாய்ப் புலியளிப்பா றெருவனுள்ளன். (௨௦)

வின்னுலகிந் திரனின்மேல் விரவுறுபஃ றிறேனெக்கி
மண்னுலகிந் திரனென்றிம் மகிதலஞ்சொன் மகிமையினு
னண்ணியதோ வெனப்புலவர் நயக்குநரேந் திரப்பெயரோன்
கண்ணுதல்சே வடிக்கன்பே கைப்பொருளென் றுட்டுணிந்தோன். (உ௬)

உரனுளில் பவஞ்சமுழு துதித்தமுறை தனிலொடுங்க
வொருசிறிதே ருதுகுறை யாதென்று மொருபடித்தாய்
விரவுசிவ மேயெஞ்சி விளங்குண்மை மெய்க்கணியாக்
கரதலவா மலகமெனக் காட்டுதிரு வெண்ணீ றும். (உ௭)

அனையசிவ னெவ்வுயிர்க்கு மருங்கருணை யிரக்கமெனு
மினியகுண மென்றுமுள னென்றேற்று கண்மணியும்
புனிதமறைக் குள்ளுயிராய்ப் பொற்புறுமைந் தெழுத்துமெனுங்
தனைநிகர்முத் தொகைச்சிவசா தனமேசொம் மெனக்கொண்டோன். (உ௮)

குறிஞ்சிமுத லேம்புலமுங் குற்றேவ வெஞ்ஞான்றும்
விற்றதுதனக் கியற்றிடல்போல் விழைவுநிச்செ லேம்புலமு
மறிந்தனதன் வழிச்செல்ல மற்றவைவெல் சிதேந்திரிய
னறிந்துபதி பசுபாச வறவகைகண் முறைபுரிவோன். (உ௯)

வேதசிவா கமமுதலா மெய்ந்தூல்கள் விதந்தோ தும்
போதமுற வகம்புறஞ்செய் புனிதசிவ பூசனையி
லாதரமிக் கணவரத மைந்தொழிற்கூத் தாங்கியற்று
நாதநட ராசனடி நாடொழும்பு சித்துவப்பான். (௩௦)

ஆயநரேந் திரன்மனை வி யருத்ததிக்கந் பினிற்சிறந்தான்
சேயகம லேயிற்சிறந்தா டிருத்தெழிலிற் பொறையினிலோ
பாயபுவி யினிற்சிறந்தான் பரசிவைபொற் பதத்தன்பிற்
றாயகௌ ரியிற்சிறந்தான் சுகந்தையெனப் பெயர்ச்சிறந்தான். (௩௧)

அருளாலும் பொருளாலு மன்பாலு மின்பாலுங்
தெருளாலுஞ் சிறந்தாலுந் திருத்தமப்பின் றிருத்துவதொண்
பொருளாலு மாதலிணப் புத்திரப்பேற் றினையும்விழைஇக்
கருளாலுங் கடற்புவியிற் கருதறம்பற் பலபுரிந்தார். (௩௨)

புரிந்துமகப் பேறறிதாற் புத்திரப்பே ருகும்வழி
தெரிந்துரைத்தார் தில்லைவா ழந்தணர்கள் செவியேற்றுப்
பரிந்தரச னவர்க்கொண்டு பழுதகல்கு விளமிலக்கம்
விரிந்தசடைக் கூத்துடையான் விரைகழற்காங் கருச்சிப்பான். (௩௩)

என்றுரைப்ப மலயமுனி யிருத்தவத்தோர் கேட்டுவந்து
நன்றிலக்க வில்வாச்ச னவ்விதியா தருளென்னத்
தொன்றுணர்மா முனிபுரைக்குந் தூமுனிவீர் கூவிளந்தா
டுனென்று று ஷ்சாஞானக் கிரிபைபுரு வெனவுணர்மின். (௩௪)

ஈதிலக்கம் பழுதறமுன் றெறிந்தெடுத்துக் கொண்டிமைய
 மாதிடத்தா னபிடேக வகைத்திரவி யாதியெலா
 மாதரத்தா லினிதமைத்தாங் கருச்சனைக்குஞ் செபத்தினுக்குந்
 தீதறத்தா மோர்ந்துணர்ந்தார்த் தெரிந்துபுதின மரைவரித்து. (௩௦)

சிற்பரனுக் காகமநூன் முறைபுனை சிறப்பித்தே
 யற்புறவர்ச் சனைபுரிவிப் பான்றிருமுன் னமர்ந்திருப்ப
 முற்புகலை யிருவரும்பாங் குறப்புகிப் பாண்முனைப்
 பொற்புறவீற் றிருந்தனைய புரைதபுத்த வில்வமெலாம். (௩௧)

உரியவிதி யினிலமைத்தாங் குறுபஞ்ச கவ்வியத்தால்
 விரவுறமுன் றாய்மைபுரீஇ விரசாங்கி தனிலமைத்த
 வரியதிரு வெண்ணீற்றி னதிசுகந்த படரத்தின்
 மரபினிற்றேய்த் தேபிரண வம்மாயா பீசமுடன. (௩௨)

அருமறைகள் வித்தோது மாயிரமாண் சிவநாம
 மொருமையுற வெடுத்தோதி யொவ்வொன்றாய் விரையாமற்
 றிரிசுபன்ன மெனவியந்து திகழ்மறைசொல் வில்வத்தான்
 மரபினருச் சித்தன்ன வர்க்காதி ள்வேதித்தல். (௩௩)

இவ்வகையீ ரைந்துமுறை இயற்றயுதாரச் சனையிதுவே
 யுப்பவருளு நியுதநா மாரச்சனையின் பலனுதவு
 மிவ்வகையே நூறுமுறை யியற்றுநியு தாரச்சனையே
 யுப்பவருளோர் கோடிநா மாரச்சனையா முண்மையிதே. (௩௪)

இப்படியோர் நாற்பாணன் தினங்கணரோற் திரனியற்றிச்
 சற்பிரா மணற்குணவு சைவமகே சுரபுனை
 யொப்பறநா டொறும்புரிந்தாங் குறுநியமஞ் சிறிதும்வழா
 தெப்பெரிய ரும்புகழ் வியற்றினனிப் பெரும்பயனாள். (௩௫)

இத்தகைய நரோந்திரனுக் கிவன்மனைவி சுகந்தையிற்
 றத்தகைய முனிசாப மாங்கேற்ற சுரோந்திரன்ருன்
 வித்தகனாய் மீனமதி மிளிர்மதியம் வளர்பக்கத்
 துத்திரநா ளோரைசுப முறமகவா யுதித்தனனாள். (௩௬)

அனையமக வொளியாலு மடிகாலு மிணையின்மை
 தனையரசன் கண்டுவகை தனின்முழ்கிச் சதுர்மறைதேர்
 பணவர்கொளக் கனகமழை பரவுறப்பெய் தன்னழகவுந்
 கினியமனோ கரனெனும்பே ரிசைத்தான்வா னிசைத்தபடி. (௩௭)

வேறு.

அனைய னைமத்தனோ ராண்டள விளம்பிறை யாமென்
 றெனைவ ருஞ்சொல் வளருநா ணரோந்திரற் கினிய
 னிகநாதனா யமர்ந்தவன் றார்மதி யாகி
 ஈவு வேறுபட் டரசினத் தான்பெற நினைந்தான். (௩௮)

இன்ன காலேயோர் நாணிசி நரேந்திர னென்பான்
றன்ன காதலி யொடுநட ராசன்ஹெற் றனியின்
முன்னி யன்புமிக் கூர்தர முன்றொழு தமையான்
பன்னி நின்றனன் சென்றதந் நிசியொரு பாதி.

(௩௬)

அசனி கான் றுவா னதிமழை பொழிந்ததங் குழையர்
நகைகொள் யானமுன் னுய்த்திதி லிவர்தூநீ நணுகென்
றசைவில் வேந்தனை வேண்டவு மாலயத் தினுநா
மிசைவின் யானமூர் திற்செலே மென்றுமே லியம்பும்.

(௪0)

அல்ல தூஉஞ்சத்தி ராரதிகொண் டிஞ்செலே மருளாற்
செல்லொ ழிந்தயின் வருதுநீர் டென்மினென் றிசைத்தா
னல்லன் மிக்கா ரிருட்டெபரு மழையிலு மரகஞ்
செல்லல் பாடகங் குடையினு மிற்கெனச் செப்பில்.

(௪௧)

என்ன பாவஞ்சிற் சிலந்தமைப் பெரியரென் றிறுமாந்
தன்ன ஐந்திமான் முனையருஞ் சேய்மையே யடிநாழ்ந்
தின்னி லத்தினி னடந்துசெல் விதைநிருக் கோயற்
குன்னி யேசுகா லையுஞ்சிவி காழியி லுறுவார்.

(௪௨)

இறைவனேயிதி லிவர்துசெல் லெங்கணு மென்று
நிறையு மாரரு ளாற்றரு நித்தில யானத்
துறைத ராததி தூரத்தே யிழிந்து சென் றுறுமாந்
கறைமி டற்றிவேறா குரியசேய் காழிவாழ் பிள்ளே.

(௪௩)

உரிய பிள்ளையிவ் வுலகுய விங்ஙன மொழுகித்
தெரியக் காட்டவுட் தெளிந்திடா தழிபொருட் செருக்காற்
பெரியர் நாமென வாய்மதம் பேசிக்கண் மறைந்து
திரியு மேலேபோர்க் கிறைசெய்தன் டனையெவர் தெரிப்பார்.

(௪௪)

அன்று சேக்கிழார்க் குலகெலா முலகுய வருளு
மன்ற வாணன்முன் னின்றிடு மரசைவான் மொழியா
லொன்று வேந்தரின் றானகா வலன்மனை யொடுநிற்
கொன்று தானர சினைக்கொளக் குறித்திவண் குறுகும்.

(௪௫)

ஆத லானம தானையாற் சிலையுரு வாகிக்
காத லானொடு நமதணி மையிற்கலந் திருத்தே
யோத லாவெழின் மனோகரற் கீரெட்டாண் டுறுகாற்
நீதி லாநும துருக்கொண்மி னென்றருள் செய்தான்.

(௪௬)

அருளிச் செய்தவா நரேந்திரன் மனையொடு மாங்கே
தெருளிற் கூர்சில யுருவமுற் திருத்தனன் சீவர்க்
கிருளிற் நீர்தர வருள்பத நான்கினு ளிஃகெப்
பொருளிற் சார்வதோ சிவன்செயல் யாவரே புகல்வார்.

(௪௭)

அரச னாயஞ் சென்றனன் றனித்தன னவனை
யிரவி னிச்சம் யம்புகூடக் கோறலே யெளிதென்
றுரமி குத்தவத் துன்மதி வாங்கொடாங் குற்று
விரவி யாங்கணுங் கண்டிலன் சென்றனன் மீண்டு.

(சஅ)

வேறு.

மற்றை நாளி லரசை யாண் மனையிற் காணு மையினென்ன
லுற்ற விருளிண் மழையுருமி லுலந்தான் மனையோ டெனத் துணிந்தாங்
கற்றை நாண்முன் னவனிலேந் தாகிந் களித்தான் பிறர்பொருளைப்
பற்று கள்வர் வரும்பெரும்பின் படர்நோக் காதுட் களித்திடல்போல்.

(சக)

கொன்றைத் தொங்க லானடியார் குவிச னயன்மால் பதம்பொருளா [குங்
மென்றுட் கொள்ளா ரெனுஞ்சுருதிக் கிணங்கப் பெரியோர் கான்றொதுக்
குன்றிப் பொருளைப் பெரிதாயுட் கொண்டு மயங்கி னேனெனுஞ்
சென்றத் தீயி னெச்சமெனத் தெறுமென் சுருதி தெளிந்தான்போல்.

(டுஅ)

அரச னொளிந்தா னுயினுமீண் டவன்கான் முளையை முளையென்று
பரிவின் விடுப்பின் வளர்ந்தெமக்கே பரிவு தருமென் னுளந்துணிந்தவ்
வரிய சிசவா மனோகரனை யரிவை யொருத்தி கைக்கொடுத்துப்
பிரிய வுயிரகொன் றிடுகென்றுட் பிரியம் பெருக விடுத்தனனாள்.

(டுக)

பெண்ணி னறிவு பேதைமைத்தே யென்னு முரையைப் பெரிதழித்தா
ளுண்ணின் றொளிநு நுண்ணறிவே யுடையா ளாகி நனேந்திராலு
மண்ண னவனே நினைந்திரங்கி யனைய விஞ்ஞை மனோகரனைக்
கண்ணின் மணிபோற் போற்றினள்பு கார்மா நகர்சென் றுளிரவே.

(டுஉ)

ஆங்கட் புகுந்த விஞ்ஞையவ்வு ரரசன் சுயம்பு தேசவன்மன்
பாங்கிற் புரிந்த மணக்காதற் பரவு ரதிசுந் தரியுடன்சார்ந்
தோங்கிப் பொலியுஞ் சுயனமனை யுற்றாங் கொருவர் காணுமே
நீங்கற் கரிதாய் மனோகரனை நிறுத்தித் தில்லைக் குடன்போந்தான்.

(டுங்)

சிசவு மொழிந்த தினியெனக்கோர் செல்ல லில்லை யெனக்களித்து
வசைமிக் கிறும முணராத்துன் மதிபா விஞ்ஞை யம்மகவுன்
னசைவி லாணை யிற்றுறத்த லாமே யாகிற் றென்றகன்ற
ளிசையுட்களித்தான் றழல்மடிக்கொண்டெய்யாதி றுமார்திடுவார்போல்.

(டுச)

இனையன் செயலிவ் வாறாக வியம்பும் புகார்நன் னகரானு
மனையன் சுயம்பு தேசன்மனை யாய ரதிசுந் தரியென்பா
டனையன் வேண்டி மாதசுதூத் தசிக டோறு நியம்முடன்
வினையை யொழிக்குஞ் சிவசிசிமஃ விரதம் புரிந்து வந்தான்முன்.

(டுட)

இஞ்ஞை சிசவை யவள்பள்ளி யிடத்தி னிருத்திப் போந்ததினந்
தகுமவ் விரத தினமாகத் தான்செய் நியம் சிவார்ச்சனையை
மிகுமன் பினிலந் நிகழமுடித்து மேவு மனைசார்ந் தனளாங்கு
மகவி னொலிகேட் டுட்புகுந்தான் லனப்பி னொளிர்சேய் தனைக்கண்டான்.

கண்ட பொழுதே பேருவகைக் கடலிற் படிந்தான் கரைகாணு
ளண்டர் பெருமான் சிவவிரத மங்கை நெல்லி யாயதென்றுட்
கொண்டு மகவை யெடுத்திணைத்துட் சூளிர வுச்சி மோந்தமுத
மொண்ணென் டாங்குக் கபோலத்து முத்தங் கொண்டான் மொழிகின்றான்.

சிவமா விரதப் பயன்பின்னுட் சேரு மென்ப சிறியேன்செய்
தவமா கண்முந் தாழாதே தமிழேன் வருங்கிச் சுமக்காதே
பவனோ வணுவும் பொருந்தாதே பயில்செய் மணியைத் தரப்பெற்றே
னெவனோ துவலே ழைக்கிரங்கி யெம்மான் றருபே ரருளென்றான். (௫௮)

அன்ன துணர்ந்தாங் கரசனடுத் தனைய மகவு புனைபணிகண்
மின்ன வியற்கை யெழில்பெருக மிளிர்ந்த னோக்கி வியந்துமகிழ்ந்
தின்ன வருச்சுந் தாமோவென் றியம்பி யெடுத்து மார்பிணைத்து
நன்ன ருவகைக் கடற்படிந்து நாம மதுவே யாயழைத்தான். (௫௯)

உயிரிற் சிறந்த வொண்பொருளென் றுன்னி மகனை யவ்வரசு
மயிலிற் சிறந்த மென்சாயன் மனையும் வளர்த்து வருநாளிற்
சூயிலிற் சிறந்த மொழியான்பூங் கொதை ரதிகுந் தரிகருவாய்த்
தியிலிற் சிறந்தோர் மகவீன்றா ளிவன்பேர் விடங்க னென்றுரைப்ப. (௬௦)

பின்ன ரோர்பெண் கொடிதன்னைப் பெற்றா ளவன்பேர் சவுந்தரியென்
றுன்னி யழைத்தாண் மூவரையு மொருங்கு பேணி வளர்த்தனளான்
மன்னன் வளர்சுந் தரவிடங்க மைத்தர்க் குரிய பருவத்திற்
பன்னு முந்துந் கடிமுடிந்துப் பன்னா நேற்றுந் திறம்புரிந்தான். (௬௧)

புரிந்தோர் சூரவனிடைப் புகுத்தப் போந்தாங் கிருவ ருங்கலைக
டெரிந்தோர் துறுநாட்சுந்தரன்மேற் நெளிவு விழைந்தாங்கணிமையினில்
விரிந்தார் நிகமா கூமுதலாம் விமல சிவனுந் கடன்மதித்தம்
மருந்தார் தொளிர்போ தாயனமா முனிவாழ் நெய்தல் வாயிலுற்றான். (௬௨)

சென்ற குணசுந் தரன்முனிதான் சிரமேற் கொண்டு பணிந்தெழுந்தாங்
கொன்று மன்போ டுட்கருத்தை யுரைத்தான் முனிகேட் ளுளத்துவகை
துன்ற மலர்ந்து முகமைந்த தூய கலைமுன் னையவெலா
நன்று கோடி. தருதுமென நானு முணர்த்த வுணர்கின்றான். (௬௩)

கருவி நூல்பல் கலைநூன்மேற் கருது வேதா கமநூல்விற
கருவி நூன்முன் னாவைமுற் கரும வசத்தா லொருமுறையே
கருது குரவ னுரைத்தாங்குட் கண்டு தெளிந்தான் மேலவன்பாற்
கருவி னுறுநோய் தெறுபஞ்சாக் கரோப தேச முறைபெற்றான். (௬௪)

வேறு.

பெற்ற சுந்தரன் மேலும் பெருகன்பாற்
கற்றை வேணியன் பூசனை காழுறுத்
தெற்றே னாவ விலியுமத் தேசிகன்
சொற்ற வாய்மையிற் செய்யத் தொடங்குவான். (௬௫)

தேடி யெங்குங் குரவன் சிவார்ச்சனைக்
கேடு லாமலர் கொய்வதற் கேகுங்கா
ஸீடு மன்பினிற் புனை நித்தலு
நாடித் தானும் புரிந்து நயக்குவான்.

(சு ௬)

தேமிக் கார்மலர் தேடிக் கொணர்தரக்
காமுற் றோர்புகற் செல்வுழிக் கண்டனன்
மாமிக் கார்வெய்தல் வாயில் வடாதுபா
லோமிக் காரும் பிரகதுத் தியானமே.

(சு ௭)

அன்ன தோருத்தி யானத் தணியெலர்
நன்னர் நோககுபு நாடினன் பன்முறை
யென்ன பல்வளத் தீட்டமு மீண்டுள
தன்னை யொப்பதித் தாவி லுய்யானமே.

(சு ௮)

அலங்கல் கோதி யமர்ந்ததே மாங்குயி
லிலங்கு தாரக மோத வெழிற்கிள்ளை
நலங்கொ லோந்தக் கரமு நவில்வன
புலங்கொ ணங்குர வனமொழி போல்கின்ற.

(சு ௯)

ஆண்டு நங்குரு வோது வேதாகம
மீண்டு மோதுமென் னையம் விலக்குவ
காண்ட குஞ்சுகங் கண்மிது ிவைகள்
பூண்ட பேரருட் செய்கை புகல்வதென்.

(௭0)

முனிவர் வாழுட சங்கண்முன் வாலினுற்
றுனிவி யாக்கிரஞ் சோதனித் தொண்டுசெய்
தினிதி னென்குரு நாத னிடத்தியான்
நினமுஞ் செய்யுமத் தொண்டு திருத்துமால்.

(௭௧)

செய்வ பன்மணித் தீபங்கா கோதரங்
தெய்வ மொன்றது வேசிவ மென்னுவா
யெய்வ தாக விதழி யிலக்குமா
லுய்வ ளிக்குங் குரவ னுரையென,

(௭௨)

கருமு சுக்க ளிரூல்பிழி காலையங்
கருக ரம்பைக் கனிகளி னம்மதுச்
சொரிவ தன்பர்ப்பி றாச்சிவ லிங்கவொண்
டிருமு டிக்கபி டேகஞ் சிவனுமால்

(௭௩)

ஏழை புகான் சிவார்ச்சனைக் கேய்மலர்
வேழ மாதவர் வேண்டும் பொழுதெலாம்
வாழ மாமலர்க் கொம்பர் வளைத்திடுஞ்
சூழ வெங்கணுந் தூநீர் தெளித்திடும்.

(௭௪)

கவிகொணர்ந்தவண் காய்கனி யாதிபெற்
றவிசு ரர்க்கங்கி வேட்டரு ளந்தணர்
நவியி ளங்கண் டு நண்பின் வளர்ப்பட்டின்
சிவனு ருக்கொடி கைக்கொள் தோற்றவழிபால்.

எதி

உடசு மெய்கனறு மொண்டள வின்னொடி
படர்பு நீழல்பூம் பந்தரிற் செய்வன
கடிய பாணமாட்க் காமனைச் சார்பழி
யடிக ணீர்தவிர்த் தாள்கெனச் சூழல்போல்.

எசு

கனறுவெ டுத்துக நித்திலங் கன்னல்க
ளனுதி நின்ற லனங்கண் றனுவென்ன
நணிய பாய நசிக்கக்கண் ணீர்சொரீஇப்
புணர ருத்தவம் பூண்டுறல் போலுமால்.

எள

ஆழி வாவி யலர்ந்தசெவ் வம்புயத்
தூழி னன்னம் பெடையொடு நுனல்வூர்க்
காழி வாழ்மணி கா லி யாரொடு
வாழி சோதியுண மன்னுறல் காட்டுமே.

எஅ

வீளையொ லித்த வீளையொலி வாய்ந்துரு
வீளையி டற்றவ னுமம் வழுத்தாந
ரளவி லாவன்பி னுலோ மரகர
வளவி லாமுறை யாற்சொல்ல காட்டுமே.

எக

குவீளே நோக்கம் புயமுகங் கூர்ந்தளி
திவன்செவ் வாம்ப நிறந்து வருகென
வவண னைத்துறு வாரை யடர்பவந்
துவர மாய்ந்தும் மணிகன்னித் தூத்தடம்.

(அ0)

கன்னி காரஞ் செருந்தி கடுக்கைமா
பன்னி தாதகி கூவிளம் பாடலம்
புண்ணி சண்பக நீபஞ் சுரபுண்ணி
வன்னி யாரம் வகுளமந் தாரங்கள்.

(அ௧)

பாரி சாத லிருச பலாசமே
வேரி மாதூள வெட்சி குராகர
வீர நெல்லி கிளுவை விளைசம்பு
நாரங் கம்மா விலிங்கை நறவமே.

(அ௨)

ஆதி யாயபல் கோட்டுள வாமலர்
சாதி மல்லிகை காந்த டளவமே
மாத வியிரு வாச்சிகு தாளமுன்
சூறுது பல்கொடி யொண்மலர் பல்குவ.

(அ௩)

வெளிப செய்ய விரைக்கம லங்கனே
யொளிர்சு நந்தமுற் றேங்குநீ லோற்பல
மனிப செங்கழு நீர்நெய்த லாதியாத்
துளிப தேன்சொரி நீர்மலர் துன்றுவ.

(அச)

நத்தி தும்பை கரந்தைநறியசெவ்
வந்தி வெண்டிழாய் வால ரூண்டமே
கந்த மார்வெட்டி வேர்மருக் காண்டொழுந்
துத்து பச்சை யனிச்சமோ மேத்தம்.

(அதி)

நிலவு மின்னன வானிலப் பூக்களுங்
சூலவு மேனை யணியின் சுவால்களு
மலகி லாவளம் யார்க்கு மளக்கொண
துலகெ லாம்புகழ் பாண்மையி னோங்குமால்.

(அசு)

இன்ன வண்ண மிலங்கலி னித்தல
முன்னும் வாய்மைப் பிரகதுத் தியானமே
யென்னு நாம மிசைகென் றிசைத்தவண்
பன்னு பன்மலர் கொய்து படருவான்.

(அள)

வேறு.

படருஞ் சுந்தரன் முன்னையி னல்வினோப் பயனோ
புடவி யாற்றிய பெருந்தவப் புகலரும் பயனோ
வடைய நாயக னுமையவ னாயக னுலப்பில்
கடவு னாயகன் சிவலிங்க மொன்றுநேர் கண்டான்.

(அஅ)

மறைமு தற்பெருங் கலையெலா மூவர்தம் வடிவென்
றறையும் வாய்மையச் சுவத்தமு லத்தினி தமரு
நிறையொ ளிச்சிவ லிங்கக்காண் டலுமுன நெகிழ்ந்தான்
குறைவி லாதபே ரானந்த வெள்ளத்துட் குளித்தான்.

(அசு)

உள்ள முற்றிய வன்புமேன் மேலெழுந் துகைப்ப
வள்ளல் பேரரு ளீர்த்துற வல்விரைத் தோடிப்
பள்ள நீரெனப் பரமனம் புயப்பத முடிமேற்
கொள்ள வீழ்ந்தனன் பலமுறை வணங்கியுட் குளிர்ந்தான்.

(அஃ)

அறிவி லாதவன் பாலிய னரண்பிறி தில்லா
னறியு மாவெளி வந்துநா மருள்செயி னல்லாற்
குறிகொண் மற்கடப் பாங்கில னெனவுளங் கொண்டே
குறியு ருக்கொடே வந்தனன் சிவனெனக் குறித்தான்.

(அக)

அரிய யன்முதற் றேவருங் கனவினு மறிநற்
சரிய னுகியு நனவினு மடியனேற் கருளாற்
செரிய வீற்றிருந் தருளினே முதன்மைதேற் றிதழித்
தெரியல் வேணியாப் சிறிபனேன் செய்தவ மென்னோ.

(அஉ)

எனவுரைத்தனன் யானுய வெளிவந்த வெம்மான்
புனைம லர்ப்பதம் பூசியா தித்துணைப் பொழுது
நனிக ழித்தன னையகோ வென்றுள நடுங்கித்
தனிய ருச்சனைக் குரிப்பொரு ளாவன சமைப்பான்.

(கூ௩)

சென்று மாமணி கன்னிகைச் செழும்புனல் படிந்தான்
பின்று நீற்றினும் படிச்சென வுடம்பெலாம் பிறங்க
நன்று பூசினன் முறைதிரி புண்டர நயந்தான்
மூன்று கண்மணி புனைந்தெழுந் தைந்துளஞ் சொற்றான்.

(கூ௪)

சொன்ன பாசனத் தப்பெருந் தடத்துநற் றேயந்
தன்னை யென்சமக் காரங்கண் மறுமுறை சமைத்து
மன்னு தூப்பரி வட்டத்தின் வடித்தெடுத்தேதி
முன்னெடுத்தபன் மலரொடுந் திருமுன்பு வைத்தான்.

(கூ௫)

அரம்பை யாளினி சூதமா துனையலிர் நரந்தம்
விரும்பு நாவன்முற் திரிசையே வெள்ளின்முற் றொப்
வரம்பி நீங்கனி யிலாங்கலி மலிசுவை யினங்காய்
நிரம்பு செவ்விள நீர்முத னிறைபல விளநீர்.

(கூ௬)

தூய வொண்கபி லைப்பசுப் பாற்குடந் தொகுத்தான்
சேய பொன்னிற விசுசுநீர் முதலிய சேர்த்தா
றூய திஞ்சுவைக் கன்னலி னிரதமு மமைத்தான்
வாய மஞ்சனத் திரவியம் யாடையுப் பகுத்தான்.

(கூ௭)

திருமுன் சார்த்தனன் பிராணவா யாமமுன் செய்தான்
பரவு மஞ்சக ளீகர ணம்புரீ இப் பரிவாற்
புரையில் பாத்திய மாசம னூர்க்கியம் புரிந்தே
யுரைசெய் தானந்தி ரவியம்பூ தாதிதூய் துருற்றி.

(கூ௮)

இதயத் தெட்டித் தும்புயத் தினிற்பளிங் கிலிங்க
பதியைத் தாபித்து வான்முறை பூசித்தப் பரன்பால்
விதியி னிற்புறப் பூசையுஞ் செய்யுமா விமல
துதிசெ யின்னருள் புரிகென விண்ணப்பந் துலக்கி.

(கூ௯)

ஈச ஞாங்கன மருள்செய்த தாவினைத் திதன்மேன்
மீச கந்ததை லாதிகந் தாந்தமா விளம்பு
மாசி லாத்திரு மஞ்சனம் வான்முறை யாட்டித்
தேச மிக்க தூத் திருவொற்றா டைப்பணி திருத்தி.

(கூ௦)

ஈர மாற்றினான் மாற்றியு மென்சொல்கே மிவனே
நேரி லன்புரீர் வெள்ளத்து ணிமலன திருத்தா
னார வங்கண்மா மடைதிறந் திடையறா தார்த்திப்
பேர ருட்கடற் றுணுத்தோய்ந் துயந்தனன் பெரிதும்.

(கூ௧)

பூதி சாந்தம்பைந் தூர்வையக் கதைமுதற் புனைந்தா
 னோது பொன்னரை ஞாணகவு பீனமு முறுத்தான்
 சோதி கூர்சுவ னும்பர துவயங்கள் வனைந்தான்
 மீது கோளகை முதற்பல மணிப்பணி மிலைந்தான். (க௦௨)

சுகந்த நாண்மலர்த் தாமந்தார் கண்ணிமுற் றெடுத்தாங்
 ருகந்து சாத்தினன் குடிமூண் வரைந்திட லொப்பத்
 திகந்த நாயுதூ பஞ்சுடர் கோட்டினன் நிருமன்
 மிகுந்த பல்கனி யோதன விதரிவே தித்தான். (க௦௩)

மேலுந் தூபதி பம்மகா தீபமுன் விளம்புந்
 சாலுந் தீபங்கண் ணடிகுடை முதலுப சார
 மாலு மன்பினிற் பளித்தீ பம்முகத் தமைத்தான்
 மாலு ரம்பல ரத்திற்றேய்த் தருச்சித்தான் மகிழ்து. (க௦௪)

குடங்கை யுண்மலர் கொண்டெழுத் தைந்துளங் கொடுபன்
 மடங்கு றச்செயித் துயிர்கரு மாதியை வரத
 னிடங்கை யர்க்கிய நீரொடு தத்தஞ்செய் தின்ப
 மடங்கு ருவண மிவ்வகை பேரன்பின் வழத்தும். (க௦௫)

வேறு.

அரியயன் முகந்த னாதிபல் கோடி யமரரு மறிவதற் கரிய
 பெரியனீ சிறியே னுயவெளி வந்த பெருமையான் பேசுதற் கெளிதோ
 தூரியனே தூரியங் கூடந்தவான் சுடரே தூயனே தூயர்முன் றேன்று
 மரிவையோர் பாகா வருட்பெருந் தோட்டத் தமலனே யமர்நாயகனே. ( )

அனங்கனே கலவி புரிவிப்போ னுலகெ லாமவ னானையைக் கடந்தின்
 றனங்கனே மாய்த்தே யுமைமணம்புரிந்தா யதனினு முண்மை யோர்ந்தறியா
 ரனங்கனே லலைவோர் மூவரி லொருவ னொமன்ப ருனையவர் பவமென்
 னனங்கனே யங்க னேபெருந் தோட்டத் தமலனே யமர்நாயகனே. (க௦௭)

மூவரு மாகி மூவரு மறியா முதல்வனென் றருமறை மொழியுந்
 தேவனே முக்கட் டிருவருட்பெருந்தேன்செகமெலாம் பரவுறச் செலுத்திச்
 சீவவண் பயிர்கள் வளர்த்தருள்கரும்பே சிறியனென் பவந்தொலைத்தருள்வா
 யாவமர் கொடியெந் திருப்பெருந் தோட்டத் தமலனே யமர்நாயகனே.

திருமறை முதலி னடுவினின் முடியிற் றியையனென் னுன்னையெசெப்பிப்
 பிரமன்மான் முதலோர்க் கனையசொல்லாண்டும் பேசிடாத்திறனுமே லதர்வா
 தருசிகை யன்றோர் வர்ச்சிக் கப்படுவர் சமாப்திபுன் னுணிபுமோர்ந் துணர்ந்
 ரருள்வதுன் பரமே திருப்பெருந் தோட்டத் தமலனே யமர்நாயகனே. (க௦௯)

கவின்மணி கண்ட நான்மறை கண்ட கண்ணுதா நேவா கண்ட
 திவன்சசி கண்ட சடிவெய் கண்ட செல்வருட் *கண்டவா தென்றுஞ்
 சுவைகொளுங் கண்ட சொல்லரு மகண்டதொண்டனின் கண்டனிதன்னி
 யவிருமின் பார வருள்பெருந் தோட்டத் தமலனே யமர்நாயகனே. (க௧௦)

* கண்—தவாது எனப் பிரிக்குக.

சங்கர கங்கா தரபர மகேச சதாசிவ வுமாயதே தானே
செங்கர வேணிக் கங்கைதண் மதியோஞ் சேர்ந்தவன் தெழுத்துணரிதழி
தங்கர வபய வரதமான் மழுமுற் சார்ந்துயிர்க் கருண்முறை விளக்கு
மங்கர.வடியேற் கருள்பெருந் தோட்டத் தமலனே யமரர்நா யகனே. (ககக)

வேறு

என்று துதித்தா னுளங்களித்தா நெழுந்தஞ் சலித்தான் பன்முறையு
நன்று பணிந்தான் றுனடைந்தநலங்கு ரின்பமாசாற்குஞ்
சென்று மொழிந்தாங் குவப்பிப்பான் சிந்தை புரிந்தான் பிரிவாற்றா
நென்று முளமச் சிவபதத்தி லுறுத்திச் சென்றான் முனியுடசம். (ககஉ)

போதா யனமா முனிவரன்றாட் புண்ட ரீகம் பணிந்தடிகே
ளீதோ வணித்தோ ருய்யானத் தெழின்மா மலர்கொய் திடப்போந்தேன்
மாதோர் பாக னருட்குறியென் மலஞ்சாய் குறியாக் கண்முவந்தேன்
யாதோ துவலவ விலிங்கேச னிணைத் தருள்குட ரெழின்மாண்பு. (ககங)

என்ற னிதுகேட் டலுமுனிவ நெழுந்தான் விரைந்தா னவனுடனாய்ச்
சென்ற னனைய வருட்குறியைத் திகழ்மூ லத்திற் கொடுவான் போய்
நின்றே மாதே வாவெனுஞ்சொன் னிகழ்த்து சுகத்தோட சைத்துமுடி
நன்றே வருகென் றழைத்தலினோர் நலங்குட* பீண்தோன் றுறக்கண்டான்.

தலைவான் கடப்ப வடியுரக தலத்தைக் கடப்பத் தளிர்போர்த்து
மலர்செவ வொளியெங் கணும்பரப்பி வயங்கவ வரச மகீருகத்தை
வலதே வரசா மானருண மலையோ வென்பா னன்மெனவெண்
கலைபாங்குறமண் கிலைத்தடியிற் றுகளிரென் றுறக்கண் ளெங்களித்தான்.

களித்து விரையச் சென்ற னுறிக் கருணை யொழுஞ்ஞ் சிவலிங்கத்
தெளித்த வருக்கண் டவசமாய்த் திருமுன் வீழ்ந்தா னந்தவெள்ளங்
குளித்தங் கொருவா நெழுந்திருகை கூம்பர்*சிரமே லருமறைக்கு
மொளித்த முதலே யியண்வெளிவந் தொளித்தற் கெளியேந் தவமென்றே

வேதந் தொடர மால்பிரமன் மிக்கோர் தொடர வெட்டருநீ
யேதந் தொடரும் பவக்கடன்மூழ் கெளியே முய்ய வெளிவந்தா
யாதூந் தொடர்தற் கரியமெனில் யாருஞ் செயலொன் றிலராய்க்ம்
பாதந் தொடரா தொழிவரெனும் பற்றா லலது பகர்வதெவன். (கக௮)

அடியு முடியு மிருவார்முன மறியா தெழுந்த நிலைநின்றும்
முடிபொன் றறிய வடியதல முழுதுங் கடக்க நின்றனைநின்
வடிவம் போல முக்கூற்று வடிவ மன்றோ விவ்வரசு
நெடிய முடியும் விழிக்கெட்டா நிலைய தாய்கின் றிடலென்னே. (ககஅ)

பவஞ்ச மெவையும் பகாகார விங்கா காரப் பான்மையவப்
பவஞ்ச ரூபீ நீயெயென் பதுநே ரோர்ந்திவ் வுலகுய்வா
னியந்த பீட விங்கவரு நீகொண் டெறல்போ னின்புடையே
நிவந்த வரசுந் தன்னிலையி னிறைய விளக்கு மவ்வருவம். (ககக)

*பீணை-அரசமரம்.

†களிறு-பன்றி.

என்ன வியந்தவ் வரசினையு மீச னெனவுட் கொண்டிறைஞ்சிப்
பின்ன ரினைய விலிங்கேசன் பிரச மலர்த்தான் பூசிப்பான்
முன்னி யெழுந்தம் மூர்த்திதிரு முன்போர் வாலி முறைகண்டா
னன்ன நீர்தோய்ந் துடன்போந்தாங் கமலன் நிருமுன் னடுத்தனனாள்.

முன்போ கியபோ தாயனமா முனிவ னிறைவன் நிருவடியி
னன்போ டருச்சித் தேத்தியமார் தரிதின டைந்தான் றனதிருக்கை
யின்பார் தருசந் தானினைய விலிங்க மூர்த்தி தனைத்தினமுந்
துன்பே குறப்பூ சித்தாசான் றெண்டும் வழாது தினம்புரிவான். (௧௨௧)

வருநா டொறுமேன் மேற்பொருள்கண் மலிய வளர்பேர ன்போங்க
வொருநா னோவா ரியமமா யுயர்பூ சினையிவ் வாறுளுற்ற
மருநாண் மலர்ப்பூங் கொன்றைமுடி வரன்மூ வாண்டெய் தலும்விரைந்தே
யருளா லிலிங்கத் துமைசுகித னுகி விடையூர் தெழுந்தருள். (௧௨௨)

கண்டான் மகிழ்சுந் தரணுவகைக் கடலிற் படிந்தான் கரைகாணான்
விண்டோ தருமன் பாற்றிருமுன் வீழ்ந்தா னெழுந்தான் மெய்ப்புளகங்
சொண்டான் குதித்தான் றினமறந்தான் கூறத் தொடங்கு மொழிசூழ
வண்டே யெனவா ரருட்டேன்வாய் மடுத்தான் செயலற் றெதிரின்ருள்.

நின்றான் வதனந் தனைநோக்கி நிமல னருளுஞ் சந்தரகே
ணன்ற னின்பூ சினமகிழ்ந்தோ நயக்கும் வரங்கே ளெவ்வெவையு
மென்ற னுடனசந் தரன்மேலு மிறைஞ்சி யெந்தாய் நிற்பதத்திற்
பொன்ற வன்பு மொருவீடும் புரிந்தே னருள்கென் நிரந்தான்மேல்(௧௨௩)

உலகெ லாமிங் குனைப்பரவி யுய்வா னொருவா தித்தலத்தி
லலகி லாப்பே ரருள்புரிந்தே யமல நீவீற் றிருந்தருள்க
குலவு பிரக துத்தியான நாத னெனும்பேர் கொண்டருள்கென்
நிலகு வரம்பேண் டலுமவ்வா றெய்து கெனவா ரருளீந்தான். (௧௨௪)

வானோக் கரியான் நிருவருளின் மாண்பென் னேயவ் வரமளித்துந்
தானே வலிய வழைத்துடன்சந் தரனை நோக்கி யிந்திரனீ
மேனான் முனிசா பத்தாற்பூ வேந்தன் மகவாய்ப் போந்தனையா
லானு வெழிலான் மதன்கலவி யதனற் சேடன் குருவறிவால். (௧௨௫)

வலிபா லிமயம் வீரியத்திந் திரனே யெனுமாண் புறக்கடவாய்
செலுமேல் வருட மீரண்டபரா தீன னாயெண் ணிரண்டாண்டில்
நலமே தருதாய் தந்தையுட னண்ணி யலகி நவநவிற்ப்
நிலமேன் முழுதுன் குடைநிழற்கீழ் நிலவச் சார்வ பெளமனாய். (௧௨௬)

மரபிற் சுயம்பு தேசன்றன் மகன்சந் தரியை மணம்புரிந்து
வீரவின் பெவையு நுகர்ந்துபுகழ் விசும்பெட் டிணுஞ்சென் றுலாவிறை
பொருளிற் றனதன் சமழ்ப்புறவான் டயுத மளவும் புவிபுரந்தெஞ்
சுருதி சாரா கமசுத்தாத் துவிதா னந்தந் தோய்ந்தமர்க. (௧௨௭)

எனமீ யிவண்பூ சித்திடலா லெம்பேர் சுந்த ரேசனென்க
வமைபே ருறுக சவுந்தரா யகியென் றுன்னா யகியெயரா
லமையா விடர்வர் துறினமைநீ யன்பி னினைத்தி யப்பொழுதே
நமதென் வதன வகோரசிவ னணிமுற் றிடரு நசித்தருளும். (கஉ.க)

என்றித் தனையு நேர்நின்றங் கியம்பி யருளி யிலிங்கத்தி
னன்று புஞ்சுநான் சுந்தரன்மே னவிறற் கரிய வுலகையொடு
முன்றி லிறைஞ்சித் துகிபுகன்று முனிவன் குரவன் பணிவிடையிற்
சென்ற கருத்த ஞாயவஞ்ச் சிரமம் புஞ்சுநா நிகழ்வுரைத்தான். (கஉ.௦)

வேறு.

அனையது முனிசெட் டகமகிழ்ந் தைய வருமறைக் ககப்படா வமல
ஊனதுபே ரன்பின் வலயகப் பட்டிங் குணக்கரு டிறத்தையென் னுரைக்கே
னெனமொழிந் தாகி புகலவம் முனிதா ளிறைஞ்சினன் விடைபெறீ இயேகி
மனைபுகு விடங்க ளோடுசுந் தரன்றான் மற்றவ னமர்ந்திடும் வைகல்

[து]

முகில்விளர்த்திடவென்றியன்மணங்கான் முழல்வழிபுண்டியன்முல்லைதேற்
நிகரில்பைங் கூந்தன மறிமுகச் செல்வாய் நீலவான் விழிவளைக் கனத்தின்
பகலிறை யமுத கடமுலை மணிப்பை யகலல்கு லரம்பைவா மத்தாட்
டிகழர் விந்த மங்கைசுந் தரியோர் தினந்தடும் படிந்திடச் சென்றான். (கஉ.௨)

சென்றசுந் தரிதன் றொழிய ருடனச் செங்கழு நீர்த்தடந் திளைத்துச்
சென்றிடு காலை யவனொழில் வலைக்குட் சிக்கியோ ராக்கஞ்ச் சீயோன்
சென்றுதா னெடுத்துப் புபத்தினிற் றாங்கிச் செணு மச் சிலநியர் மொழியாற்
சென்றவட் சுயம்பு தேசனை வரக்கன் றிறங்கடந் திடப்பெறான் நிகைத்தான்

ஆயது தெரிந்து சுந்தர னந்தீச் சுரன்றிரு வருட்டுணை யதனை
மேயதன் வலியால் வினவ னெறிப் போந்து மேற்புலு மரக்கனை வீட்டித்
தீயவன் றோளி னமுவுசுந் தரியைச் செங்கைமேற் கொடுபுவி சென்று
தூயனெஞ் சினனாப் விடுத்தன னவனைச் சுந்தரி னுணைக்கையா ற்றுணைந்தே

ஆகமோ டிறுக வணைத்துளங் களித்தாங் கவன்முக முகந்துகொண்டறைவாள்
தாகமிக் குடையே னின்னையே மணப்பான் சகோதர னல்லோநீ யென்றா
யோகைமிக் கோம்ப வளர்த்தனை யென்ப துணர்ந்தனன் கைவிடே லென்றா
ளுகமிக் குறுசுந் தானியைத் தவலா யுஞ்ஞறு மன்னைபா லுய்த்தான். (கஉ.௩)

அரக்கனின் பிழைத்தாங் குற்றசுந் தரியை யன்னையு மத்தனு நோக்கி
யுருக்கமிக் சுமம சுந்தரன் றிறலிங் வுலகினி லெவற்குந் தென்றே
பெருக்கமிக் குவந்தா ராக்கனைத் தடிந்தப் பேதையை மீட்டவ னிரவி
றிருக்குலச் செல்வந் சிவனுஞ்சுந் தரியச் செல்வியாஞ் சனகியே சிவனும்.

தில்லை யினரோள் திரனா சினமுன் றெவ்வுதன் மதிபுகார் சென்று
வல்லையிற் சுயம்பு தேசனைக் கண்டுன் மகண்மணம் விழைந்தன னெனவச்
சொல்லான் கில்லிற் குணர்த்தின னிராதி சுந்தரி சூழ்ந்துபின் றுணைவ
தொல்லையி லரக்கந் றடிந்துசுந் தரியைச் சுந்தரன் புரந்ததோர் தனைநீ (கஉ.௪)

சந்தரன் வலியும் வீரமும் வனப்புந் தூயவான் குணமுநன் குணநஞ்
சந்தரன் யேமணம் புணர்வான் றுணிந்தன னெனவா சீனைய
சந்தரன் குணமெலா கிறைந்த தூயனே யாயினுங் குலமே
சந்தரன் துக்குயிரெனச் சிறந்ததொன்மைய தாதலிற் றேரகாய். (க௭அ)

குலமிதுவெனவோர்ந்திடப்பெறுவியற்குக்கொடுப்பதிங்கடுப்பதோவின்ன
புலனெடுத் துரைத்தெம் மகளுநாந்நிருத்திப் பெருத்துகென் றுரைத்தனன்
நலனுரைத் தனனெங் குலமின்றே லன்னஞப் நாடுமோ வென்னுளந் தெய்வ
பலமுநே ரவனே பதியெனக் கினிரீ பகர்வொழி கென்றுசுந் தரிபின்(க௭க)

என்னுறு கற்பு நன்னிலைத் தெனில்யா நெண்ணியாய் கிவனெனேமணக்கும்
பின்னுணர் கென்னு முன்னர்வா கீசப் பெருந்தகை வடதளி நேர்நின்
நின்னுதி பெம்மான் சந்தித் தயன்றே வென்கரங் குவியுச்சி மா வென்ற
நன்னிலை யீண்டு ஞாபக மாக நவிலக்கேட் டரசற்கு நவின்ருள். (க௭௦)

இரதிகுந் தரியீ திசைத்தலுஞ் சுயம்பு தேசனத் துன்மறிக் கிசைப்பான்
மருவுமென் றினையை சந்தரன் றினையே மகிழ்ந்நு வரித்தனன் மனத்தா
னுரைசெயுந் கருத்து முற்றுறு தென்ற னுதுவினாப் துன்மதி சென்று
புரைகொள்வஞ் சீனையாற் றன்பெயர்க் கேற்றபுன்மையா லோசனை புரியான்

தன்செயற் கியைதுச் சீலனா மைச்சன் றினையிளீஇச் சந்தரன் கோற்ற
கென்செய லதுசெய் கெனவவன் புகார்சென் றிறைவனை நட்டமைச் சாகிப்
புன்செயற் கரசா யமைச்சனும் பதகன் புவலன் மகன்விடங் கனைப்பல்
வன்செயலினர்கொண்டேகுறப்பணித்தான்மற்றவர்கேய்மையின்மறைத்தார்

விடங்கனை யன்னை தந்தைகா ணுது வெந்துயர்க் கடலின்முழ் குறுங்காற்
கொடுந்தொழிற் சீலன் சிலரையிவ வாறு கூறுமி னெனத்திரித் தியக்க
மிலாந்நவ ரரசே விடங்கசுந் தார்க்குள் விரோதநேற் றுணர்ந்தன மவருண்
மடங்கலன்னுன்சந்தரன்விடங்கனைப்பின்மாய்த்தனன்கொல்வெனவடித்தார்

அனையதுச் சீலன் துக்கமேற் கொண்டங் கழுதகண் ணீருட னடைந்தா
னினையுமேவந்தவனை நோக்கிநல்லமைச்சவென்கொல்லை முயிரினுஞ்சிறந்த
தனையனில் வளர்த்த சந்தரன் விடங்கன் றனைக்கொன்று திட்டிய மரத்தின்
முனையநிற் தானல் லுரித்தென வுடனாய் முடித்தன னரவினுங்கொடியோன்

இவனைமேற்செய்வதென்னெனப்பதகனிதுத்தலேமுறையெனவி லுத்தா
னவனிகா வலனை மாங்கமா முடிவேந் தானையோர்ந் தவ்வழி செயவப்
புவனி காவலன்கீ துணர்த்தியவ விறைபின் போர்ந்நி மளவுஞ்சந்தரனை
வுவனைமைந் தனைச்சு ருப்த்தெனச் சிறையி லுய்த்தன னுணர்விலா வேந்தன்

வேறு.

அவ்வழிசுந் தான்சிறையி னமர்த்தயிரா வதநாத னடியே பற்றி
யெவ்விடரு மீசனா ளிலேசத்திற் கெதிராவென் றெண்ணித் தேர்ந்த
செவ்வியனா தலின்வருந்தான் சிவனடியே சிந்தித்துத் தீமை தீர்த்தான்
வவ்வழிந் றறையமர்ந்த வாசீசத் திருவடிகண் மகிமை போற்றி. (க௭சு)

சிறையினம் சயந்தன்முனங் குருநாதன் சென்றுளத்தைத் தேற்றி யாங்குச் சிறையினம் சுந்தரனைத் திருவெண்காட்டகோரமாதேவன் தேற்றிச் சிறையினையச் சயந்தனுக்குத் திறல்வாகு வினவிடுத்துத் தீர்த்தாங் குன்றன் சிறையினையோர் பூதத்தை விடுத்தொழித்து மென்றருளிச் செய்து நீங்கி.

சிதவனத்தி லமர்த்தனைத் தேவனா னையிற் குண்டோ தான் முன்சென்று சிதமுறச்சுந் தரனுருவிற் புக்கமொன்றைச் சிறையிருத்தித் திகழ்ந் னானையிதமுறவன் னான்மனைவி லிருத்திநுகர் வாகியளித் தேகிக் கங்கு விதயமுடைந்திரங்குஞ் சன்றசகநரிபைக்கொணர்ந்தவன்முனிருத்திறன்றே.

சுந்தரிசுந் தரற்கண்டா டியர்விண்டா னாயிர்கொண்டான் சுந்தரனா னீந்திரனென் பதம்புவியி லெய்தியதுஞ் சிவபூசை யிப்பறிப் பெற்ற முத்துதிரு வருட்டிஹு முதல்வனா னையிற் புக்க முன்னி யிண்டு வந்துதமைக் கூட்டுவித்த மாண்புமவட் கினிதுரைத்து மகிழ்வித் தானால்.

உண்மைவினாய் முன்னினுமிக் குறுகாத லவடனையென் றுதிக்கு முன்னந் திண்மையகுண் டோதரன்மற் றவண்மனைசேர்த் திவ்வாறைந் தினை டாத்த வண்மையனே மாங்கு னையினாலோர் வீரனவண் வந்து தேர்த்து தண்மையசுந் தரற்கோற் ற விதிப்பவதன் முன்குண்டோ தான்சென் னாங்கே

மறவினைத்துச் சீலனான் மறைபட்ட லிடங்கனையீண் டிய்த்து வல்லே யறவினைச்சுந் தரற்குரைத்தே கினன்சயம்பு தேரன்மகற் கண்டான் கோகை நிறைவினைக்கொண்டவன்பான்முன்னிகழ்ச்சியுணர்ந்தோமாங்கிருபானுய்த்த விதைவினைவீ ரற்குரைப்ப வுணர்ந்தவனுஞ் சுந்தரனை யினை ழைத்தே.கடுக

அறிவுநிறை பொறைவீர மாகியந் குணங்களுரு வமைந்த மைந்த நெறிபிறழ் நினைக்கோற னினேந்துரைத்த பெருமப்பவ நிலையென்சொல்வே முறைமையினிப் வரவொடியான் முன்செய்த தவப்பயனே முடிவி வாரின் னிறைகுணமாண் போவெம்மை நிகழ்பழிக்கா னாக்காம னீக்கிற் றம்ம. ( )

ஒருகணமுந் தாழாமலுயிர் கொள்ளந் திறன்மறனே ருற்று மீச னருளினுயிர் பிழைத்தனைநீர்க் காயுளுற்றா னொருமைந்த னன்றா னென்ப தெருளுறின் னிடைக்கண்டாஞ்சிவனருளின்வலியிந்நாட் செல்வனையெப் பொருளுறிறைதரவாழ்வாய்புகழ்வதென்னையான்செய்பிழைபொறுத்தியை [ய. கடுக]

பெயராலுஞ் செயல்விளக்குந் துன்மதிவேந் தான்புலியைப் பெற்றுநீயே பெயராது வாழ்கவெனப் பேசிவிடுத் துடனெழுந்த பெருங்கோ பத்தான் மயராதுன் மதிதுச்சி லனைவிளித்துத் தனாபூட்டி மாறத் துக்க மயராய்மன் னுறச்சிறையின் மரணந்த் நிநீ இக்காஞ்சி வளநா டெற்றான். ( )

அறக்கொடுந் துன் மதியமைச்சோ டாசனுசுந் தரற்கின்னா வாற்றி யற்றா லிறக்குமதின் பெய்யசிறை யிடர்க்கடல்வீழ்ந் தொருவாம லினேகின் றுறந் பிறர்க்கின்னா முற்பகலிற் பெரிதுவந்தாற் றுநர்க்கின்னா பிற்பகற் றுறந்கென்னோ தடையோவா துறுமென்னுந் தேவவாக்குறுதி யோர்தாம்

சந்தரன்பின் வளர்த்தவரு வரைப்பணிந்து விடைபெறுபு தூய போதந்
தந்தரன்சீர் விளக்கியபோ தாயனர்தான் பணிந்தேகித் தகைசால் காள்
கந்தரன் ப் பெருத்துடையக் கண்ணுலை யொண்ணுதலைக் கலந்த வாமத்
தந்தரனு தனைப்பணிந்தாய் கரிதேகித் தில்லைக ரடைந்தான் மன்றோ (1)

அந்கரிற் பொன்னரும் பன்னகரு மன்னகரு மன்பா லேனை
பெயர்கரு ம் போந்திறைந்நக மிரணிய மன் றைந்தொழிற்கூடத் தியற்றா நிற்கு
மின்னகரு மசுவேணி விமானருட் டிருக்கோயின் மேவி யுள்ள
மன்னகரு மன்புத்த வந்தாந்ரு முன்வீழ்ந்து வணங்கி னாளுல். (க௮௭)

இந்தொழில் கெழுத்துலக லாமுப்ப வானந்த வருடகூத் தாடு
முத்தொழிர்மன்னுடையானேயொன் றிதழித்தொடையானேயுய்வான்கங்கை
யிற்செய்தொடையானேயெழின்மறைசொன்னடையானேயேத்துமன்பர்
முத்திவரவென் விடையானே மூவிலேக்குற் படையானே முக்க னானே.

அறிவாலு முருவாலு மிகச்சிறியேற் கன்னையத்த னீயே யண்ணல்
சிறுவால் மதித்தழவி யிடந்தீர்திச் சடையூக்கித் தெளித்த தேயே
பிறிதொர்புக் கிடமில்லேன் பேரையேன் றனைப்புரத்தி பெரும வென்றே
நறையாரு மலரடிக்கீழ் நயந்துபல பரமுறைபு நமந்தான் மன்றோ. (க௮௯)

வேறு.

ஆய போதுமுன் சிலையுரு வாகியப் கமரந்தவர் தமக்கெம்மான்
மேய நோக்களித் தவரைமுன் னுருக்கொடு மேவுறச் செய்தாங்கே
காய வாணிபாற் சந்தர துவங்கியு துந்தையு மிவர்கண்டாய்
நீய னாரொடுஞ் சேர்த்திடர் நீங்கிவாழ் கென்றன் னிமானாரான். (க௯௦)

வாணி யாரமு திருசெவி மடுத்தனன் விடுத்திடர் மகிழ் கூர்ந்தான்
பாணி யான்விரைந் திருமுது குரவரைப் பணிந்தன னவர்தாமும்
பேணி யாதர மீதுறப் பெருந்தகம் புரிந்துபன் னெடுங்காலங்
காணு ருதவர் காண்முனை கையுறக் கண்டெனக் களிகூர்ந்தார். (க௯௧)

உரிய னைந்தனை யெடுத்துமார் புறவனைத் தும்பனீ யிதுகாறும்
பிரிபு நீக்கினு மீண்டர னருடரப் பெற்றனன் தமவுப்த்துச்
சொரிய னும்பிரி யாவென றுணிந்தன மென்றுகந் தரனோடு
மருள்செ யம்பல வனைப்பல முறைபணிந் தகன்றுதம் மனைபுந்கார். (க௯௨)

மறம்பு ரிந்தழக் கொண்டவெல் லாமழ மாயுமென் னூல்வாய்மை
திறம்பு மோவழத் துன்மதி கொண்டவித் திருந்தர சமுத்தீர்த்து
புறம்பு காதறம் புரிந்துகொ ணரேந்திரன் புடைபுகுந் ததுதேற்ற
புறம்பு ணர்ந்தசந் தரனோடு நரேந்திர னரசுசெய் தமரந்தாலுல். (க௯௩)

வணப்பு டன்சிவ பத்திபூ சனைமுதன் மாண்பினோத் தானேஊந்
தனக்கு நேரில னாய்தங் குலத்திற்பன் னாளுடன் சார்கண்ண
னெனச்சினொர்த்த குலத்தமரந்தேகித்தன்னிடஞ்செல்சந்தரனென்பான்
மனக்குறும்பொழித்தெனப்புறப்பகையெலாமாய்த்துவென்றொளிர்கின்றான்.

இனைய சுந்தரன் றனையிடை யரூநினை விடைக்கொள்குந் தரிதன்னை யனைய வேந்தனான் முறைமணம் புரிந்துகந் தான்கொள வளித்தான்பின் றனைய ஞண்மையோந் தவனியை நரேந்திர னவன்புயந் தனில்வைத்து வினையை வென்றொரு வீடுறு மருந்தவ வினையைமே வினனம்மா. (௧௬௫)

புனித சுந்தரன் றந்தைதான் றந்தவப் புவியா சினையெய்தி யினிது பாடெலாந் தன்குடை நீழலி னன்கமர்ந் தின்பாந் நனிபு ரந்துயி ரெவைக்கு நல்லுயிரெனுநாதனே யெனவாழ்வான் கனிமொழிச்சுவந் தரிவயி னேரெழிற் கான்முனை தனைத்தந்தான். (௧௬௬)

பிரக துத்தியா னத்தினம் பருவத்தே பேரருள் புரிந்தாண்ட மாக தக்கொடி பங்கனைச் சுந்தரே சனைமறந் தறியாத வுரவு மிக்கசுந் தான்மனக் குணத்தினுக் கொத்தசுந் தரியோடு விரவு மைந்தன்பேர் பிரகதுய் யானநா தன்னென விழைந்திட்டான். (௧௬௭)

ஆயசுந்தரன் புவிபுரந் திடுதொழி லினிலமர்ந் தானேனுந் தூய சிந்தையப் பிரகதுய் யானத்தே துனைதலான் மனையோடும் பாய நால்வகைப்படையோடு மளவிலாப் பல்வகைப் பொருளோடு மேய வப்பெருந் துடவைசென் றமலன விமைமலர்ச் சுழருழ்ந்தான். (௧௬௮)

தாழ்ந்தெழுந்தகாற் றிசையினோர் வசதியிற் சார்ந்துகந் தானுங்கே குழ்ந்த நெஞ்சுறு யற்புறச் சிற்பதூந் கற்பினர்த் தூரீஇக்கூயப் போழ்ந்து நீலமா மணிமலை கொணர்ந்தெனப் பொலிசிலை கொணர்வித்து வாழ்ந்தி டப்புரி சிவாகம விதிப்படி மணிநிகே தனஞ்செய்வான். (௧௬௯)

கருவி லத்தமண் டபமகா மண்டபங் கண்ணுண்மண் டபமதி பொருவி லாத்திரு மாளிகை யடுக்குயர் பொற்றிரு மதிலாதி தருவி சுப்புறு கோபுரம் விமானமுன் சாற்று நூல்வகை பொன்று மொருவு ருதுசெம் பொன்மணி யாதினெண் டெருந்நினைந் திருக்கோயில்.

உலகெ லாமுய வருசண்பை வாழ்வெடுத் துரைத்தருந் பெருஞ்சாந்தி யிலருந்நினைத் தியற்றுவான் சிவாகமத் திருமுறை யெல்லாமுங் குலவு சுந்தரே சன்நனி போலணி சூயிற்றிய கோயிற்க ணிலவு வித்தியா பீடமென் றங்கனே நிகழ்வுறத் தாபித்தே. (௧௭௦)

ஆனை மாமுகன் கந்தனம் பிகையுடன மருமத் தீசர்க்குப் பாணு முற்பரி வாரர்க்குழ் வுறமுனம் பகர்த்திடு மாசாந்தி ஞான லிங்கமென் றுரைசிவத் துவிசரா னலனெலா முறச்செய்தான் மேன வத்தலத் தமர்ந்திஹ மகிழ்திரு விழாவும்பின் செய்வானால். (௧௭௧)

தனக்கு முன்னரசு சுந்தர நாயகன் றண்ணரு டருநாளீ தெனக்க ருத்துறு முவகையாற் பங்குனி யுத்திர மெனுநாளின் மனக்கொ ளன்பினென் பான்நினை முற்செய்து வருதிரு விழாமுற்றி வினைத்தொ டக்கறு சுந்தரன் மனையோடு வியந் துளங்குந் தார்தான். (௧௭௨)

வேறு.

பேசுதன் சென்ம நாளும் பிரகதுய் யானத் தீசன்
மீசிறப் பருள்செய் நாளு மீனவுத் திரநா நென்னு
மாசையான் மாதந் தோறு மனையவுத் திரநா டன்னின்
மாசிலா விசேட பூசை வயங்குறச் செய்விப் பாளுல். (௧௭௪)

பிரகதுய் யான நாதன் பிரசு மென் மலர்த்தாட் கன்பே
பெருகுற வளர்த்து நாளும் பிறங்குசுந் தரனில் வாறே
யொருவற வயுத மாண்டிவ் வுலகளித் துரிய மைந்தன்
பொருவறு விரைப்பூந் தாமம் போற்கொளப் புயத்தில் வைத்து. (௧௭௫)

பன்னிசுந் தரியோ டிந்தப் பவஞ்சவாழ் விடையு வர்ப்புத்
துன்னுற வீட்டி லார்வந் தோன்றுற வுலக மீன்ற
வன்னிபாற் சுந்த ரேசு னகிலமு நிறைபூம் பாதஞ்
சென்னிகொண் டெண்ணோக் குற்றுத் திருவடி நீழல் சேர்ந்தான். (௧௭௬)

என்றனன் கும்பசாத னிருந்தவ ரடிகே னாய்ந்தோ
நன்றயி ராவ தஞ்சார் நலனுரைத் தருள்க வென்றார்
பின்றது விரித்து ரைத்தான் பெருந்தவ னென்று சூதன்
முன்றுனுஞ் சவுண காதி முனிவராக் கிசைத்தான் மன்னோ. (௧௭௭)

இந்திரசுந்தரகீ சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் (௪௯௪)

ஐராவதச் சுருக்கம்.

செங்கரம் விதிர்த்த லொன்றாற் றிறன்மகோ ததிப்பெ ருக்குந்
துங்கமிக் குயர்ந்த விர்தச் சுரும்புறு செருக்கு மாய்த்த
புங்கவன் றமிழவ ளர்க்கும் புண்ணியன் முனிவர் கேட்ப
வங்கயி ராவ தத்தி னருங்கதை யருளிச் செய்வான். (௧)

முன்றுரு வாச நாம முனிவரன் சாப மேற்ற
பின்றுரு வாச டைந்து பேதுறு நாற்கோட் டெம்ப
முன்றுரு வாச டெத்துத் தொல்புலி வேழ மாகிச்
சென்றுரு வாசத் தண்பூஞ் சிதவனப் பாங்கர் சேர்ந்த. (௨)

ஆங்குறு களிறு முன்னே யறிவிழந் தவனி யெங்குந்
தீங்குபற் பலர்க்குஞ் செய்து திறற்புலி யிபங்கட் கெல்லா
மோங்கர சாய்முன் னெம்மா னுரித்தவக் கரிகொ டிலன்றே
யாங்கணும் யாரு மஞ்சி யிடருறப் படரு நாளில். (௩)

அருணிறை திருவெண் காட்டி ல்மர்சிவப் பிரிய னென்பான்
மெருணிறை யுளத்தான் வேத சிவாகம மாகி முன்னாற்
பொருண்முறை யுள்ள வாறு போதமுற் றுளந் துணிந்து
சுருணிறை கண்ட னேயாங் கரிசறு பதியென் றோர்ந்தான். (௪)

மெய்ப்பொருட் பற்று மேன் மேன் மிக்கெழுப் பவஞ்ச வாழ்க்கைப்
பொய்ப்பொருட் பற்று முற்றும் பொன்றிய வறத்தா நீட்டித்
திப்பிய நெறியி லுய்க்குஞ் செல்வமு மறனி லாதார்
கைப்படு பொருளு மாக்க நீக்கமாந் காட்சி யென்ன. (௮)

வைகறை யெழுந்து தூநீர் மரபினின் மூழ்கி நித்தச்
செய்கடன் முடித்து முன்னோன் சிவார்ச்சனைக் குரிய தூய
மொய்கமழ் மலர்கொய் தேகி முறையுப கரண மெல்லா
மெய்கனி யன்பி னீட்டி விமலனைப் பூசித் தேத்தி. (௯)

முறையினிற் சிவாங்கி வேட்டு மொழிதரு காமி காதி
நிறைதரு வாது ளாந்த நிமலவா கமநா லேழு
முறையினோர் ததனால் வேத முதுபொருட் டுணிபுங் கண்டு
நிறைசிவத் தியானு னந்த நீன்கடற் சூளித்து வாழ்வான். (௧௦)

நிச்சலு மிடைய ரூவிந் நியமதற் பரனாய் வாழு
மச்சிவப் பிரிய னோர்நா ளவிர்மணி கன்னி மூழ்கிப்
பொச்சமி னியதி முற்றிப் புனிதவெண் காட்டி லீசற்
கிச்சை கூர் வில்வங் கொய்வா னீசமா திரத்திற் சென்றான். (௧௧)

வாதிநி சுபன்ன மென்ன மறையெடுத் தோதும் வில்வ
மரபினி லெடுத்துக் கொண்டு மாண்சிவப் பிரியன் செல்கா
லுரைசெய்முற் களிற்று நீர்வேட் டியர்மணி கன்னி பக்காங்
கொருதனி வருமன் னானே ருறத்தொீது வெருண்ட தன்றே. (௧௨)

வெருவரு மதமால் யானே விமலமா தவன்றன் மாப்பின்
மருவுகோ டமுந்தப் பாய மற்றவன் வெண்காட் டசன்
பொருவரு நாமங் கூறிப் புவியில்வீழ்ந் தவச னானான்
வருமுயி ரி றுகா லத்து மறப்பிலார் குணமீ தன்றே. (௧௩)

அன்பருக் கவரின் மிக்க வன்பனும் வெண்காட் டம்மாண்
றுன்பிது சகிப்பன் கொல்லோ துணந்துதன் குல முய்த்து
வன்பெருங் களிற்றின் வீர மாய்த்துட னருளி னாலே
நன்புறு முனிதெ ளிந்து நடலைநீத் தெழுமா செய்தான். (௧௪)

எழுதரு முனிவன் வெண்காட் டிறையடி சென்று தாழ்த்து
பழுதறு துதிபு கன்றப் பரனான் வியந்து தான்செய்
வழுவறு சிவபூ சாதி மங்கலச் செயலிற் பக்கான்
மொழிதரு குல வேலாந் குத்துண்ட மூரி வேழம். (௧௫)

அலக்கணுற் றவனி வீழ்ந்தாங்கன்னகூற் பரிசம் பெற்ற
நலத்தினுஞ் சுந்த ரேச னல்கருட் பேற்றி னுலுங்
சொலத்தரு மணிகன் னிப்பேர்த் தூயநீர்த் தடத்தின் வீழ்த்த
பலத்தினுங் இதளிந்தெழுந்து பண்டைநல் லறிவுற் றன்றே. (௧௬)

திருவரு ஞ்ணர்த்தி னன்றித் திருமக னாத னாதி
யொருவருந் தெளியா ரன்றே யுமாபதி யருளா லோர்ந்து
தெருங்கனி றந்தோ முன்னுந் தீமையாற் சாப மேற்றோம்
மருளுந் இப் பெருந்தீங் கிந்த மாமுனி வரற்குஞ் செய்தோம். (௧௪)

இப்பெரும் பாத கத்தா லின்னன்மே லென்ன சார்மோ
வெப்படி யுய்து மென்னா விரங்கிமெய் யுணர்ச்சி கூடச்
சிற்பர சிவநா மங்கள் சிந்தைசெய் தாண்டு லாலி
முற்பெருந் தவங்கை கூட முதுபெருந் தோட்டஞ் சார்ந்து. (௧௫)

இத்தணி சென்னி யானே யெனுமுண்மை நேரு ணர்த்தாங்
கித்தணி சென்னித் தூல விலிங்க கோர் கண்டு சென்று
முந்துறத் தாழ்ந்தத் தீசன் முன்வலஞ் செய்துட் போந்து
முந்துறச் சுந்த ரேசன் முளரியந் துணைத்தாள் போற்றி. (௧௬)

சவுந்தர ராமத் தன்னை தாளினை பணிந்து போற்றி
யுவந்து பூசிப்ப வுன்னி யொளிர்மணி கன்னி மூழ்கி
நிவந்தவுட் டிளைககை மொண்டு நீர்கொணர்ந் தபிடே கித்துப்
பவந்தெறு பூசை போது பலங்கள்கொண் டியுற்றிற் றம்மா. (௧௭)

வேறு.

பூசனைசெய் யுங்கிரம் புல்லறிவு போதவொளிர் போதம் பெற்ற
தாசனையித் தீர்த்தகூடத் தன்றோவென் றகின்மூழ்கி யினைய நீர்கொண்
டாசனையாட் டியுதிறத்தா லிம்மணிகன் னிகையோர்சா ரிவ்வே ழந்தோய்,
பேசனைய துறையயிரா வததீர்த்த மென்றுலகம் பேணிற் றென்ப. (௧௮)

ஆயவகை நாடொறுமெய் யன்புபெரு குறப்பூசை யாற்றி யெம்மான்
றாயவைவெ தனமான துதைகளிகாய் கந்தாதி துய்த்து வேறு
மேயவுளு மறுத்தூரிய விமலசிவ தியானாதி மேவி யிவ்வா
றாயிரமாண் டளவுடருந் தவம்புரிய வக்களிற்றுக் கருள்வா னண்ணல். (௧௯)

அருளிவிட நத் தினினின்று மாங்குவெளி வந்துமையோடான்மேற்கொண்டு
தெருந்நமேர் னின்றருளத் திண்களிறு கண்டுவகை திளைத்துத் தாழ்ந்தோர்
பொருளொனக் கொண்டிடலாகாப்புண்மையேற்கரணிநதாட்புணையன்றின்
மருளுறுமாபதகனெனவரையாமலெடுத்தனையாள்வள்ளால்வள்ளல்முன்.

என்றுதுதித் திணையடிக்கீ ழிரங்குபுவீழ்ந் திறைஞ்சிடுமவ் விபத்தைநோக்கி
நன்றுதவ நலந்துகிக னாமகிழ்ந்தோ நயந்தவர நவில்வா யென்னக்
கொன்றையணி கோடர குறையுனக்கார் குயிற்றிணுமக் கோட ரச்சீ
வொன்றருளா லொழித்திடுவா யுனதடியார்க்கு ஞற்றிலல் தொழியாதென்ப.

சினேதோறு நடுக்குவதென் னெஞ்சுசிவப் பிரியசிவ நியமம் வாய்ந்த
முனிபாவென் சொல்கேன்மா மூடருமஞ் சிடுஞ்செய்கை முற்றி னேனவ்
வினைதீர்வி லாதெனினும் வெந்தழலி னீரகா விரகு முண்டோ
முனைவாரின் னருட்டபான் மூடனேன் வினைவிறகை முருக்கி யாள்வாய்

எந்தாய்சுந் தரநாதா வெளியேற்குப் புகல்வேறின் நென்று வேண்ட
வந்தாரும் வேணியனீ யிழைத்தபெருங் குற்றமெலா மெம்மை யீண்டு
வந்தாரக் கண்டளவே மாயந்தனமே லுந்தருதும் வரங்கே நென்றான்
கொந்தாரு மிதழிமுடிச் சுந்தரநா யகன்கருணை கூறற் பாற்றொ: (௨௩)

அமுலனருள் வினவுகளி றகமகிழ்ந்து மேலுமலர டிதாழ்ந் தோதும்
வீமலனின் திருப்பெயரிவ் வியன்றலத்தெம் பெயர்முன்னாய் மேவக் கோடி
சமலனெனக் கென்றுமுன தாட்கமலத் துறுமனபே தருதி யென்ன
நிமலனயி ராவதநா யகனவவா ருகவென நிகழ்த்தி மேலும். (௨௪)

உரைதருமன் புடையாப் பின்னுருவகித்தித் தலத்தென்று முறைதுமுன்னை
விரவியநாந் கோட்டுவான் வெண்களிற்றி னுருவமே மேவி யீண்டு
மருவிறமைப் பூசித்து வைகுதின் பிராரத்த மாயுங்காலே
யொருபெருவீடளித்துமெனவுரைத்தருளிமறைந்திலங்கத்துற்றனம்மான்

வேட்கைபினு மேற்கொளுமா வீமலனருள் விதநோக்கி விழைவு கூர்ந்தப்
பூட்கை முனில் வெண்களிறாய்ப் பூசினமுன் னிலும்பெருகப் புராரி பாத
நாட்கமலந் தினம்போற்றி நயந்துறுநான் வலாரியவ ணண்ணிச் சொன்ன
வாட்குலநம் வானிடைநீ வருகவென வழைப்பவெந்நீர் மறுத்த தன்மே. (௨௫)

பின்னுமவலிந் தழைப்பவவட் பிரிவாற்றா தன் பினுளம்பேதுந் நெந்தாய்
மன்னுயிரோம் புதல்பொதுமை வள்ளானிற் கெனினுமெமை வலிந் துகாத்த
லன்னுசிற் பாகுமிஃ தன்முகத்தா லோர்ந்தனனா லொருகோட் கும்பா
லென்னிடர்தீர்த் தருடியென விபமுகத்தா னடிதாழ்ந்தவ விபம்பேண்
[டிற்றால். (௨௬)

பேறு.

அதுதிருச் செவிசாத்தி யைங்கர னருளால்வான்
பதிமுகந் தனினோக்கிப் பகர்தரும் புருகூதர்
முதுவுண் ரிபயீது முன்னையி லுனைச்சாரங்
கதியின தன்றேருள் கடிநகர் கடிதென்றான். (௨௭)

இந்திர னதுகேளா வெந்தையிக் கரிபென்பால்
வந்தமர் திறமீச லுணையின் வலியன்றே
நந்துற வதுமாற்றி நவிலவது முறையன்றே
தந்தரு னெனத்தாழ்ந்தான் றனியிப முகன் கூறும். [௨௮)

இறையருண் முறையெல்லே யாதுணர் கிற்பாய்நீ
பிறையணி முடியெந்தை ப்றதலத் தினும்வேட்கை
நிறைதா வெஞ்ஞான்று நிலவ்வாழ் தலமீதீண்
டறைபெருந் தவமாற்றி யமலனைப் பூசித்தே. (௨9)

திருவரு ணனிபெற்றுச் செகதல மயலற்றுப்
பொருவரு சிவஞான போதன் னெறிநிற்கு
மொருபெருங் களிறுன்பா லுறுவது முனதேயோ
மருவுறும் பேரின்ப மலரடி நிழல் வாழ்வே. (௩௦)

அன்னதெம் பெருமான் னுணையென் றறிவாய்வான்
மன்னவ நின்னுவணை வாழ்க்கையை வாந்தித்த
வன்னமென் றென்குவரோ ருணுவருள் பெற்றோரு
முன்னக ரயன்மாண்முன் னும்பர்கள் பதவீன்பம்.

(௩௨)

பசித்தவ னோர்காலுண் பதிலுறு மின்பேயென்
றசித்தொழி யுணர்வில்லா ரருமக மாதிபுரீஇ
நசித்திடு மவ்வீன்ப நயப்பரிக் கரிவெல்கா
வசித்திட லித்தந்தா வளத்தினை யொண்ணார்.

(௩௩)

என்றலு மிறைகாண னீந்திர னென்செய்வான்
முன்றனி வீழ்ந்தெந்தாய் முக்கண்முன் னவநாயேற்
கின்றருள் செயலீதேல் யானா சியற்றலெவ
னன்றரு டருகென னு நமந்தனை மேன்மேலும்.

(௩௪)

*தேற்றியைங் கரனெம்மான் றிருமுனோர் தடங்கண்டு
போற்றுமப் புனன்மூழ்கிப் பூசனைக் கியைபொருள்கொண்
டாற்றுமன் பினிற் பூசித் தடியினை தொழுதென்பான்
மாற்றரும் வா தாடி வாய்மைநன் குணர்வீத்தாய்.

(௩௫)

ஐங்கர வேழமுக வறுமுக சோதரனே
செங்கர சடிவேச சித்திபுத் திகனாது
தங்கர பந்தனவு தரபிர பஞ்சத்தார்
வங்கர வா தாடு வல்லபை வரபோற்றி.

(௩௬)

பிரணவ பதநாத பிரசன்ன வதனசுதாம்
பாதர விக்னேச பகவசம் யாகசடி
சுரவர கணராச தூங்கபவ் கயபாத
வரபர வா தாடு வல்லபை வரபோற்றி.

(௩௭)

புரகர சுதபோத புனிதவங் குசபாச
கரகர சமி தூர்வை கங்கைமற் தாராதி
தரசிர பரிமளமோ தகப்பிரி யேசதயா
வரவர வா தாடு வல்லபை வரபோற்றி.

(௩௮)

திருமக னமர்மாப்பன் றெளிவறு மலேப்பாம்பி
ஹருவுபன் னெடுங்கால முற்றிட ருற னீப்பான்
றிருவரு நோர்காட்டித் திதிபுரி செயல் பூட்டி
வருமொரு வா தாடு வல்லபை வரபோற்றி.

(௩௯)

தாளவர் தமிழ்மிக்க தறுகணன் கயமுகன்சா
ரீனமில் வரநோக்கி யிவைக்கிசை தரமுப்பாற்
முனதொர் வடிவால்வந் தவன்வலி தீர்த்துலகும்
வானருள் வா தாடு வல்லபை வரபோற்றி.

(௪௦)

முத்திற னோவடிவாய் முளைத்தெழுந் தருளிணையீ
தத்தகு வற்கோற் காமென னாலார்த்த
மெய்த்தகு பிரணவநீ யாமெனல் விளக்குதல்வாய்
மைத்தெனும் வாதாடு வல்லபை வரபோற்றி.

(௪௧)

யாவர்செய் செயல்களுநின் னிணையடி பணிந்தாற்ரு
னாவதென் றருளாணை யரனுமூப் புரஞ்செல்காற்
ருவிலச்சிறு பாக்கந் தனிவிலை யருச்சிப்ப
மாவருள் வாதாடு வல்லபை வரபோற்றி!

அரியயன் முதலெவர்க்கு மலக்கண்ணசெய் விறற்கூர்மா
வீருபிள வுறவெய்த வெறுழ்வலி முருகேசன்
பரவெழிற் குறமாதின் பம்பெற வேண்டிடவவ
வரனருள் வாதாடு வல்லபை வரபோற்றி.

சனகனை யடுத்தாணவு தருகென வினவியவன்
மனமகம் பிரமப்பாழ் மயன்மிக வருளாதே
கிணையினி டியிவர்பாவ மிரிகதெந் தீர்த்தூர்வை
வனைமுடி வாதாடு வல்லபை வரபோற்றி.

நான்பர மெனும்பாவ நசித்திடல் பிறர்க்கரிதென்
றுன்புகு பசுஞானத் துறுசன கன்பானீ
தேன்புரை யருளாற்சென் றறுகினிற் றெளித்தளித்தாய்
வான்புகு வாதாடு வல்லபை வரபோற்றி.

சனகனி லூர்தேயந் தமிழுண வெல்லாமுண்
டுன்பசி தணியாதாங் குணவழி படுமறையோன்
மனையிலோர் தூர்வையினின் மகோதர நிரப்பியதென்
வனைமதி வாதாடு வல்லபை வரபோற்றி.

அன்பொரு சிறிதின்றி யகம்பிரமப் பிணிகூர்
வன் பினர ளவில்பொருள் வழங்கினும் வீணமெய்
யன்பரொர றுகளவா யினுமது பெரிதாக்கொண்
மன்பர வாதாடு வல்லபை வரபோற்றி.

வேறு.

எனத்துதித் திந்திர னிரந்து வேண்டலும்
வினைத்துய ரறுத்தருள் வேழ மாமுகன்
பிணக்கைவென் ளிபமொன்று படைத்து வானவ
மனத்துய ரொழிகென வழங்கி னுனரோ.

அணையநாந் கோட்டிப மருளப் பெற்றவன்
பினையுமக் கரிமுகன் பிரசு மாமலர்க்
கணைகழல் பணிந்துவா தாடு காணந்
தனையிசைத் துன்பெயர் தமிழன் கூறினேன்.

இவர்—நான் பிரமமென்பார்.

அன்னதெஞ்ஞான் ஹநிநீ கமைதல் வேண்டொன்
முன்னவ வென்றனன் முதல்வ னன்னதே
மன்னுக வென்றருள் வழங்க வந்திரன்
மன்னகர் சென்றனன் சரண்ப ணிந்தரோ.

(௫௦)

இத்தகு செயலெல்லா மினிது நோக்கிப்
மெய்த்தகு மன்புமேன் மேலுங் கூர்தர
நித்தலும் விழைந்து வாதாடு நின்மல
மத்தமா முகனையர்ச் சித்து வாழ்த்தியே.

(௫௧)

சுந்தர நாயகன் றுணைப்ப தங்களு
முந்தையி னருச்சினை முறையி னாற்று
சந்தத நியதியிற் சரித்து வாழமுச்
சிந்துரக் காயிர வருடஞ் சென்றன.

(௫௨)

அத்துணைக் காலமு மன்ன தன்பிரா
ரத்தமு முற்றமுன் னவின்ற சுந்தரே .
சத்தனி முதல்வன்வை சாக பூரணை
யுத்தம தினத்துமை யுடன்முன் றேன்றினான்.

(௫௩)

கண்டயி ராவதக் களிறு காதன்மிக்
கண்டர்நா யகனெறி ரடுத்துத் தாழ்ந்துதண்
புண்டரீ சுப்பதம் போற்றி யானந்த
மண்டொ ரிதிபடிஇ வாழ்ந்து நின்றதால்.

(௫௪)

நின்றொளிர் களிற்றினை நிமல னேக்கிநின்
முன்றுறு பவவினைத் தொடக்க சேடமாய்த்
தின்றெமை யிரண்டறக் கலக்கு மின்பரீ
நன்றுறு கென்றரு ணுட்டம் வைத்தனன்.

(௫௫)

வைத்தலுங் களிறுதன் வடிவு சோதியாய்
நித்தன திருவடி நீழல் சேர்ந்ததவ்
வத்தியி னுருவந்தன் எனத்துக் காட்டியோர்
வித்தக விலிங்கமன் விளங்கி வைகலால்.

(௫௬)

அத்திபூசனை யினு லத்தி யீச்சுர
மித்தலந் தமிழ்மறை வைப்பி சைக்குமால்
உத்தம விடைமதி யொளிரு வாவினின்
மத்தவா ரணத்தீட மருவித் தோய்ந்தரோ.

(௫௭)

வேறு.

அருள்பெருகு சவுந்தரநா யகிவாமத் தயிராவ தேசற் கன்பாற்
பொருள்பெருகு மாபூசை புரிவித்தோ ரெப்பொருளும் பொருந்தவாழ்ந்து
தெருள்பெருகு வீட்டின்புஞ் சேர்வரென மலயமுனி செப்பி னானென்
நிருள்பருகி யொளிபெருக்கு மிருந்தவமா முனிசுத னியம்பினானால்.

(௫௮)

ஜராவதச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௫௫௨

யோகநாதச்சுருக்கம்.

மாதவ ஷ்டிவம் பூண்டு வஞ்சித்தாங் குறுவர் முன்னோர்க்
கேதமுன் னாவ நாளு மியற்றுவில் வலன்வா தாவி
சாதாப் புரிந்தன் னோரார் சாரிடர் முற்று நீக்கி
மேதகு நெறிநன் குய்த்த விறற்றமிழ் முனிவன் கூறும். (௧)

புலனெறி நீத்து மெய்ந்நூற் புலனெறி யொழுக்கி னின்ற
நலநிறை முனிவீர் கேண்மி னான்மறை புகழ்வெண் காட்டுக்
குலநகர்ப் பச்சி மத்தோர் குரோசத்திற் பார்த்தன் பள்ளித்
தலனுள ததனிற் பார்த்த சாரதி சந்திதிக்கண். (௨)

வயிணவ மறையோர் தங்கண் மரபின் விட்டுனுசன் மாவென்
பெயர்பிர சித்தி யாகப் பிறங்குவா னொருவ னன்ன
னயனிறை யன்பு கூட நாரணன் பூசை யாதிச்
செயலிடை யறத் தொண்டு செய்வதே பொருளாக் கொண்டான். (௩)

மற்றுள பற்று நீத்தவ் வரம்புற வொழுகி விண்டு
பற்றொரு வாநிவ வாறு பன்னெடுங் காலம் வாழ்ந்து
பொற்றுழாய் முருத்தன் செய்ய பூரண வருளாற் பூவிட்
டுற்றனன் விமான மூர்த்தவ் வும்பன்வாழ் வைகுண் டத்தில். (௪)

ஆண்டுள போக நாளு மனுபவித் தமரந்தான் பன்னாண்
மீண்டுவா ராப்பே ரின்பம் விச்சுவா திகன்பா லல்லாற்
கூண்டுமோ விடுவச் சேனன் குறித்தவன் முகத்தை நோக்கி
யீண்டுநின் போக முற்றிற் திறங்குதி புவியி லென்றான். (௫)

அதைவினாய் விண்டு சன்மா வையகே ளனந்த சாயி
புதுமல ரடித்தொண் டென்றும் பொன்றுரீர் விண்டுப் பேட்டக்
கதிபெறச் செய்தேன் விண்டு கருணையாற் புக்கே னிந்தப்
பதநல மிதுவு மந்தோ பதனமோ பாவி யேற்கு. (௬)

என்றுள மிகக்க வன்றாய் செல்லையில் கால மூனெண்
நின்றிறைந் தானுக் கார வின்னமு நாரித்துண் காலைச்
சென்றுண வொட்டா தாங்கோர் திறலின்ன றடுத்தா லுண்பாற்
கொன்றுதுன் பெற்றோ வற்றிற் கொடியிர நனிதுன் புற்றான். (௭)

துன்புறு விண்டு சன்மா துயருளங் கவற்ற நின்று
நன்புறு பதம் தென்றே நாடுதவ் கருத்து மீளா
வன்பினல் விடுவச் சேனன் வதனம்பார்த் தோதும் விண்டு
வன்பினிற் சிறந்தோய் நோற்றிங் கடுத்துளேற் காமோ செல்லல். (௮)

அருமறை பிரம னுதி யமரவான் பதம்பெற் றோர்க்குத்
திருமுதல் கூறும் விண்டு திகழ்பதம் பெற்றோர் சின்னாண்
முருவிமீண் டவனி சேறல் வகுத்தகொ னீயிங் கெண்ணைக்
கருவிமீண் டுறுமா கூறல் கண்ணனுட் கருத்தன் நென்றான். (௯)

என்றலும் விடுவச் சேன னிறைதரா திவனைக் கொண்டு
சென்றரி முன்விடுத்துச் செப்பின னிகழ்ந்த வெல்லா
கன்றருள் கூர்ந்து நார ணன்விண்டு சன்மா வுள்ள
மொன்றுற வேத வாய்மை யுள்ளவா ஹரைக்க லுற்றான். (௧0)

வருநிகம் பாண்மெய் ழன்ப மறைபரம் பலர்க்குங் கூறல்
கருநினைங் காங்கண் றென்றீழ்க் கருமத்த ராய்க்குத் தாழ்ந்து
புரிநெழி நவரு நாற்றப் புனன்றிடு முகம ஞமர்
சுருந்தந் தருண்ம கேசன் சொற்றதெம் பொருட்டென் றோந்தி. (௧௧)

அதுபல கிராம நாத னக்கிரா மங்கட் கெல்லாம்
பதியெயரப் பலரை வைத்தப் பதியின்மீழ்க் குடிப டிடுத்தங்
கங்குலி னடப்ப நாமே கருதுமிப் பதிக ளோர்மன்
விதியிது குடிகா ளென்று வினக்குதல் போன்மென் றோந்தி. (௧௨)

ஆதலின் மறைக ளெற்கு மயனரி யாதி யர்க்குங்
காதலி னாங்காங் கோதும் பரத்தாவ முகமன் ஈண்டாய்
சாதலும் பிறத்த லில்லாத் தனிமுத ளொருவ னேயென்
றோதுமா பதிக்கு ரைத்த ளொன்றுமே மெய்யென் றோந்தி. (௧௩)

யானைய னரிமுன் னோர்க ளிறத்தலும் பிறத்த லெல்லா
துனவி நருமாங் காங்கு துதற்குற நெருவ னேயய்
வீனவெம் பிறப்பி நப்பெவ விடத்தெனெஞ் ளான்று மில்லா
ளுவை வழக்குச் செய்யு ளாலுல கறிந்த வோந்தி. (௧௪)

அன்றியு மீச நாம மடைமொழி பெருத ரற்கே
சென்றுற லுலகி லன்னை நிருத்தளி யீசன் கோயி
லென்றுரைத் தெம்ம னோர்கோ யில்லெலா மெம்மி யற்பே
ரொன்றுற வுரைத்து ணர்த்து முலகியல் வழக்கு மோந்தி. (௧௫)

மறைமுத னெவி னீற்றின் மகேசனே பாமென் னோதும்
மறையெமைத் தியாழி ரென்றே வழங்குவ தன்றி யாண்டு
மறைதரா தியேய சத்தத் தான்மகே சனையே யாண்டு
மறைதருந் தியேய நென்றே யாரணம் படித்தா யோந்தி. (௧௬)

இடையிடை முகம னாலே யெமைப்பா மென்னுங் கூற்றை
மடமையாற் பிணிக்கப் பட்டோர் வாய்மையென் றுணர்ந்து மீனாக்
கடைநர குருத தர்வக் கவின்கிகை தியேயன் யாண்டும்
மிடைசிவ னொருவ னேயாம் வேறுளார் விலக்கப் பட்டோர். (௧௭)

தினமய சிவனே யார்க்குஞ் சிவஞ்செய்வோ னதாவ முற்றிற்
றெனவுரை செய்யு மேல்யா மினிப்பிற விசைப்ப தென்னே
யினிதிவ ணினக்குச் சொற்ற விதன்முடி பியாங்க னெல்லா
நனியுறு மாயு னெல்ல நசிப்பது திடமென் னோந்தி. (௧௮)

யாங்கனே நசிக்குங் காலெ யெம்பதம் நசித்தி டாவோ
வாங்கது துணிபா நினை யதுபற்றி விலக்கிற் றன்றா
லீங்குநீ யென்ற னாயு னெல்லமட் டிருக்க லாமோர்
தீங்குள விக்வி னேச தியானமுன் செய்தி லாது.

(௧௧)

அவனியி னமையே கோக்கி யருந்தவம் புரிந்து வந்தா
யிவனது குறித்திம் மட்டி லீண்டி விலக்கப் பட்டா
யெவர்களா னுல நன்மை யிரிதுபு சித்த லாதி
தவவினை விக்வி னேச சரண்பணிந் தேயி யற்றல்.

(௨௦)

மற்றிது நமது நூலின் மந்தன முற்று நோக்கார்
தெற்றென வுணர மாட்டார் தெளிநிநீ விண்டு சன்ம
வீற்றையின் விடுவ சேன னியம்பியா வ கவனி சேறி
பிற்றைமா னுமே நிற்குப் பிரசன்ன வதனன் வாய்மை.

(௨௧)

நன்றுற விளக்கி மூல மனுரவின் தக்க னேசன்
மன்றலங் கழல்பு சிக்கு மரபுநீர் விளக்கு வோநீ
சென்றரு டருமத் தீசன் நிகழ்ந்துவாழ் பெருந்தோட் டத்தி
லொன்றுமன் பொடியா தாடு கணேசனு லயததை யுற்று.

(௨௨)

நிருவடி பூசித் தன்னான் நிருவருட் பிரசா தத்தால்
வெருவரும் பிறப் பிறப்பு விலகமீ ளாப்பே ரின்பப்
பொருவரும் வீடு சேர்தி போதியென் றுரைப்பத் தாழ்ந்து
குருபர சொற்ற வாகை கூடமே வருடி யென்றான்.

(௨௩)

வேண்டின் றரிது மீண்டு விண்டுசன் மாவென் போனிக்
காண்டரு மவனி மேல்வெண் காட்டின்முற் றவத்தின் பேற்றூத்
தேண்டரு மறைக்கு மெட்டாச் சிவனடிக்கமலத் தன்பே
பூண்டொழு குறுஞ்ச வேதா ரணியப்பேர் புனையப் பெற்று.

(௨௪)

வேறு.

மறைத்திறநா நெறியொழுகும் லைதிகன்பான் மகவாயம் மரபிற்கேற்ற
முறைச்சடங்கு லாநிரம்ப முந்துல்புண் டருங்குலகண் முற்றக் கற்றத்
திறத்துணர்வால் வேதாந்தத் தெனியாஞ்சித் தாந்தநெறிச் செல்வனுணர்¹
புறச்சமய நெறியின் று மகச்சமயம் புக்கெனூற் பொருண்மைதோந்தாம்.

சிவந்தருசுத் தாத்துவித சித்தாந்த நலனுளவா தேந்த சோ
னுவந்திதுகப் பற்றிநித மொருகாத சிவாச்சுனைமுன னூரித்தொண் டாற்றி
நிவந்தொளிர்பா சிவஞான சிவியோக சமாதிரிட்டா பரமாய் நின்றான்
பயந்தெறுமற் றநனற்பேர் பகர்யோக நாதனைன்ப பரவப் பெற்றான். (௨௫)

பிறிதொன்றுமவேண்டாதபெற்றியனுப்சிவப்பொலிவேபெருகப்பெற்றுந்
வறிதொன்று மோபூர்வ வாசனபின் செலுத்தவதன் வசப்பட் டோர்நான்
*பறிதுன்று மம்பரத்த பார்த்தசா ரதிவிழாப் பவனி காண்பா
நெறிசென்று சேவித்து நிகழ்வீதி போந்துநிகே தனத்திற் சென்றான்.

*பறி—பொன்

சந்நிதிசென் றரியடிகீழ்த் தாழ்த்துபல முறையெழுந்தஞ் சலித்துநீர்நின்
றுன்னுதியா னத்துடனவ வுபண்பதி மனுமூல மொருவா தோது
மன்னவனோர் முன்னுரைத்த வருணினைந்தோ மொணற் று யரியார் கெய்த
முன்னுணர்வா லப்பனவன் முகுந்தனே யென நெய்வீர மூழ்பு தாழ்த்து.

பார்த்தசா ரதிபாத பங்கயந்தன் சென்னியுறப் பற்றிக் கொண்டு
தீர்த்தனே யெனையாண்ட திருநாதா ஞ்ருநாதா நியங்கும் வேழங்
காத்தவருட் கண்ணகோ பாலனஞ்செய் கண்ணகொணமுத் கண்ணன்வாமத்
தோத்தமரெந் தாய்பந்தத் தியானமுந்நி வருந்தாம வெகித்தா ளண்ணால்.

எனத்துதித்த யோகநா தனைக்கரத்தா லெடுத்தினைந்நாந் கொன்பாலன்பா
வினைத்துயருந் பாலென்று மேவாலின் புறுவாய்மை விசம்பு துங்கே
ளனைத்துயிர்க்கு முயிராகு மரகம்பா சுணைரனுட னருக்க ஞ்ருடென்
றனைப்புகுத்திப் பஞ்சாய தனபூசை கெரேகா தனத்திற் செய்வார். (௩௦)

அவ்நினைவை வரும்பரமே யபேதரெனத் துணங்குந் தருணா ளண்மை
திவளவுண ராதேனைச் சிறுதுல்க ஞ்ருவாச்சியிற் றெறியத் தேயார்
திவியநிக மாசமத்தின் றெளிவேயா மீண்டுனக்குட் லெப்பு கின்றுஞ்
சிவனுமைக ணேசன்சேய் சிவனையா மெனைமுதலார் சீவரே யாம். [௩௧]

உரியதொழி லாலெம்மோ இருத்திரந்தேசீத் தொருமூல ரென்ன வோதும்
பரிசினபே தம்பகர்தல் பழுதாய்மா பசுக்களவன் பசுப தீசன்
றுரியனவ னேவீட்டு தொழிலெமையு முளப்படவே தொகுத்தாங் காக்கும்
பெரியன்மறை யந்தமே பினுமாதி யெனும் வாய்மை பிறக்கு கின்றான். [௩௨]

ஐயினெமைச் சிருட்டிதிதித் கதிபரெனப் பாவையின் வைத்தாட்டுகின்ற
தாயினெம வினைப்போக மசேடமா நுகர்தாச்செய் யருளே யாகுத்
தோயும்வினதொலைப்பித்துத்தொழும்டியார் துயர்தீர்க்குந்தொழிலெயன்றித்
தோயும்வின யாதுமிலான் சூர்ன்முனம் புயமெனமுத் தொழின டாத்தும்

அறைசருவ வித்தைகட்டு மதிபகியீ சானனென லாதியாக
மறைகள் பல முறையோதும் வாய்மைமனத்தொளித் துணர்ந்தமாண்பினோம்
முறையினெமை யானுடன மொழியாச்சிற் சிலயாமு முன்னுலோர் கொண்
றெவருள லானருள்பெற் றுறுவலியே யதுதருவி யுதவல் போலும். (௩௩)

வேறு

அத்தகு பரம நெத்தகை யிடரு மன்பின்முற் பூசிப்பார்க் ககற்றப்
பத்தியிற் பணியார்க் கதுசெய வென்றே பரவுதன் னிரீச்சகணப் பயமுற்
சுத்தவன்குடிவே பிடிகளி ருகித் துன்னுமா புரிந்தருட் டோற்ற
மத்தவா ரணமா முகத்தமா தேவ வடிவனாப் வந்தனன் மன்னே. (௩௪)

ஐக்கின நீக்க லாக்கலென் றிரண்டும் வேண்டினோர் வேண்டிடார்க் காற்றத்
தக்கபே ரிறைமைத் தகையின்விக் கினாநா தப்பெயர் மறையெலாஞ் சாற்று
மக்கணேசுரனவ்விருசெயற்கிறையென்றகிலமோர்ந்திறைஞ்சியாங்குய்வான்
முக்கணுமைதன் மெய்க்கணு முன்னர் முப்புரம்பொடித்திட முனுங்கால்.

1 தருவி அன்னுதிகள் படைக்குங்கருவி.

தந்தியா முகனை வந்தியா தேசித் தனிவையம் வையமேற் சாய
முந்தியா தரத்தாற் புந்தியோ முறைஞ்சி முழிந்தவச் சமைத்துமுன்சென்று
னந்திலச் சிவபாக் கம்மொன் வென்று மவனிமே லவிருமா லதஞ
லெந்தவா னாகும் யானா மா தவரு மிபமுகற் பூரித்த யிபயல்வோம். (௩௭)

மன்னிய யோக நாதர் யுமமை வளப்பதியிடுவெமைப் பதியென்
றுன்னினை கணை புச்சுள யுரு, ிரு துதுதவம் புரந்தனை யுதனாற்
பின்னாவை குண்டஞ் சென்று மாங் குறையப் பெரு குயீண்டினையினியினைய
நன்னிலை தவரு திபமுகன் பூசை நவிறியெ யருந்தல நயப்பாய். (௩௮)

அக்கண நாதன் மீண்டுவண் வாரா வரும்பெருங் வார்புருண் மென்று
தக்கபே றருளுங் கணைசமா மறுவுஞ் சாற்றியப் புசுலா விதியு
மொக்கவே யருளிர் சேலிபென் றுரைப்ப வுதுவினா ஸீயாகநா தன்னான்
மைக்கடல் வண்ணன் மலராடி தாழ்ந்த வரதீ யருளியாய் கடியென். (௩௯)

எத்தலத் தடைந்தாங் திபமுகன் பூசை யியற்றுவாவி சைத்தரு னென்ன
நத்தல ராழி யல்லையான் யோக நாதனே னுயிலம் பரசு
கொத்தலாப் பொழிவென்ற காட்டினிச் சன்க டுபத்திய ராயதேச் சுரன்று
னித்தலங் கமர்ந்து வீற்றிருந் தருளி நிகழ்வு னுந் தொட்டமா நகரில். (௪௦)

சிவநரித் தென்மேற் திசையில் வாசாடு சின்மய கணைசனைச் சேர்ந்து
நவில்விதிப் படிபு, எத்துமா டோறு நயந்துவாழ் தென்றரி மறைந்தா
னவனடி வணங்கி யோகநா தன்சென் றருட்பெருந் துடவைபோந் தனைய
பவளமா மேனிக் கணைசவா ரமுதம் பருங்கிந் திரப்பயன் படைத்தான்.

காண்டலும் விரையச் சென்றருன் பொழியும் கயானனன் பதமலர் சென்னி
பூண்டுபன் முறைதாழ்ந் தன்புரீ ராறு புண்டரீ கப்பதத் தாட்டி. [மேலடுபு
யாண்டவ னருள்கூர் வெள்ளத்திற் றுன்றோய்ந தானந்த வெள்ள [தென்
வீண்டொளிர் கணைச மாமணி சிறியேற் கெளினினிற் கிடைத்த தென்கொல்

என்றுள மகிழ்ந்தா னின்புரு வாறு னிணையழிக் கீழ்ப்பல முறைதாழ்ந்
தொன்றிய கருத்த னாய்க்குரு மொழிதந் துய்த்தகை சவனானன் குவந்தா
னின்றிலன் விரையப் பூசனைபுரிவா னினைந்துபோந் தவனிகே தனத்தின்
தென்றிசைக்குணபாலொன்றருவாவிருத்தியத்தீர்த்தத்திற்றினைத்தான்.

அத்தபு புனல் கொண்டறுகுபுட் பாதி யருச்சினக் குரியன வமைத்து
நத்துதிஞ் சுவைமோ தகமனே கரமா டாபூப நொலையென் னுண்டை
யத்தரு நாநு கோணஞ்சுட் குலிக னுபுப மவல்பொரி முற்க
மெத்திய பிட்டு கண்டுதுத் தாதி மிகுசுவை வார்க்கவோ தனயென். (௪௧)

முக்கனி சம்பு கலித்த முன்னுய முழுச்சுவைக் கருமமுன் னிட
யக்கண நாதன் சுகநிபு டொந்தா வ கரியுரை சிவாகம ரிபயிற்
றொக்கபாத் தியமா சமனமர்ந் கியமுன் னாமனு முறையமைத்துச் சுகந்த
மிக்குறு தயில மாகிகந் தாந்த விரைகமழ் மஞ்சன மாட்டி. (௪௨)

இடையிடை சிவேதித் திலங்குமொற் றுடையிட்டருக் கியம்புரிந் தோவாச் சுடர்மிதமுணிப்பொன் னுடையாவரணத்தொகையெலாந்தகைபெறவணிந்து மிடைதரு தூர்வை கூவளம் வன்னி விரைசெய்மற் தாரமம் புயங்கள் படர்மண முல்லை மல்லிகை மருமுற் பகர்தொடை பற்பல வணிந்து. (சக)

திசைகமழ் தூபம் பசுவினெய்த் தீபம் திருமுனப் பரனுருத் திறம்போ னசையறு சூழலா காரமாக் கோட்டி நவீற்றாமா பமனடிக் கியந்தந் திசைபடு ரமைத்த நிவேதன வகைக் கரியாவு வின் புறநிலே நித்து மிசைமணங் கமழ்பா னீயமு மருத்தி மீட்டுமா சமனமுன் னளித்து. (ச௭)

பின்னருத் தூப தீபமுன் னோட்டிப் பிறத்தமா தீபமுன் னாகச் சொன்னபல லுபசா ரம்புரிந் துபரித் தூபமா தீபமுன் கவனத்தித் துன்னரி நபுக வினமறு கத்தும் துமறை வாயிரம் புசுன்று முன்னருச் சனைசெய் தனாதரப கணைக் குறைய தூருசெரு செப்தது.ச௮

ஆவியோ டீனைய மனுச்செப புசு னுடைய ரன் மாத மேவுசெவ் கரத்துக் குடகைக் கோடு ன்ருதவந்த தஞ்செய் தேத்தி போவிலா வன்பாற் பலமுறை யிலுறந் புதுவாய் புதுகனன் மீட்டும் பூவுலகுயவீற் றிருத்தருள் கணைசன் புடைய் கப்பதற் பணிந்தான். (சக)

இவ்வகை நியம பூசனை சின்ன ளியற்றுமற் றோசனா தன்பா லவ்வணி மாதி சித்திக் னெட்டு மடுத்தலு மயற்றறமே மற் கொள்ளா னிவ்வுல கற்ப வாழ்வையோர் பொருளா பெண்ணிலா திபழகன டிக்கீழ்த் திவ்விய மாநி ரதிசயா னந்த செவ்வமே விழைமனத் திடத்தால். (இ௦)

சிவனடியாரெண் சித்தியே யல்ல திசைமுகன் மாதவன்முதலா மிவர்பத வாழ்வும் பொருளென விழையா ரெனுஞ்சுருதிப்பொருடேர்தார் தவமுயல் யோக நாதன்பின் சின்னாட் டந்திமா முகவனைப் பூசித் தவணமார் தொழுக வோர்பகற் பூசாந் தத்திலைப் காண்வெளி வருமால்(இ௧)

மதிநதி யிதழி யுலகணி முடியும் வயங்கருள் பொழியுமா முகமுங் கதிர்செய்முச் சுடர்முக் கண்ணுமோ தகமொண் கவின்மருப் பங்குச பாசந் துண்தமண நாசி துலங்குமைவ கரமுந் தொந்தியு மரவபந் தனமு முதுமறைச் சிலம்பார்குறுத்தாட்டுணையு முனிவரன்காணமுன்னின்றன்.

பலனமா மேனி திசையெலா மொளிரப் பரவுமு டிகபிவார் தாங்குச் சிவகண நாதர் சூழமா லயன்முற் றோலார்போற் றெடுப்பவா னின்ற னவமலர் மாநி பொழியவை வ கருந் நாதபிக் பெருமெழுந் தருளுந் சவனமா முகனைக் கண்டன னுயகைக் கடம்படிந் திறைஞ்சின் னுதிப்பான் பேறு.

வேதாதி கலைபலவு மீதார கமுதலென விளம்பு நாதா வாதார முதன்மருவி யாதேய வகைநிலை வகக்கொ ணீதா சூதாரு முலைவலவை தோய்வாம வுலகர்பெறு சுகஞ்செய் போதா வாதாடு கயமுகத வாதாடு நினைதினருந் வழங்கு வாயே. (இ௨)

வந்தீனசெய் தந்தடிய ரந்திபகன் முந்துதுதி மாபி னேதச்
சிந்தையினி னைத்தனவு வந்துநனி தந்தருள்செய் சிவகு மார
கொந்தலர்செ றிந்துந வுந்துறுபெ ருந்துடைவை குலவ வாழ்வாய்
தந்திமுக வைத்துகர பந்தமறு முந்தைநிலை தருகு வாயே. (௮௮)

ஆற்று கடந்தவர்க னோயாம லடைந்துதுக ரமுத ரூப
பாருடு பறத்திலி லேவேழ முநன்றெ லேபு பணிபு மீச
சேராய பவஞ்சுவ வ லாழாம லுயந்துநை ருள் சிறிய நாயேன்
மாருமல ரு ியுப வாநாடு மதங்கமுக வருநு வாயே. (௮௯)

திருக்கயில வீதிதொறு மிசைக் குழில பேவடிவின் லிளங்கு மீரா
யிரத்தகைப கோடுடைய லிறற்கொட்டி ராவணபிவன் னிபந்தன் மீதே
யருட்டுபெருநி பேபெழுநூ லுறப்பவானி போதுநி லமைத்து லாவோர்
மருப்புறம தாசலெய விருட்டுடநி னுருநா வழங்கு வாயே. (௯௦)

பனவவடி வாபேகிபி நி லபர சாயோ நபரின் னூண்
சனகனென லோராமை பெய்வவனை நானேபி ரமமெ னீயவ்
வனகபர மேல்பாடு னர் பனவதுண வியாய்நி னகமெ னேயிந்
நினவொழிடுக னுயாய்மை தனையருளு வாதாடு நிமல போற்றி. (௯௧)

வேறு.

என்று போற்றிநேர், நின்று வேண்டலு, மொன்றுமாமுக, னன்று கூறுமால்
யோக நாதர், தாக மோடுசெப், பாக பூசையா, லோகை யுற்றனம். (௯௦)

சோக நீத்திவண், மோக மற்றீ, தாக முற்றவா, னுகவுய்க்குதும். (௯௧)

பிறப்பி தப்புறத், ிற்றற் வாதம், விற்றக் முற்குள்வாழ், வுறப்பு கின்பமே
மேவு தென்றொரு, தூவி மாணமே, லோவி லாதுபல், நேவர் போற்றிட.

உலகெ லாங்கடர், திலகு தன்கசு, நலனெ லாநிறை, யுலகி லுய்த்தனன்.

அனைய யோகநா, துறம வவங்கரன், வினைய கற்றுபூங், கனைக முற்கணே.

ஒருவி லாதுடன், பெருவி லாது வாழ், பொருவிலின்பமே, மருவினாரோ.

என்ற கத்திய, னன்று ரைத்தலு, மொன்று மோகையே, துன்றினுத்தவர்.

என்ன மாதவர், முன்ன யப்புற, நன்ன ரோதின, னன்ன குதனே. (௯௨)

யோகநாதச் சுருக்கம் முற்றிற்று

புகத்திருநீத்தம் ௬௮௦

கலாவதிச் சுருக்கம்.

ஒப்புயர்வில் லாச்சிவனே யொப்பாய்நீ நமையென்ற
செப்புமுக மன்னுகாத் தேற்றமே யாதன்மல
யப்பொருப்பி னமர்ந்திமையத் தமர்சிவனேர் நிறை காட்டுந்
திப்பியவண் டமிழ்முனிவன் திருந்தியமா தவர்க்குரைக்கும்.

(௯)

சுருதிசிவா கமசைவத் தூநெறிமா தவமுனிவீர்
பரவுத ரிழ்ச் சுருகிபுகழ் பல்லவனீச் சுரத்துடனெ
விரவுதுசா யாவனமு மேவுமகி மைக்கிசையப்
புலாடரிப்பல வளமோங்கிப் பொலிவதுபூம் புகார்நகரம். (௨)

சம்பவமுந் பெருஞ்செல்வர்க் குவமையா வெடுத்தோது
மலர்நிற மயிற் றன தனுமில் வணிகநகரின் வளமோக்கி
நெய்நெய் வந்திருப்பதிலைந் திவையருளாற் சுவேதவனத்
தெய்வியா மர் துறிஞ்சு செப்புவதென் னதன் பெருமை. (௩)

தேவநாந் படுசோபுர்க் கிராசநா னிகளோந்துண்
மேயுந் து பெருஞ்செல்வ வியன்பதியா மிநகரி
னெய்நெய் வந்திருப்பதிலைந் திவையருளாற் சுவேதவனத்
தூய மலர்நிறமொருபொற் றொழிந்தவன் படிவியப்ப. (௪)

தினம் திறைப் பட்டமொன்று நெய்நெய் வந்தபெருநு
முடிந்தவன் மிந் திவையருளாற் சுவேதவனத்
தூய மலர்நிறமொருபொற் றொழிந்தவன் படிவியப்ப
விளம்புகிற தெருந் தூய வியன்பிறப்பு மேவிலுந். (௫)

வனப்புநிறை யாடியுட மன்னாநன்மா னினைமேனி
யிளிற்றெய்வ சுல்லா வியன்மனைமொரு தூய் றுமறா
டனக்கினியிற் தூய்நெய்யியத் தாய்ம வந்தெய்வியன்
தூயித்தினமு மொருவாத வன்மையி பாடுடையான். (௬)

அத்தகைய கலாய்திகன் னன்னெழுத மோக்கியென
வித்தையினில் வென்றவனெ விழைமணத்தூக் குரியனென்று
ளித்தகையோர் தவவேந்த னிவனரு லோர் படத்தெழுதி
யெத்திசைய வேந்தர்க்கு மிவன்கருத்தும் வரைந்துய்த்தான். (௭)

படங்கண்ட வேந்தர்களைப் பைந்தொடிதன் னெழில்வனப்பு
வடங்கொண்டு பிணித்திர்ப்ப வந்துவா தினிலுடைந்து
கடங்கொண்ட களிற்றினம்பின் காறார்ந்து தூங்க லென
விடங் கொண்ட போற்றத்த மிடஞ்சென்று புக்கனரால். (௮)

அன்ன துணர் கலிங்கநாட்டதிபனதி மாயைவல்லோன்
மின்னிவளை வஞ்சித்து வேறுமென விழைஇத்தொழுநோய்
மன்னியவோர் பூசுமனை வசித்துண்மை தெரித்து நான்
சொன்ன வழி செய்கெனவத் தூரிசுளங்கொ ளான்மறையோன். (௯)

தொழுநோயே னுருக்குறைத்தேன் சுருணவதி கலாவதிபால்
வழுவாய செயல்புரிதன் மரபலநான் முன்வினையா
விழிவானேன் மேலும்வின யியற்றியினுங் கீழிழித
லழகாமோ விறல்வேந்த வெனமறுப்ப வவனுரைப்பான். (௧௦)

பனவநினைக் கொடுஞ்சிறையிற் படுத்தியிடர் புரிவல்லென
முனிவுறவே தியனஞ்சி மொழிந்தவா செய்வலென
நனிமகிழ்வுற் றருமறையோய் நானுன்னைக் கொடுபோயவ்
வனிதைபாங் சூய்ப்பனீ மவுனியா யமர்கென்று. (கக)

அனையனுருச் சுவனும்ப ராதிகளா லலங்கரித்துப்
புனைமணிவண் சிவிகையினிற் புதுவித்துப் புகார்சென்றவ்
வனிதையமர் பங்கரிஞோர் மணியொளியா சனத்திருத்தித்
தனியரராக் குணர்த்தவவன் றானுமகட் கறிவித்தான். (க௨)

அன்ன துணர் கலாவதியாங் கடுத்தெழினிக் குன்னமார் து
நன்ன ரினர் தணவீண்டு நாமிருவோம் புரிவாத
மின்னதென நின்வேட்கை யிசைத்தியென லுங்கலிங்க
மன்னனிறை தருநங்காய் மற்றிவரெங் குருமைந்தர். (க௩)

அற்பவறி வினர்வறிதே யறைமொழிகட் கிறையருளார்
தற்பமுடன் சித்தியெலாந் தந்திருமுன் பணிபுரியப்
பொற்புறவா ளாவிருப்பர் புகன்மொழிகட் கெதிர்வாதம்
விற்பொலிதஞ் செயல்கொண்டே விளக்குவார் காணென்றான். (க௪)

அதுவினவு கலாவதிநன் றருட்சுத்தி வல்லாரே
லிதுபொழுதென் னுடன்மணம்போன் நியன்மணமென் டிசைகமழும்
புதுமலரிங் கிவர்கொணர்ந்தாற் பொருதிவரே யெனைவென்ற
பதியெனமேற் கொள்வனெனப் பயின்றுளதன் மாயையினால். (க௫)

ஆயிடைபு ளாரெவரு மறி தரவக் கலிங்கபதி
மீயுயர்வா நெறிச்செலுத்தி வேதியனை நிதிக்கிழவன்
மேயநகர்க் கல்லார வீகொணர்வித் தாங்கனித்தான்
வாயதுகண் டான்வியந்தான் மகிழ்கூர்ந்தான் கலாவதியே. (க௬)

சென்னியுமங் குள்ளாருஞ் செயற்கருமச் செயலோக்கி
யின்னமறை யோன்பதியா யெளிதுறவிக் கலாவதிதான்
முன்னரருந் தவம்புரிந்த முதுசிறப்பென் சொல்கேமென்
துன்னரும்பே ருவகையுற்ற ருடனையச் செம்பியர்கோன்.. (க௭)

தூயநலன் முழுதார்த்த சுபதினத்தம் மறையோற்கு
வாயவெழிற் கலாவதியை மணமுறையின் மகிழ்ந்தளிப்ப
வாயவளவு வேதியனை யவண்சாயாக் கிரகத்துன்
மேயவியல் புண்மைதெரிஇ விதிவலியீ தெனத்துணிந்தான். (க௮)

சிறிதுமனந் தளராது சிவைபதமே சிந்தனைசெய்
துறுதியருள் கெனவிரப்ப வுமையருளா லுயர்வானத்
தறிவுகிறை கலாவதிகே ளணியபெருந் தோட்டத்திம்
மறையவனோ டடுத்தெம்மை வழிபடுகென் றொருவாக்கு. (க௯)

மனமுவகைக் கடற்படிய வந்தெழக்கேட் டின்புற்ற
 னினியினுல கினிலெவரு நிறைகல்வி கேள்வியே
 வினியதுணை யெனத்தெளிந்தீட் டினருய்வா னிவையொற்கத்
 துணையுந் துண்துணையென் னுரைநிருவாக் குண்மையன்றே. (௨0)

வேறு.

காய வானியோ ரக்க லாவதி கைக்கொ ளையகன் பக்க மாநவே
 தூய வப்பெருந் துடவை புக்குடன் ரெக்க போருண் முக்க ளையக
 ளுய சுந்தரே சன்ம கிழந்தம ரணிரி கேதன வணிய ளாகிமுன்
 மேய தூலலிங் கம்மி றைஞ்சியுள் விழைவி னேகிமா முகனை வேண்டியே.

சுந்தரேசனைத்தொழுதுபோற்றிமேற் றுனைந்துசென் னுல கங்கன்யாவையுள்
 தந்த ளித்தினி தருள்ச வுந்தரத் தாய்து ணைப்பதஞ் சார்ந்து காதலின்
 முந்து மந்தனை ளுய நாயகன் முன்வ ணங்குறப் பின்வ ணங்கினள்
 சிந்தை யன்புமே லுந்த நற்றுநி செய்து வேண்டின ளக்க லாவதி. (௨௨)

அனையன் சார்பின லகில மீன்றரு ளன்றை சந்திதி யடுத்த நீரினாற்
 றனைநி கர்ப்பரு முணர்வு தித்தலுஞ் சாற்று மந்தனைப் போற்றி நின்றன
 னினைய ரிய்வகை யிடைய றாமலங் கினித மரந்துதம் வினையொ லைந்து
 முனம லரந்தபோ தாய னத்தவ முனித டத்துநா டொறுமுன் மூழ்கியே.

புனிதை யொப்பிலா முலை தத்தினிற் புசை யாற்றுபு நேசமிக் கெழ் நின்
 வினியவைந்தெழுத்தொளிர் பெண்பாற்கிசைந் திடவுருச்சகத்திரஞ்செபித்து
 றனையை யற்பொடு நனிது தித்துள மவன்ப தத்தினி லுறநி றுத்தியே
 வினைமுருக்கி நூல்விதியின்மெய்த்தவம்விழைவின்முப்பதுதினமியற்றினர்

அன்னர்மெய்த்தவந்தன்னேநோக்கிய வமலையொப்பிலா முலையெமம்பிகை
 நன்னர் சித்திரைப் பூர்வ பக்கமா நவமி தன்னிலோர் திவிய மானமேன்
 மன்னு மைங்கரன் முருகன் பாங்குற வாமை யாதியெண் சத்தி சூழ்தரப்
 பின்னை வாணியிற் திராணி போற்றுறப் பிறங்கு மாரருள் பெருகிப் பாய்தர.

இருவர் முன்னெழுந்தருளி நின்றன ளெல்லையில்லதோ ரின்ப வெள்ளமே
 மருவி யந்தனை றுனு மக்கலா வதியு மன்னதாள் சென்னி வைத்துள்
 முருகி யன்புநீர் வெளியில் வந்தென வுமைய டிக்கணி ரமைய வாட்டினர்
 திருமு னின்றிரு கரமு நென்றுற் சென்னி கூப்பின ரின்ன கூறுவார்.

வேறு.

அணியே யகிலத் துயிர்க்கருள் செய்யு மதுலகிந்தா
 மணியே யிருகண் மணியே மணிக்குள் வருஞ்சுடரே
 பணியே யொழித்தெமை யாட்கொள நேர்வந்து பேரருள்கூர்
 குணியே திருப்பெருந் தோட்டத் ததுல குசாம்பிகையே. (௨௪)

படியேழ் புரக்கும் படியே யருளிற் படிவங்கொண்டாய்
 யடியே முயநின் னடியே யருளி யடியிற்செய்த
 கடியேய் வினைவன் கடியே யொழியக் கடிதருள்பூங்
 கொடியே திருப்பெருந் தோட்டத் ததுல குசாம்பிகையே. (௨௫)

போதே யதனின் மணமே யெனவியற் பொற்பினுற்று
மாழை வனதிடத் தோர்பெண் ணுருவின் வயங்குகின்றாய்
தீதே யொழிந்துல ரூபலான் றிருவருள் செய்தற்கன்றோ
கோதாய் திருப்பெருந் தோட்டத் ததுல குசாம்பிகையே. (௨௬)

ஒன்று யொருமுன் றெனுஞ்சச் சிதானந்த வுண்மையுரு
வின்மே சணரப்பொன் றேனங்கல் பவளக்குன் றென்னவொளிர்
மன்றாடி கந்த னிடப்பா லமர்ந்த மரகதப்பைங்
குன்றே திருப்பெருந் தோட்டத் ததுல குசாம்பிகையே. (௩௦)

துன்புடைய சிறிதில மன்றா யதுநின் னொளி னல்லா
லெம்பா லுறவ லங் கறியாச் சிறிய மியல்பினிறை
நின்பே ரருட்கொரு கைம்மா றுள துகொ னீயருள்பூங்
கொம்பே திருப்பெருந் தோட்டத் ததுல குசாம்பிகையே. (௩௧)

கழலே தொழாமடி யார்வினே வீட்டிக் கமலபத
நிழலே புகுந்தொரு வாவின்பு தந்தரு ணேரிழைசெந்
தழலே புரைநிரு மேனியத் தீசன் றனதிடப்பூங்
குழலே திருப்பெருந் தோட்டத் ததுல குசாம்பிகையே. (௩௨)

துங்கா ரமுதிது நேரிலெச் சீவருந் துய்ப்பரிதே
நங்காதற் சேயுண் டவர்க்குறு பாகத்தி னல்கவென்றே
யங்காழி வாழ்வுண வின்பால் வளநிறை யச்சுரந்த
கொங்காய் திருப்பெருந் தோட்டத் ததுல குசாம்பிகையே. (௩௩)

படைப்போன் முதிலவ ரைந்தொழி னின்னருட் பான்மையினு
னடப்பான் மனோன்மனி யீசையு மைநிரு நாமகனென்
றிடப்பா வையர்களைஞ் சத்திக ணல்கி யியக்கூ மன்னே
கொம்பா யருள்பெருந் தோட்டத் ததுல குசாம்பிகையே. (௩௪)

மதியே திருமுக மம்மா மதியின் வழங்கமுதே
துதிகூர் கருணை யுலகம் பொதுவினிற் றுய்ப்பவரு
ணியே யெமக்குச் சிறப்ப ருளாகி நிறையவழங்
குதியோ திருப்பெருந் தோட்டத் ததுல குசாம்பிகையே. (௩௫)

நீறுகந் தக்க மணியைந் தெழுத்து நிகழ்தரப்பல்
பெறுகந் தேதொழு வர்க்கவந் வேண்டும் பெருவரநா
டோறுகந் தீந்தரு ளன்னு யருள்க துனைவிடையோன்
கூறுகந் தாய் பெருந் தேட்டத் ததுல குசாம்பிகையே. (௩௬)

வேறு.

என்றேவழுத் தினர்தாழ்ந்தன ரெமையாள்சிவை யுமையா
ணன்றாரரு ணைக்கஞ்செய நவிலந்தணன் றொழுநோய்
பொன்றமுழு தொழிந்தேயுருப் பொன்றேசினிற் பொலிந்தான்
முன்றோகைம லிந்தான்மலைத் தொழுதோகைபின் னருளும். (௩௭)

மறையோய்தும னுதிபூசைமுன் னியமச்செயன் மகிழ்ந்தோ
மறையாகம முதற்பல்கலை வயங்கோர்ப்புனை மருவி
நிறையாயின் மனையாளொடு நிறைவாழ்வினிக் கமர்ந்தே
நிறையாரூட் சிவலோகமு நீர்சோகுதிர் பின்னான்.

(௩௮)

எனவோதுபு முனநாடொறு மினிதார்வமுள் னுறவே
தனையேபர வுயர்மாதவத் தகைசார்வலி யதனால்
வினாவேரற வொளிர்பொற்றொடி தனைநோக்கியவ் விமலை
வனிதாய்நின் மனசுக்கிய மகிழ்நன்னொடு மகிழ்ந்தே.

(௩௯)

இருவீருமிக் மர்வாழ்வுறு மின்பம்பொரி தெய்தி
யொருவீரென வுலகோதுற வொருவாதியைந் தீற்றல்
வருகீர்சிவ புரத்தெம்பத மலர்நீழன்மெய் வாழ்வே
மருவீரென வருள்செய்தனை மணிக்கோயில் புகுந்தான்.

(௪௦)

புகுந்தாலுமெ னீங்கார்சிவை பொற்சேவடி யிணையின்
மிருந்தேதொடர் பேரன்புறு வினாவாற்றிருத் தளியு
ளகந் தூயரவ் விருவோர்களு மனைந்தார்துணை விழிநின்
றுகுந்தாரையி னனைந்தார்பினு மோவாது பணிந்தார்.

(௪௧)

அன்னையெமக் குன்றாரரு ளன்றித்துணை யின்றென்
றுன்னாவெளி வெளிவந்தெவ ரும்பெற்றிடற் கரிய
வின்றாரரு டந்தாயிதற் கெளியேங்கன்செய் கைம்மா
றென்னேதிரு வடிக்கட்டொடர் தின்பேதரு மன்பே.

(௪௨)

என்றும்பெரு குறுமாவருள் கென்றாதரித் திறைஞ்சித்
துன்றும்பிரி வாற்றாதுளந் துணைச்சேவடி மலரி
லொன்றும்படி வைத்தே யொரு வாராங்குட னீங்கிச்
சென்றும்பரும் புகழ்காவிரிப் பூம்பட்டினஞ் சேர்ந்தார்.

(௪௩)

சேர்ந்தங்கிரு வோரும்மனை யறத்திற்கிசை செயன்முற்
றார்த்தன்பொடு நாளும்புரிந் தருணால்கன்பற் பலவு
மோர்ந்தின்புமிக் கொளிர்மாசிவ நியமத்துறை யொழுக்கிற்
சார்ந்திங்நன நெடுநாளமார் தனர்தாரணி வியப்ப.

(௪௪)

மனைவாழ்விலில் வகைவாழ்ந்திரு வருமொப்பில முலையெம்
மனையாரரு ளாலேதிரு வடிநீழலின் படைந்தா
ரெனவோதினன் மலயாசல வெழின்மாதவ னென்றே
நனிமாதவர் களிகூர்தா நவின்ருன் முனி ருதன்.

(௪௫)

கலாவதிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருந்தம். (௬௬௫)

திருநீற்றுச் சுருக்கம்

மாதவன் சென்னியின் மலர்க்கை வைத்தொர்பான்
மாதவ னருவுரு வழுவ மாக்கியம்
மாதவப் பூசித்த மலப வண்டமிழ்
மாதவன் மாதவர் மகிழ யோதுமால்.

(க)

அருமறை முனீவிருள் ளமையக் கேண்மினே
திருமறை யாநியாத திகழு நூலெலா
மொருமைபின் விதந்தெய்த் துரைசெய் மேலது
பொருவரு நீரது புதியென்பதே.

(உ)

புதியென் பதப்பொருள் புகலிற் பற்பல
மேதகு மவற்றின்முன் விளங்கி நிற்பதா
மோதுமை சுவரிய மென்னு மொண்பொருண்
மாதரை சுவரிய மென்ற வாய்மையால்.

(ங)

பொதுவெனப் பிறர்க்குநீர் புந்தி கொள்ளன்மின்
னதுநன தாக்கொளு மண்ண லீசனே
யிதுபெயர் பிறர்க்குமா மென்னி லன்னர்பேர்
பதிமுத லடையதே தன்றிப் பற்றுரு.

(ச)

அடையுறு தியல்பினி லமரு மீசப்பேர்
மடலவி ழிதழிவான் கங்கை மாமதிச்
சடையுமா பதியெனச் சாற்று மப்பதிக்
குடையதே வேறெவர் பொறுபப ருப்பெயர்

(தி)

தருமறை யாண்டமீ சான சத்தத்தா
னாகுதி வேணியெந் நாதன் றன்னையே
புகலுமற் றமரரைப் புகன்ற தில்லையால்
நிகழுமீ தங்கையி னெல்லி யென்பதே.

(து)

மறைமுதற் கலையெலாம் வழத்த லன்றியு
மறைவரிவ வுலகரா லயங்க ளங்கங்கே
யுறைவர்பே ராலர னொருவன் கோயிலை
நிறையுமீ சன்றனி யெனநி கழ்த்துவார்.

(ந)

ஆதலா லீசப்பே ரானுக் கல்லது
போதரா தேனையர் பாங்கிற் பொற்புறு
மீதொரா தெவர்களு மியைவ தன்றியே
மாதரான் மறுக்கொணு வழக்கிற் செய்யுளில்.

(அ)

அன்னது நிற்கவவ் வமல வீசப்பேர்
மன்னுதா துவின்பொருள் வாய்மை யானுத
லென்னலெம் மதத்தரு மிசைந்த தாதலா
னன்னரி னுலகெலா மாளு நாயகன்.

(இ)

ஈசனே யென்பது நிண்ண மித்தகு
மீசசம் பந்தமே யெடுத்து முன்னர்நாம்
பேசுமை சுவரிய மின்ன பெற்றியாற்
பேசுமப் பானதே பிறங்கு பூதிதான். (௬)

இத்தகு பெருஞ்சிறப் பெய்து பூதியை
யுத்தம மறைகளு முப்படி ருங்கணப்
பத்தியும் பகரிந் காசப் பன்மையு
மொத்திட வெங்கணு மெடுத்து ரைக்குமால். (௭)

பாவன பற்பசா பாலமென் பெயர்
மேவிய வுபரிட முற்று மேதகு
தூவிய னீற்றையே சொல்லு மாண்பின
லோவற மறையந்த மற்று மோதுமால். (௮)

அன்றியு முலகெலா மருள்பெற் றுய்வுற
நன்றரு ஞருக்கொடு வந்த நால்வர்தந்
தென்றமிழ் மறை யெலாம் பின்னுஞ் சேர்தரு
மின்றமிழ் தூலெலா மெடுத்தி யம்புமால். (௯)

இவையலால் வைணவ ரினிது சென்னிமேற்
றிவளுநக் கொளுந்தமிழ் மறையுஞ் செப்புமா
லுவமையி லித்தகு முணமை நோக்கியே
சிவனரு ணீற்றைமா லணி திறத்தினை. (௧௦)

பாரத மாதியும் பசரும் பாங்குற
நாரண னாதியர் நயக்கு நீற்றினை
யாரண முதலவ னருளும் பூதியின்
சீரினை யுள்ளவா செப்புவா டெவர். (௧௧)

பூதியி னரியலிருண் மலத்தைப் போக்கியே
மேதகு சிவத்துவ விளக்கஞ் செய்வதே
யாதலின் மலமற வகிலத் தேவரு
நேதக மேற்கொண்மா நியமித் தானான். (௧௨)

இருண்மலஞ் சுட்டரு ளிலக்கு பூதியை
மருவுத லறிகுறி யாவ யக்குமற்
றெருடரு கோமயஞ் சுட்டுச் சீவர்கள்
பொருவறப் பூசுமப் புனித பூதியே. (௧௩)

அன்னநீற் றினைச்சிவ னணியும் பெற்றிதா
னென்னவுந் தன்வயி னெடுங்க வென்றுந்தான்
மன்னெடுங் காடுதென்றும் வயக்கந் தேற்றலு
முன்னுற வாட்டுவான் செயலு மொக்குமால். (௧௪)

உயிர்மலப் பிணிமட்டோ வுடலிற் பல்பிணிச்
செயர்கழி புதுவே தாளத் திண்பிணி
யயர்முத விடரெலா மகன்றின் பாரமுந்
நயனஞ் சூயிர்க்கரு ண்ண்ம ருந்திதே.

(௧௯)

அனையவெண் புதியவ் வமலற் பேணியே
புனைதாரிற் பலிப்பதாம் புறம தத்தர்மற்
றெனையர் மந்திரங்களு மிதுகைக் கோடலான்
மனனுறப் பலித்தனோ வயங்கக் காண்டொல்.

(௨0)

ஒதுமப் புதிதா னுடலி யிர்ப்பிணிப்
பேதுற விரண்டையும் வீட்டிப் பிஞ்ஞகன்
பாதமே வுறப்புரி பண்பிற் றோர்கதை
மாதவிர் கேண்மென வழங்குங் கும்பசன்.

(௨௧)

மலர்தரு வளப்பெருந் தோட்ட மாநக
ரிலகவா தொப்பிலா முலையி டத்தம
ரலகிலா வருளயி ராவ தேச்சரன்
சூலவுங் சூனிவிழாக் கொண்டு லாவரும்.

(௨௨)

அத்திரு விழாவிலே தாய நாளினில்
வித்தக மால்விடை விமல னூர்ந்தரு
ளுத்தம வுலாத்தரி சிக்க வுற்றனர்
பத்தியி னைவார்நாங் கூரிற் பார்ப்பனர்.

(௨௩)

பிவரு மங்கணத் தீச னம்பொற்றாண்
மெய்வரு மன்பினின் விதியிற் போற்றியாங்
சூய்வருள் சிவப்பிர சாத வொண் பொருட்
டிவ்வியநீ றுகைக் கொண்டு சென்றனர்.

(௨௪)

சென்னெறி மணிகன்னித் தீர்த்த வொண்கரை
யின்னரிமிர் போதியி னிருந்த வைந்தொகை
வன்னிலைப் பிரமராக் கதந்துர் மண்ணைக்
ளன்னரைப் பற்றியா ரஞர்வி னோத்தன.

(௨௫)

அஞ்சினர் நடுங்கின ரய்யகோ விவண்
நஞ்சணி கண்டனே நமந்து சேறலாற்
செஞ்சுட ரின்றியிவ் விசுவிற் சென்றனம்
வஞ்சக வன்கடி வளைந்து பற்றின.

(௨௬)

அவ்வயி ராவதே சன்ற னொரு
ளில்விடை யுதவில தென்னி லேழையே
மெவ்வகை யுய்துமென் றெணியத் தீச்சரன்
றிவ்விய நாமமந் திரங்கள் செப்பினார்.

(௨௭)

அன்னரு ளொருவனவ் வமலன் கோயிலின்
முன்னுயப் பெற்றவம் முதவெண் ணீற்றினை
யின்னதே காப்பது காப்பி தன்பெய
வென்னலா லெனத்துணிந் தெடுத்துத் தூவினான்.

(௨௮)

தூவிய பூதியத் தூவி னான்முதன்
மேவிய வைவர்மேல் விரவிற் றன்றியு
மாவயிற் றீச்செய லாற்று மைந்தொகைப்
பாவவன் கடிகளின் மேலும் பட்டதால்.

(௨௯)

பனவர்மேற் படலுமுன் பிடித்த பற்றெரீஇ
மனம் வெரீஇ யொதுங்கிய மண்ணை தம்மினு
மனையநீ றுற்றதா லறிவு தோன்றலு
முனமுது மவர்க்கிவை மொழிய லுற்றன.

(௩௦)

அருமறை யந்தணீ ராவர் கேண்மினீர்
வருமா பினின்புனம் வந்து ளேமியாந்
திருமறை நெறியினிற் றிறம்பித் தீச்செயல்
வெருகறப் பற்பல விளைத்த நீர்மையால்.

(௩௧)

நம்புதி நாங்கையின் னண்ணு பல்லவன்
வெம்பிய வுளத்தினெங் களத்தை வீட்டினான்
வம்பினி லிறந்தன மற்றிச் செய்கையா
லிம்பரி னலகையா யிடரின் மூழ்கினம்.

(௩௨)

அவ்வெலா முரைப்பரி தடியிற் செய்தவெத்
திவ்விய தவங்கொலோ சேர்த்திதும்மையின்
டிவ்வயி ராவத வீசன் பூதிநுங்
கைவவழி யெம்முடற் கதுவப் பெற்றனம்.

(௩௩)

அனையவெண் ணீற்றின்மாண் பறைதற் பாலதோ
வெனையரும் வல்லுன ரல்ல ரின்னினி
நினைநீர் செய்வதொன் றுண்டு நெயர்கா
ளினையுமில் விளைதபுத் தெம்மைக் காக்குதிர்.

(௩௪)

பிதிரரை நன்னெறிப் பெறுத்தன் மக்கடம்
முதுசெய லென்பது மொழிய வேண்டுமோ
கதுமென விப்பெருந் தோட்டக் கண்ணுளா
னிதமிகு சித்தபுங் கவனை யெய்தினீர்.

(௩௫)

எம்மையீவ் வருவிட ரிரித்தற் காயதோர்
செம்மைநீர் கேட்டிரேற் செப்பு முள்ளவா
றம்முறை செய்தெம தலக்கண் டர்த்திரா
னும்மைவேண் டினமென துவன்ற மண்ணைகள்.

(௩௬)

அதுவினா யைவரு மவலந் தீர்மினீ
ரிதுபொழு தேகிறும் மிடர்தொ ளைத்துமேற்
கதிபுக வுப்ப்பதோர் கருமஞ் செய்துமம்
முதுவனை வினா யென மொழிந்து சென்றனர்

(௩௭)

சென்றவ ரமலனத் தீசன் சேவடி
நன்றுளத் திருத்தியெந் நவையுந் தீர்ந்தரு
னொன்றொரு யோகியா யுலகச் சார்பெலாம்
வென்றொளிர் சித்தபுந் கவனை மேவினார்.

(௩௮)

அவனடி பலமுறை யன்பிற் றுழந்தனர்
கவலுள முகத்தினிற் காட்டி யவ்வெலாம்
பவியமோ ரொத்தனர் வினாயப் பண்ணவன்
றவலற வவர்முக நோக்கிச் சாற்றுமால்.

(௩௯)

அந்தணீர் தும்முளோ ரலக்கண் டர்க்கெனப்
புந்தியாற் சுந்தரே சுரனைப் போற்றிமுன்
சிந்துவின் மூழ்கிரீர் திருவெண் காட்டினின்
முந்துறு வடநிழற் சிராத்த முற்றிமேல்.

(௪௦)

ஆங்குறு கணேசபா தத்திற் பிண்டமுய்த்
தோங்கருட் பிரகநா யகியெம் முத்தமி
பாங்கனைச் சிதவனப் பரனைப் போற்றியே
நீங்குறா தடுத்தநா ஞ்ணவு நீங்குமின்.

(௪௧)

புருவ திக்கிற்போ தாய னேசனைச்
சாருமங் கியினிற்றான் றேன்றி யீசனை
யேருறு தென்றிசைக் கோத மேசனை
யோருந்தென் மேல்வலம் புரத்து ளீசனை.

(௪௨)

நவில்பா தீசியி னாக நாதனை
யிவர்தரு காற்றிசை மதங்க வீசனைத்
திவராதீ சியினியோ கேச னைத்திற
லவீர்வட கிழக்கிலிவ் வத்தி யீசனை.

(௪௩)

அருச்சனை விதிமுறை யாற்றி யன்பினுற்
கருத்தயி ராவதே சன்றன் கான்மலர்ப்
பொருத்துபு சந்திதி புகூஉப்பஞ் சாக்கா
வுருச்செப மயுதநீ ருஞ்றந் வேண்டுமால்.

(௪௪)

இவ்வகை புரியினும் பிதிர்க்க ளெவ்வநீத்
தவ்வருட் கயிலைபுக் கமர்வ ரென்றனன்
செவ்விதி னவனடி பணிந்து சென்றவ
ரைவரு மவ்வகை மரபி னொற்றினார்.

(௪௫)

அரியவந் னொன்பயி ராவ தேச்சுரன்
நிருமுன முடித்தருள் பெற்ற சீர்மையாற்
பிரமராக் கதவருப் பிதிர்க ணீங்கியே
சுரர்தொழக் கயிலையிற் றுன்னி வாழ்ந்தனர்.

(௪௪)

பெருந்தவம் புரிந்தவிப் பிரர்க ளாவரு
மருந்துணை வன்னயி ராவ தேச்சுரன்
மருந்துற ழாரருண் மாண்பி னாலெழி
நிருந்துசற் புத்திரச் செல்வ மாதிய.

(௪௭)

இம்மையி னீன்பெலா மெய்தி வாழ்ந்தன
ரம்மைவா னீன்பமு மனுப வித்தன
ரும்மையின் வினையெலா மொருவப் பெற்றனர்
செம்மையிற் சிவபுரஞ் சென்று வாழ்ந்தனர்.

(௪௮)

இத்திற னென்றுகொ லினைய பற்பல
மெய்த்தகு பூதியின் மேன்மை தேற்றுவ
வுத்தம நீறுதா ரணமொ ழிந்துசெ
யெத்திறச் செயிலினும் பலனென் றின்றரோ.

(௪௯)

ஆதலிற் பூதிதா ரணத்த யர்ப்பிலார்
மேதைய ரெவ்வெவச் செயலும் விக்கின
நாதனை யிறைஞ்சியே நடத்து வோர்களும்
பூதிதா ரணமுதற் போற்றி யாற்றுவார்.

(௫௦)

ஐங்கா னருளுமென் றடிவ ணங்கியித்
துங்கநீ றிடார்களாய்த் தொடங்கி னச்செயற்
பங்கமே புரியுமப் பரனு மாதலி
னங்கவ னருளுமிக் காப்பி னாகுமால்.

(௫௧)

எங்கனூ மெவருந்தன் னிறைஞ்சி னேதொடங்
குங்கரு மம்முடிக் குதலைமேற் கொளும்
புங்கவன் றுனுமிப் பூதி நோக்குமே
லிங்கிதன் பெருமையா ரியம்ப வல்லுநர்.

(௫௨)

என்றுமா மலயவெற் பிருக்கு மாதவ
னன்றுமா தவர்வினாய் நயக்க வோதின
னென்றிய சிந்தையீ ருணர்மி னென்றுநேர்
துன்றுமா முனிவர்க்குச் சூதன் சொற்றனன்.

(௫௩)

திருநீற்றுச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் (௭௧௮)

முககவிச் சருக்கம்

சகத்தியன் மொழிக னெல்லார் தலைக்கொள வினிமை வாய்ந்த
சுகத்தியன் மொழிதான் மேன்மைத் தூயசெந் தமிழே யென்றம்
பகத்திய னுதலீ சன்பாற் பயின்றுல செல்லா முய்ய
வகத்திய வியனூ றந்தோ நருந்தவர்க் கருளிச் செய்யும். (௬)

இந்திய நெறிக ணீத்தவ் வந்திய நெறிக்கொள் வேணி
நந்தியங் கழல்கள் பாச நந்திய வன்பர் சென்னித்
தந்திய லருளே நல்குந் தந்தியங் குரித்தோண் பாத
முந்திய வன்பிற் போற்று முதுதவ முனிவிர் கேண்மின். (௭)

அணிதிகழ் பெருந்தோட் டத்தி னணிமையோர் பதியில் வாழ்வோன்
கணியுருத் திராசன் மாவென் கவின்பெயர் மறையோன் றன்கண்
மணியென வருளாற் பெற்ற மைந்தர்க ளோவர் தம்மு
ணணியவக் கனிட்ட லீசா னப்பெயர் வகிக்கப் பெற்றோன். (௮)

அன்னலீ சானன் வாய்மை யருந்தவ நீந்த னுதி
முன்னுரை வாக்கின் ரோட முதிர்வினைச் சார்பி னுறே
வென்னுரை செய்கே மற்றை யின்குண மெல்லாம் வாய்ந்து
முன்னல்வாக் குரைக்கொ னும வாமையா யுற்று னந்தோ. (௯)

தனையன தூமை நீங்கத் தந்தைமந் திராமுன் மூன்று
வினைநனி புரிந்து மூகம் விலகுற மையினி னேந்து
முனைவினே தபுத்தி யார்க்கு முன்னிய நல்கு மங்கைக்
கனியயி ராவ தேசன் கழலெனக் கடைப் பிடித்தான். (௧௦)

அன்னதே னுணிவாக் கொண்ட வத்தனத் தனயற் கொண்டு
பொன்னகர் சமழ்க்குஞ் செல்வப் புகழ்ப்பெருந் தோட்ட மேன்மை
முன்னினன் கடிது சென்று முன்னுறு முனிநீர்த் தத்தின்
மன்னுசங் கற்பம் பேசி மைந்தனோ டாடிப் பின்னர். (௧௧)

பூகிகண் டிகைகள் பூண்டு போற்றுறு நியம முற்றிச்
சோதியைத் தெழுத்து மெண்ணித் தூலலிங் கத்தைத் தாழ்ந்து
முகெயி லத்தி சத்துண் முன்னியைங் கரணம் பெம்மான்
பாதமுன் னிறைஞ்சி யுட்கோள் பகந்திடர் பாற்றல் வேண்டி. (௧௨)

ஒப்பிலா முலையெம் மண்ணெ யொண்பதம் பணிந்து போற்றி
முப்புரம் பொடித்தும் மூவர் முருங்கிடா தமர்ந்த தொன்றே
வெப்பகற் றருளா னந்த வெள்ளந்தோய்ந் தொளிர்பே ரின்பே
துப்புற வருளிச் செய்த தூயவத் தீச்ச ரன்றன். (௧௩)

திருமுனம் விரையச் சென்று திருவடி செல்வ னோடு
மொருமையி னிறைஞ்சி யுள்ளத் துற்றெழு கவற்சி மல்கப்
பெருகுமன் புறநேர் போற்றிப் பிள்ளுகா பெருந்தோட் டத்தி
னருணிறை கடலே நரேய னலக்கண்டித் தருடி யென்றான். (௧௪)

மைந்தனும் வாய்த்தொண் டாற்றும் மாண்பிலா மையினு லுள்ள
நைந்தனன் பெருந்தோட் டத்தி னுதனே நாயே னின்னை
முத்துநா லோதி யோர்ந்து முதுகுகுறை வுற்று வாக்காற்
சிந்தையி னினைந்தாங் கேத்துந் திறைலாப் பாவி யானேன்.

(௧௦)

அருளயி ராவ தேசா வமலனே யடைந்தா ருள்ளந்
தெருளுற பின்னன் முற்றம் தீர்த்து மேல் வரங்க ணல்கு
மொருபெருஞ் சுடரே நாயே னுறுகண்டீர்த் தருள்வா யெவ்வே
கருதினன் கண்ணீர் வாரக் கழலினை பலகாற் றுழந்தான்.

(௧௧)

இத்தகு நியதி நாளு மியலவிப் பெருந்தோட் டத்தி
லத்தனே டசா னன்றா னருளின்வாய் பேசங் காறுந்
துய்த்திலே னென்று மென்ஹைத் துணிவுறு நியமம் பூண்டு
புத்தியாற் பணிந்து நாளும் போற்றியாங் கமர்ந்தான் மன்கே.

(௧௨)

அவ்வழித் திங்க ளோரா நகலவைப் பசிமா தத்திற்
நவ்வலில் பூர்வ பக்கத் தசபியிற் சுந்த ரேச
னெவ்வநீத் தருள்வான் வாழத் திமாசுல வீற்றி ருப்பத்
திவ்விய வுடைமேற் கொண்டு சென்றெதிர் யின்றா னுங்கே.

(௧௩)

கண்டுள மகிழ்ந்தீ சானன் கரஞ்சிரங் குவியக் கண்ணின்
மண்டுநீ ரருவி பாய வளருடல் புளகம் போர்ப்பப்
புண்டரீ கத்தா டாழ்ந்தான் பொள்ளென வுமையெம் பெம்மான்
மண்டுபே ரருளான் மூக மாறிவாக் கிறையாய்ப் போற்றும்.

(௧௪)

வேறு.

சங்கர புரகர வரகர சிவகர சாந்தவுமா
பங்கர பாலவி லோசன மோசன பாதகபூ
துங்கர தாருட சோம சடேசுர சூலதர
செங்கர பிரகதூய் யான வத்திசசி வாயநம.

(௧௫)

புராதன பராபர பிராகர சுராதிப பூசிடனே
கராசல சருமவே காசபு யாசல காமரிபோ
நிராகய புராதிப சராசன வராசல நிகமசப
சிரோதய பிரகதூய் யானவத் திசசி வாயநம.

(௧௬)

கந்தக ணேசுர சனககிர் பாகர காலகர
சந்தர நாயக வதுலகு சாம்பிகை தோய்வாம
கந்தர நிபமணி கந்தர வந்தித் தணசால
சிந்தன பிரகதூய் யானவத் திசசி வாயநம.

(௧௭)

சூகர மாயன கோசர பங்கய துங்கபத்
சாகர மாகரு ணாகர தாயக சாம்பசிவ
மாகர வாரிச வாசன கோசர மதிநதிசார்
சேகர பிரகதூய் யானவத் திசசி வாயநம.

(௧௮)

பாவன மாதவ பாரிட நாயக பூதபதே
பூவன மாமன மாமென வேநிறை பூரணனே
தேவன நீரணி தேகசம் யாகமெய் தேற்றுமுடிச்
சீவன பிரகதூய் யானவத் தீசசி வாயநம.

(௧௬)

சீதா மானய ஞம்புய பூசித திவ்வியசீ
பாதச ரோருக நேமிச நாயக பாரதிரார்
வேதன சேகரபேதக ராங்குளி மென்னகவேற்
சேதன பிரகதூய் யானவத் தீசசி வாயநம.

(௨௦)

அரியய னுதியர் வேய்தொடை தாமுணர்த் தாமையினால்
விரிமல ரிதழிகண் கூடுற யார்க்கும்வி ளக்குதலாற்
பிரணவப் பொருள்பிற ரலர்சிவ னேயெனப் பேசுரனே
திருவளர் பிரகதூய் யானவத் தீசசி வாயநம.

(௨௧)

பவந்தரு புன்மதப் பாழில்வீ பூதூறப் பண்டுபுரி
தவந்தரு சைவநன் னெறிச்சரி யாநியிற் சார்ந்தவர் பாங்
ருவந்தவர் பவந்தெற நிவந்தெதிர் புருந் துணர் வறுமுறையே
சிவந்தரு பிரகதூய் யானவத் தீசசி வாயநம.

(௨௨)

ஏமசம் யாகச மீதலை தூர்வையி ரும்பைநதி
சோம துரோணகு ரண்டவில் வாநிது றுத்தியவி
யோமச டாதர நாமபல் லாயிர யோசே
தேமரு பிரகதூய் யானவத் தீசசி வாயநம.

(௨௩)

ஈசச தாசிவ பாசவி நாசவி மாசிலயார்
நேசச யம்பிர காசந யந்தரு நீள்கருப
வாசசி தம்பர வாசந டேசவ டேசசிவ
தேசமர் பிரகதூய் யானவத் தீசசி வாயநம.

(௨௪)

வேறு.

என்று துதித்தான் முகநோக்கி பெய்தை யயிரா வதநாத
என்று மகிழ்ந்தோ மீசான நவமகீ துதித்த துதிநோக்கித்
துன்றெந் தூலு மையமணுத் துணையு மறவுட் டெணிந்தோர்ந்து
நின்ற வியாழன் றுனையொத்தாய் நீயென் றருளி மேனிகழ்த்தும்.

(௨௫)

வருதியீசா னப்பெயரோய் வனப்பாற் கோடி மன்மதரைப்
பொருதி செல்வத் தாற்றனதற் புரைநி தீர்க்கா யுளும்பெறுதி
சுருதி யாக மன்நெயியின் டுறைநின் றிகவாழ் வுனைத்தெய்திக்
கருதி யீற்றி னம்பதமுடி லகககொண் டமர்தி யெனக்கரந்தான்.

(௨௬)

தன்னேர் வருமா ரருண்மணிவா சகவாழ் வாலோர் மூகைவிடை
முன்னே தரச்செய் யத்தீச முதல்வன் றானே நேர்புரிந்த
தன்னோ வுணர்ந்து மெப்பொருளு மவனே யன்பர்க் கினிதருளு
மென்னு விறைஞ்சி யிட்டசித்தி யெய்தப் பெறார்க்கென் னிசைப்பதுவே.

பெருந்தோட்டத்து அத்தீச்சுரபுராணம்.

அலகி லின்பக் கடற்படிந்தாங் கனைய வீசா னன்றொழுது
தலைவ னயிரா வதேசனரு டன்னை யுன்னி யுன்னிமன
முலையின் மெழுகாய்ப் பெருந்தோட்ட மொருவ லாற்றா னெப்பில்லா
முலையோ னடிக்கீழ் மனங்கிடப்ப முன்னி னுன்றன் மூதூரில். (உஅ)

ஆங்க ணமருங் கல்விநிறை யறிவாற் சிறந்த வீசானன்
பாங்கு பலதேத் தினும்போயப் பார்த்தி பேசர் பண்டிதர்க்
ணைக் கலரும்பே ருவகையுற நிறைநூற் பொருள்க் கெழுத்தோதி
யோங்கு பொருள்பற் பலவெறுப்ப வுதவக் கொடுத்த னுர்புக்கான். (உக)

இருவே றுலகத் தியற்கையென வியம்பு பனுவற் பொறுட்கிலக்காய்
மருவா வீசா னன்னனைய வகைய கல்வி செல்வநிறை
பொருளா லுலகிற் பிறரெவரும் பொருவா நிலையா லெழில்குணத்தாற்
பெருகா நிற்கு நிலையுணர்ந்து பிறங்கு புகார்மா நகர்க்கரசன். (உ௦)

நாக வன்மா வென்பான்றன் னலங்கூர் சதைகோ மனையொத்த
பாக முடையா ளாதலினப் பரவீ சான வேதியற்கே
தாக முறநாங் கொடுத்துமெனத் தானே வேண்டி மாபினாளித்
தோகை யுறவம் மருதேதன் னமைச்சு மாக வுடன்கொண்டான். (உ௧)

மருக னாகி நனியுரிமை யமைச்சு மாகி வயங்குறும்பு
பொருவி நிறவீ சானனுமப் புலிவேங் தளித்த திறத்தினுஞ்சீர்
பெருகப் புரந்து வருநாளிற் பிறங்கு கல்வித் திறத்தினால்
விரவு சமயா தீதமாய் வேதா கமநூற் றுணிவினதாய். (உ௨)

சீவ ரெவர்க்கு மெஞ்ஞான்றுத் திரும்பா வீடு தருவதாய்ப்
பாவு சமய மெவற்றினுமு பாதி யிலதா யவைதன்கீழ்
மேவு முறையிற் சோபான விதத்தவாகத் தழிஇக் கொண்டு
தாவி லாது நின்றொளிர்தத் தாத்து விதசித் தாந்தமென. (உ௩)

உலகெ லாமு முள்ளபடி யுணர்ந்து சென்னி மேற்கொள்ளுந்
திலக மாஞ்ஞ சைவநெறித் திறனே யாண்டுந் திகழ்வளர்த்
துலவு மேனே யுள்ளீடில் லுவலே மதங்க் கொழித்தென்றுந்
தலைவ னயிரா வதநாதன் சார்போர் சிறிது மறவாளுய். (உ௪)

இம்மை நெடுநாட் கோமனையோ டின்புற் றமர்ந்து வினையுலப்பச்
செம்மை தருவான் சிவனடிக்கீழ்த் திகழ்பே ரின்புற் றமர்ந்தானென்
றெம்மை யருண்மா மலயமுனி யிசைப்ப மகிழ்ந்தார் மாதவரென்
றும்மைத் தவத்தா னுயர்குத னுரைத்தா னுறுவ ருளங்களித்தார். (உ௫)

ழககவிச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் எடுக.

வாரணேசச் சருக்கம்.

நதிமதி யிதழி வேணி நாதனைப் போற்றும் பேற்றி
னதிகமெய் யடியர்ப் போற்றி மகசியத் தவனே சொற்றான்
றுதிதர வெனவெண் ணென்பான் றெண்டர்மான் மியவி லாசங்
கதிபெற வுலகு செய்த கனிதமிழ் முனிவன் கூறும். (க)

திருந்துமா தவத்தீர் கேண்மின் றிருப்பெருந் தோட்டத் தென்றும்
பொருந்திவாழ் பரம்ப ரைச்சீர்ப் புனிதாத்து விதசித் தாந்த
வருந்துணைச் சைவ வேளாண் குலத்திலந் நாட்கார் காத்த
பெருந்துணை மரபில் வந்தோன் பெருஞ்செல்வ னொருவ னுள்ளான். (உ)

அன்னவன் கனக நாம நறத்துளில் லறமே யேனைத்
துன்னுமு வர்க்கு நன்மைத் துணையெனு மெய்ந்தூ லோர்வா
ன்னனில யறமே பூண்டவ் வறநெறி வழாம லோம்பி
மன்னயி ராவ தேசன் மலரடி வழத்தி வாழ்வான். (ங)

குருவிலக் கணமுற் றூர்ந்த குரவனை வழிபட் டேத்தித்
தெருள்சிவ தீக்கை வாய்ந்து சிவார்ச்சனை நியமம் பூண்டு
மருளு முளத்த னுகி வாழநான் வாரணேசன்
நிசுவரு ளதனாற் பெற்றான் நிகழ்மணி யெனவோர் சேயை. (ஈ)

அன்னவன் குழவிக் காம்பே ரருளயி ராவ தேசன்
றன்னடி மறவா வாய்மைச் சார்பினுல் வாரணேச
னென்னவைத் தழைத்தா னந்த விளஞ்சிசு தன்பா லீச
னின்னரு னென்ன நாளு மெழின்மிக வளர்ந்த தம்ம. (இ)

வளர்தரு குமான் பிள்ளை மைப்பரு வத்திற் றானே
பளகறு குரவன் றன்பாற் பலகலை வாய்ந்து தோந்து
கிளர்நிரு வருள்கை கூடக் கெழீஇயயி ராவ தேச
னளவறு மாண்பு தேர்த்தாங் கவனடிக் கன்பே பூண்டான். (ஐ)

அத்தகு வாரணேச னடைந்துதன் குலாசான் றன்பாற்
பத்தியிற் தீக்கை பெற்றுப் பரசிவார்ச் சனைமேற் கொண்டு
ரித்தலு மன்பு கூட ரிகழ்த்துவான் றற்கு லத்தோர்
சித்திரப் பாவை யன்ன சேயிழை தன்னை வேட்டான். (ஊ)

அருந்ததி யனைய கற்பி னாயிழை யவளோ டில்லிற்
றிருந்துதான் முறையின் வாழ்நாட் சினவிடை வாரணேசன்
முருந்தன முறுவ லொப்பி லாமுலை யுடனன் பால்வீற்
றிருந்தருள் சினக ரத்து னென்றுஞ்சென் றுறுவா னோர்நான் (அ)

அருளுமத் தீச னென்று மமர்ந்தரு ணிகேத் தனந்தான்
பொருளிலா ரில்லம் போலப் புனைதரப் பெரும லந்தோ
தெருடரு மிடங்க ளெல்லாஞ் சீரண மாகக் கண்டு
மொருசிறு கவலு மின்றி யொழித்தனன் பன்னா ணயேன். (஋)

பெருந்தோட்டத்து அத்திச்சுரபுராணம்.

உலகெலா முடைமை யாக்கொண் டெயிரெலா மடிமை யாக்கொண்
டலகிலா வரங்க ணல்கு மண்ணணம் வார ணேசன்
கிலமதா மிடத்தி ருப்பக் கெழுமணி மாட மேவிப்
புலனெலா துகர வாழ்ந்தேன் புன்மையே னென்செய் தேனே. (க௦)

அன்புளேன் போலப் பன்னா ளருச்சுனை செபந்தி யான்
மென்பன புரிந்தேன் யாரு மெனைநன்கு மறித்தற் கன்றிப்
பின்பய னுறற்கென் ருமோ பேதையேன் பிரான்பாற் செய்யு
மன்பெனும் பின்பு சாரு மந்தகற் கிசைப்ப தென்றும். (க௧)

புதிதினோர் சிவால யஞ்செய் புண்ணிய பலனிற் கோடி
யதிகமாம் புராத னத்தி னும்புழ தறத்தி ருத்து
மிதமிலி தெவ்வாற் ருனு மியற்றுதற் காற்ற லுள்ளார்
துதியுறப் புரிந்தி டாரேற் றுன்னுவர் சிவத்து ரோகம். (க௨)

அன்னதா னீங்காத் துன்பே யடைவரப் பணிபு ரிந்தோர்
முன்னுறு மிட்ட சித்தி முற்றும்பெற் றெருவீட் டின்பும்
பின்னுறு வாரென் றோதும் பிரானருள் சிவாக மங்க
னென்னரின் ருய்ந்தாய்ந் தேங்கி யிலங்குமத் திச்சு ரன்றன். (க௩)

திருமுனம் பணிந்து போற்றித் தேவதே வீச னேநின்
பெருநிகே தனங்கி லங்க ணீர்நிமுன் பெற்றி போலப்
பொருவிலா தொளிர்வா னுய்யார் புதுக்குபு தர்சித் திய்வா
னருளுதி யென்ன வேண்டி யென்றுதன் மனையிற் புக்கான். (க௪)

அன்னதே கவலை யாப்பேழ் சுணர்ந்தமர்ந் தனனாற் கண்ண
றன்னடிச் கன்பர் துன்புள் சகித்திலான் கணமுற் தாபு
னின்னலங் குடனே மாற்றி யின்பருணம் மென்ப தோர்ப்பா
னன்னரங் வார ணேசன் கனவிடை நண்ணிக் கூறும். (க௫)

வருதிரம் பான்மெய் யன்ப வபங்குந் தளிபு தூக்கக்
கருதிரீ வருந்து முள்ளக் கவற்சியை யொழிதி யீண்டுத்
தருதுமோர் முத்த மன்ன தரளத்தை நம்போற் பாவித்
தொருவற நாளும் பூசித் துறுதிரீ யுறுதி யீதே. (க௬)

நின்னுளத் தெண்ணி யாங்கெந் நிகேதனம் புதுக்க லாதி
நன்னிலை புரிதற் சாக நயந்திடு பொருள்க ளெல்லா
மிந்நிலை முத்த மொன்றே யென்றுநிற் களிக்குங் கோடி
யென்னவங் கைக்கொ டுத்தா னிலங்குமந் நித்தி லத்தை. (க௭)

தன்றிரு வருளைத் தானே தவலறத் திரட்டி யீந்தா
னென்றறி வாளர் கூற யீந்தவந் நித்தி லத்தை
நன்றிரு கரத்தா லேற்று நமந்துளத் துவகை பொங்க
நின்றனன் வார ணேச னிமலன்மே லருளிச் செய்யும். (க௮)

அன்பர் யினைய முத்த மருள்பொருள் கொண்டு கோயி
னன்புறப் புதுக்கி மேலு நயந்தபல் லறம்பு ரிந்து
பின்பெம துலகஞ் சார்ந்து பிரிவற வடிக்கீழ்ச் சார்பே
ரின்பமுற் றமர்வா யீற்றி லிம்முத்தங் கடலி லுய்த்தி.

(௧௧)

தாரணி வியக்கு முத்தந் தருதலா னம்பேர் முத்த
வாரணே சன்னென் றெங்கும் வயங்குக நினக்கு மைந்த
சேருள் புரிந்த மேடத் திங்கண்முற் பக்கந் தன்னிற்
சாரிரண் டாந்தி திக்கட சார்ந்தெமைப் பூசிப் போர்க்கு.

(௧௦)

தனதனிற் சிறந்த செல்வஞ் சந்ததி முதற்பே றெல்லா
மினிதருள் புரிது மென்றங் கிறைமறைந் தருளி னுணப்
புனிதனும் வாரணேசன் பொள்ளென விழித்துக் கையி
னாதிதிகழ் முத்துங் கண்டு நவிலரு முவகை கூர்ந்தான்

(௧௨)

எந்தைந் முத்த வாரணேசனீண் டெளிய னேற்குத்
தந்தபே ரருளென் சொல்கேன் ருயினு மினியா னென்றே
முந்துதூ லுரைப் பதங்கை முத்தினுந் தெளிந்தே னென்றான்
அந்திவான் மதிமி லேச்ச மண்ணிலைத் தொழுதான் பல்கால்.

(௨௨)

இந்துசே கரணேர் தந்த வந்தினு மொளிநு முத்தை
முந்துமான் மார்த்த லிங்க மாக்கொடு மூன்று போதும்
புந்திசெய் தன்பி னித்த பூசனை புரிந்து நாளுந்
தந்திர மரபி னேமித் திகங்களுஞ் சமைப்பான் மேலும்.

(௨௩)

பூசனை முடிவி லந்தப் புனிதவான் முத்த லிங்க
வாசனை நேர்நின் றன்பின் வழுத்துவான் வழுத்துங் காலே
தேசனை வருக்கு நல்குஞ் சிவனரு ளாலம் முத்தின்
னேசனை யாத ளிக்கு நிறைபெருள் கொண்டு வப்பான்.

(௨௪)

மறுவறு முளத்து வாரணேசன்மா நேச னெங்கு
நிறையயி ராவ தேச னிகேதனம் புதுக்க னூலின்
முறைதெரி சிற்பர்க் கொண்டு முன்புசி ரணமா யுள்ள.
குறைகளோர் சிறிது மின்றி முன்னிலங் குலவச் செய்தான்.

(௨௫)

இத்தகு கோயிற் றென்மேற் கினிலமர்ந் தென்றும் வேண்டு
மெத்தகு பொருளு மன்பர்க் கினிதெளி துறுமா நல்கு
மெய்த்தகு திறல்வா தாடு விநாயகா லயமும் வாய்மைப்
பத்தியிற் புதுக்கி மேலும் பண்புற விளக்கி னுணல்.

(௨௬)

ஆங்குள தீர்த்த மான வணிமலர்த் தடங்க ளெல்லாம்
பாங்குறத் திருத்திச் சூழும் படித்துறை யாதி பண்பி
னேங்குற விளக்கி மேலு முறுபணி பலவும் பாசத்
திங்கறு வாரணேசன் நிருந்துறப் புரிந்து வந்தான்.

(௨௭)

பெருந்தோட்டத்து அத்திச்சுடிபுராணம்.

விடைமதி யிரவித் திங்கள் விரவுநாண் மணிகண் ணிப்பேர்த்
தடமதிற் சுந்த ரேசன் றானுமை யுடனாய்ச் சாரந்தாங்
குடையதன் னருளா னந்த வுத்தியி னெமைய முத்தூந்
திடனறி விக்குந் தீர்த்த விழாவணி சிறப்பச் செய்தான். (உஅ)

திருவரு ளாதனை மேடத் திங்களிற பூவ பக்கப்
பிரதமை தொடங்கி யொன்பான் றினங்களு மெம்பி ராட்டி
யருடினம் பொழியு மொப்பி லாமுலைக் கணிவி ழாச்செய்
தொருவிலா னந்த வெள்ளத் துற்றனன் வார ணேசன். (உக)

அன்புசெய் தடுத்து வேண்டு மடியவர் வேண்டி யாங்கே
முன்புற வருள்வா தாடு முதல்வர்க்கா வணிமா தத்தி
லின்புறு பூர்வ பக்கச் சதார்த்தியீ ரைந்து நாண்முன்
ணன்புறத் தொடங்கிச் செய்யுந் திருவிழா நடத்தி னானால். (ங௧)

அருண்மிகு வார ணேச னாங்குச்செய் திருத்தொண் டெல்ல
யுரைசெய்த லரிதா வந்த வுத்தமன் சுந்த ரேசன்
பொருவரு தளிமூன் றங்க பூசனை யென்று மேண்மேற்
பெருகுறக் கழனி யாழிப் பெருந்தனம் பிறங்க வைத்தான். (ஙக)

இவ்வரை வார ணேச னெழிற்றிருப் பணிகள் செய்தாங்
கவ்வயி ராவ தேச னருட்கழ னானும் போற்றித்
திவ்விய யோக ஞானச் செந்நெறி நின்று பன்னாள்
வவ்விய கண்ம சேட மாய்ந்தொளிர் விளக்கம் பெற்றான். (ஙஉ)

நின்மல முத்த வார ணேசனா ருளா லாங்குப்
பொன்மலர் விமான மேவப் புனிதனவ் வார ணேசன்
றன்மனை யோடி வர்த்து தானருச் சித்து வந்த
சின்மய முத்த விங்கந் திரைக்கட லுய்த்துச் செல்வான் (ஙங)

திவ்வியகற் பகப்பூ மாரி சேணெலா நிறையப் பெய்தே
யுவகையாற் பரச வேகி யொளிர்சிவ லோக மெய்திச்
சிவனாரு னருவம் பெற்றுத் தேவிசா ருபம் பெற்ற
தவமுதிர் மனைவி பாங்காய்ச் சாரவின் புற்று வாழ்ந்தான். (ங௪)

என்னமா மலய வெற்பி னிருந்தவ முனிவர் வேந்தன்
சொன்னவா வினாபுள் ளோகை துஷதய்விப் பெருந்தோட் டத்தின்
மன்னுசீர் மான்ம யங்கண் மகிழ்ந்துகேட் டிடலெடுத்த
நன்னலம் பெற்றோ மென்றார் நமந்தனர் முனிவ ரெல்லாம். (ங௫)

என்றுரை சூத னிந்த மான்மிய முழுது மேனு
மொன்றொரு சருக்க மேனு முரைக்குநர் கேட்டோர் கற்றோர்
துன்றிக போக முற்றுந் தோய்ந்துமேல் வீடுஞ் சார்வர்
நன்றென முனிவ ரோர்த்து நவிலரு முகை பூத்தார். (ங௬)

திருப்பெருங் தேட்டம் வாழி திகழ்திருக் கோயில் வாழி
யருட்பெருங் கடலா மொப்பி லாமுலை யம்மை வாழி
பெருட்பெருஞ் சுந்த ரேசன் பொற்கழல் வாழி தொண்டர்
தெருட்பெரும் புதி கண்டி திருப்பஞ்சாக் கரமும் வாழி.

(௩௭)

உலகெலாஞ் சுந்த ரேசற் குரியலிப் புராண மோதி
நலனுறப் பிறர்க்குஞ் சொல்லி நயந்துநீ றீழி வாழி
மலர்சரி யாதி வாழி மகேசுர புசை வாழி
குலவுமிப் புராண மென்றுங் குவலயத் தினிது வாழி.

(௩௮)

வாரணேசச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் (௭௯௧)

பெருந்தேட்டத்து அத்திசுர புராணம்

